

Müller Péter Sziámi

Dalszövegkönyv

Összes: 1980–2005

2005
Budapest

© Müller Péter Sziámi, 2005

borítóterv
Bohus Károly

www.sziami.hu
sziami54@axelero.hu

Kiadja a
Jonathan Miller Kft.
2005

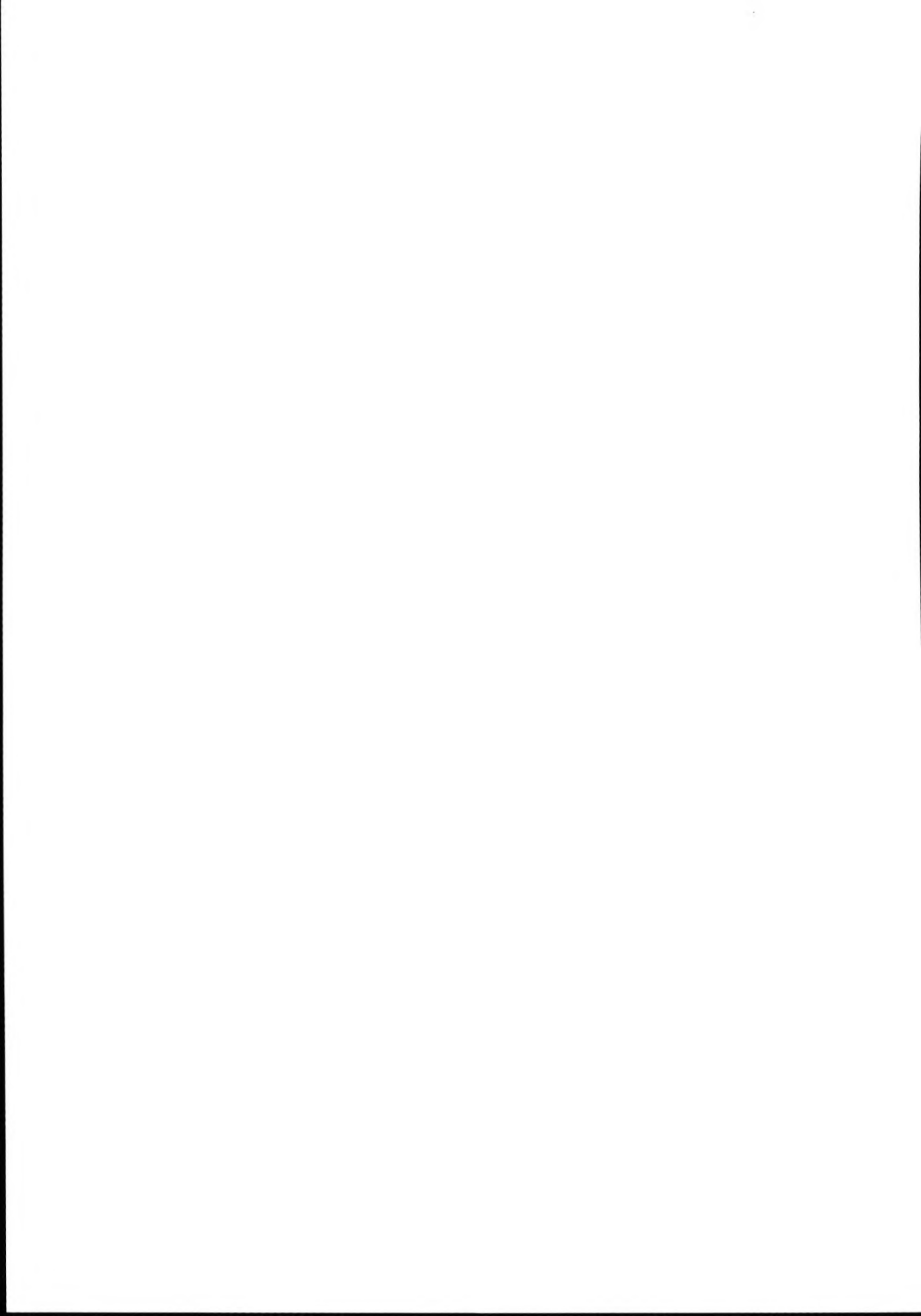
Felelős kiadó a
Jonathan Miller Kft. igazgatója
e-mail: jonathanmiller@axelero.hu

Nyomdai előkészítés Császár András, Pontz Bt.
Tördelte az Art-is Kft., Szentendre
Nyomta a Szekszárdi Nyomda Kft.
Felelős vezető Vadász József igazgató
Megjelent 21,5 (A/5) ív terjedelemben

ISBN 963 86785 6 9

„Csuang-ce álmában
Pillangó lett,
és Csuang-céról
semmit nem tudott.
Íme a lét ily könnyen
alakul,
a változások
határtalanok.”

(Po Csü-Ji – Demény Ottó fordítása)

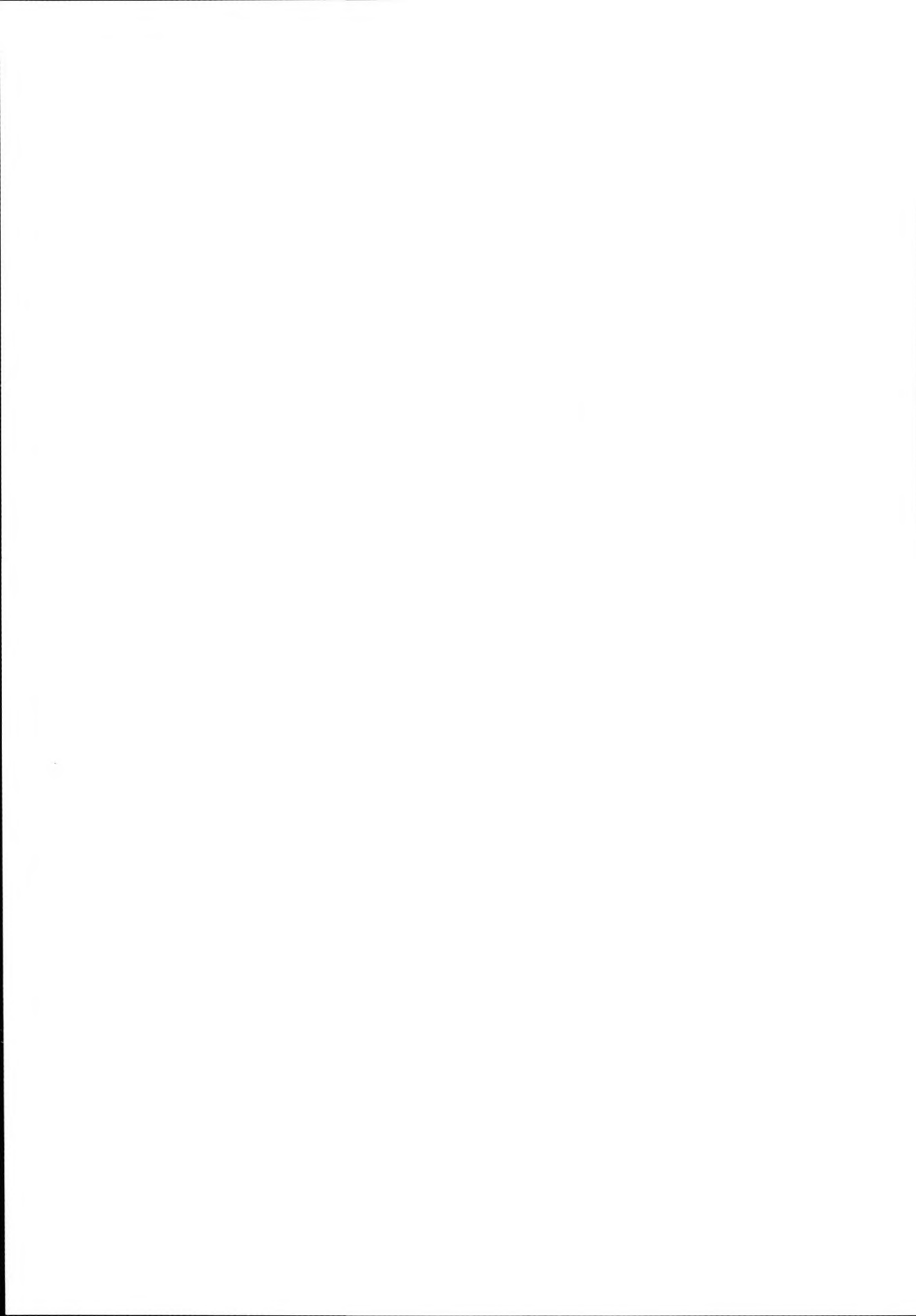
„Szeretném, ha megadatna
Hogy úgy távozhassak
Ebből a világból
Hogy jóvátettem azt
Amit eddigi életemben
Elrontottam

Szeretnék belésimulni
Az Ő akaratába
Hogy mi az ő akarata
Azt kutatni kell
Ő nem kényszeríti
Ránk magát
Ezért nem ismerjük

Akiben érdeklődés támad
Annak azt tudom mondani
Hogy mindent meg lehet tudni
Mert minden meg van írva

Hogy mit kezdünk
Megszerzett tudásunkkal
Az már rajtunk múlik”

*(Nem tudom, én írtam-e ezt a szöveget vagy kaptam valakitől.
Elfelejtettem. Évek óta ott van az íróasztalom fölött, és szoktam
énekelni. Talán Dixi szövege, talán középkori.)*

Fogjad már meg!

Egy évad a Songwriters' Klubban
2004–2005

Boldog boldogtalan

Ki gondolná rólam, hogy fönn a szobámban
Virágozik egy hibiszkusz?
Ameddig ez így van, mondom is magamnak
Tél van, de te mit izgulsz?

Erre van a lefele, erre meg a felfele,
Erre lóg a nyakkendő, így a hóhér kötele
A nyakkendőn iránytű: itt a világ közepe
Szigorúan véve, tán inkább a vége

Ha én lajhár volnék, mozdulatlan lógnék
Mozdulatlan akárcsi,
Nem is tudni róla, moha-e vagy gomba
Meg se lehet találni.

Erre van a lefele, erre meg a felfele,
Erre lóg a nyakkendő, így a hóhér kötele
A nyakkendőn iránytű: itt a világ közepe
Szigorúan véve, tán inkább a vége

Addig azért mégis csak feljöhet hozzám
Aki boldog-boldogtalan
Ihat teát-kávét édesítőszerrel
Hadd érezze, jó dolga van.

Erre van a lefele, erre meg a felfele,
Erre lóg a nyakkendő, így a hóhér kötele
A nyakkendőn iránytű: itt a világ közepe
Szigorúbben véve, mégis tán a vége

Betyár

Ki az a valaki, ki az a valaki
Alszik most is az ágyacskámban
Ki az a valaki, ki az a valaki?
Ki az a másik, ki az a valaki
Eszik most is a tányérkámból
Ki az a valaki, ki az a valaki?
Ki az a valaki, ki az a bátor
Iszik most is a pohárkámból
Ki az a valaki, ki az a valaki?
Ki az, aki hófehér alapon fehér
Láthatatlan és bárhova elér
Ki az a valaki, ki az a valaki?

Betyár! Három betyár!
Betyár! Három betyár!
Hol az a bátor? Vagy az a kettő?
Vagy az a három?
Jöjjön vissza, fosszon már ki
Alig várom!
Olyan közel jártak hozzám
Közelebb, mint én gondolnám
Mélyen jártak bennem
Nem lehetett észrevennem
Betyár! Három betyár!
Betyár! Három betyár!
Hol jár az a három betyár
Ahol még az álom se jár, álom se jár?
Hol jár az a három betyár
Ahol még az álom se jár, álom se jár?

Idegen idegrendszerembe
Indul a bátor lélekbúvár
Leszáll és fölszáll, leszáll és fölszáll
Maga elől is folyton bujkál
Barátom, pszichológus
Nem tudhatsz semmit rólam
Örökre eggyé lettünk
A rosszban és a jóban
Ha elmondom neked, hogy embert öltem
Tartsd titokban, bár nem megy könnyen
Te a fejemnél, én a díványon
Honnan tudnánk, ki az a három?

Betyár! Három betyár!
Betyár! Három betyár!
Hol az a bátor? Vagy az a kettő?
Vagy az a három?
Jöjjön vissza, fosszon már ki
Alig várom!
Olyan közel jártak hozzám
Közelebb, mint én gondolnám
Mélyen jártak bennem
Nem lehetett észrevennem
Betyár! Három betyár!
Betyár! Három betyár!
Hol jár az a három betyár
Ahol még az álom se jár?
Hol jár az a három betyár
Ahol még az álom se jár?

Egy réten, mint régen
Heverészek, és érzem
Hogy valaki jön és kézen fog mindjárt
És megmutatja, hogy a földön mit lát
Nyomokat, mert valaki itt járt
És ő, aki itt járt, az nagyobb nálunk
Hatalmas, és mi a nyomában járunk
Ami akkora, mint egy egész ember
És ez a gigász nem járt magában
Kettő jött még a nyomában
Nem tudni ki ő, de az azért rávall
Hogy lábnyomokat hagy hármásával

Betyár! Három betyár!
Betyár! Három betyár!
Hol az a bátor? Vagy az a kettő?
Vagy az a három?
Jöjjön vissza, fosszon már ki
Alig várom!
Olyan közel jártak hozzám
Közelebb, mint én gondolnám
Mélyen jártak bennem
Nem lehetett észrevennem
Betyár! Három betyár!
Betyár! Három betyár!
Hol jár az a három betyár
Ahol még az álom se jár?
Hol jár az a három betyár
Ahol még az álom se jár?

Csodagyógyszer zsákbamacskajajra

Valamit adtál nekem
Amitől nincs már fejem
Amitől sejtem mennyi
Micsoda veled lenni
Micsoda vigasz volnál
Micsoda fénylő oltár
Micsoda kép a képben
Micsoda voltaképpen?
Micsoda csodát tennél
Amitől jobb volna ennél
Etetnél, altatnál, itatnál
Hűsölhetnék kutadnál
Nyüszíték utánad máris
Kellesz, akármi vár is
Elszabadultál bennem
Csodává emelj engem!

Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra
Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra

Súlyos sminkelkenődés
Jócskán eltekert szoknya
Csillogás, villanás: máris
Egymáshoz vagyunk szokva
Micsoda macska vagy te
Micsoda zsákbamacska!
Készülök másnapra máris
Ébredni macskajajra
Ébredni lélekszakadva
Érvelni köröm szakadna
Összekarmolva szépen
Pihennénk mancs a kézben
Bánom én, tedd, ami rád vall
Flörtölj és diskurálj
Bánom is, feküdj le mással
De velem menstruálj!

Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra
Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra

Micsoda dráma lenne
Féltés, békétlenség
Minden gyötrelmemre
Méltó mértékegység
Jól összekutyulni mindent
Kilencet tarolni kint-bent
Az élet újra hozza
Bebukni jóba-rosszba
Dúltan sodródni benne
Tutira címlap lenne
Egynapos szaftos botrány
Kis hab a repülő tortán
Ha rámegyünk a jégre
Rianás lesz a vége
Micsoda jövőendő emlék
Micsoda elborult elmék!

Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra
Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra

Gyere, te gyógyszerészlány
Nézz rám, de mégse nézz rám
Keverd ki, gombolkozz be
Megittam, gondolkozz te
Helyettem, most mitől lett
Halált hozó a főzet!

Micsoda ziccer vagy te
Micsoda telitalálat
Micsoda nyomor volna
Tovább élni nálad
Hű, de bátor lettem
Tobzódok szégyenemben
Hiába futás a szégyen
Nem hasznos futni mégsem
Csináljunk hátraarcot
Próbáljunk csitulni, hátha
Elbocsát csodás arcod
Minden arc kavalkádja
Ember-macska barátság
Rejtőzzünk, meg ne lássák
Vonyítok mögéd bújva
Költővé emelsz újra!

Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra
Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra

Fekete paripapata kopog
A pepita patikaköveken
Fekete paripapata kopog
A pepita patikaköveken

Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra
Csodagyógyszer
Csodamódszer macskajajra

Világszerver

Sötét van. Nagyon sötét.
Korom sötét. Sötét korom.
Sötét van. Kék halál.
Kék sötét. Sötét nagyon.

Pár pökhendi kis pöcs
Könnyedén a kezébe kapta
Az egész Földet, a többi jöttment
Csak lesheti, mit tesz a rendszergazda

Fuss, fuss, fuss, program fuss!
Fuss, fuss, fuss, program fuss!

Igen kapuk meg nem kapuk
Yes gates and no gates
Délben mélben mit kapunk
Wie gehts, vigéc Bill Gates?

Fuss, fuss, fuss, program, fuss!
Fuss, fuss, fuss, program, fuss!
Run, run, run, Forest, run!
Run, run, run, Forest, run!

Itt mindenki folyton részeg
Az egész ország hulla mátó
Szárzaföldi tengerészek
Kell egy üvegviiszaváltó

Mindenki mulatni indul
Nagyon velük mennél
Ki is ugrasz az ablakon
De visszafúj a szél

Fuss, fuss, fuss, program, fuss!
Fuss, fuss, fuss, program, fuss!
Run, run, run, Forest, run!
Run, run, run, Forest, run!

Ha választhatnék – velük mennék
Ha választhatnék – hülye lennék
Ha választhatnék – zsidó lennék
Ha választhatnék – cigány lennék
Ha választhatnék – öreg lennék
Ha választhatnék – csúnya lennék
Ha választhatnék – kicsi lennék
Ha választhatnék – velük mennék

Fekszel a parkban, sejtéd, hogy baj van
Levelek hullanak rád
Halott vagy, de még lélegeznek
Helyetted a fák

Néha lefagy, néha áll
A szerver, ilyen a kék halál!
Néha lefagy, néha áll
A szerver, ilyen a kék halál!

A világvégének lassan vége
Ez már a szép új világ vége
Lefagyok, olvadok, hol vagyok?
Visszaszólnak a programok

Kuss, kuss, kuss, program, kuss!
Kuss, kuss, kuss, program, kuss!
Run, run, run, Forest, run!
Fuss, fuss, fuss, program, fuss!

Ha választhatnék – velük mennék
Ha választhatnék – hülye lennék
Ha választhatnék – zsidó lennék
Ha választhatnék – cigány lennék
Ha választhatnék – öreg lennék
Ha választhatnék – csúnya lennék
Ha választhatnék – kicsi lennék
Ha választhatnék – velük mennék

Fuss, fuss, fuss, program, fuss!
Fuss, fuss, fuss, program, fuss!
Run, run, run, Forest, run!
Run, run, run, Forest, run!

Tududu-tuccutú!

Soha nem volt semmi másom
Csak egy első benyomásom
Meg az a hullámzó kedély
Ami elég gyakran elér
És én mégse cserélnék teveled, édes
Milyen jó, hogy nem is lehetséges
Akárki lehetek nélküled holnap
És aztán még ott van az egész szombat:

Tuccutú! – Bele az éjszakába!
Fűvel-fával találkozol
Tududu-tuccutú! – Őrjöngő majmok
Banánt hozol és barátkozol
Tududu-tuccutú! – Egy puszi ide
Tuccutú! – Egy pacsi oda
Megtalálod még ma éjjel
Tududu-tuccutú! – Most vagy soha!

Minden kincsem a szókincsem
Egy jó szónál jobb nincsen!
És én neked adom, ha jó leszel
Hozzám, sohase kérdezel
Dőlni fognak a válaszok
A titkaimat mind láthatod
Hogy nálam soha nincsenek
Még tartalékban se istenek
Nem hiszek bennük, csak tudok róluk
A hajamnál fogva magamat – hórukk! –
Fölemelem a telefont néha
Bár néma, sose hív senki
Így kellett lenni, tönkre kell menni
A kapcsolatoknak sorjában
Már nem vagyok magam, de magam vagyok
Az események sodrában

Tududu-tuccutú! – Bele az éjszakába!
Fűvel-fával találkozol
Tududu-tuccutú! – Őrjöngő majmok
Banánt hozol és barátkozol
Tududu-tuccutú! – Egy puszi ide
Tuccutú! – Egy pacsi oda
Megtalálod még ma éjjel
Tududu-tuccutú! – Most vagy soha!

Két csuklás közt egy összecsuklás
Emlegetnek tehát valahol még
A jellemem szidják, vagy a szellemem hívják
De én túl vagyok már magamon rég
Ez már a vég kezdete
Lesz, ami lesz, de az már nem zene
Csak tánc-két-há-négy-öt-hat-hét-nyolc:

Tuccutú! – Bele az éjszakába!
Füvel-fával találkozol
Tududu-tuccutú! – Örjöngő majmok
Banánt hozol és barátkozol
Tududu-tuccutú! – Egy puszi ide
Tuccutú! – Egy pacsi oda
Megtalálod még ma éjjel
Tududu-tuccutú! – Most vagy soha!

Marhák!

Megeszed a krétát
Félre a tréfát
A lényeg, hogy bírja
A sötétben a témát...
Csak vigyázz, mert könnyen
Jöhet egy intő
Ha nem voltál elég
Körütekintő!

Benyalja a témát
Bekapja a répát
Öröm, ahogy érti
A sötétben a tréfát
Csak vigyázz, mert mégis
Jöhet az az intő
Ha nem voltál elég
Körütekintő!

Ideje meghatódni valamin
Ideje megdörzsölni, mint Aladdin
A lámpást
A szemetek sarkát
Ideje elzékenyülni, marhák!
Ez a tanárnő még csak jelölt

De máris micsoda melleket mondhat a magáénak
Nem lehet a szemet levenni róla, bizony
Nem mindig zavartalan a tanár-diák viszony

Kavarod a témát
Egyeli a répát
Öröm, ahogy bírja
A szertárban témát
Csak vigyázz, mert mégis
Jöhet az az intő
Ha nem voltál elég
Körültekingtő!

Ideje meghatódni valamin
Ideje megdörzsölni, mint Aladdin
A lámpást
A szemetek sarkát
Ideje elérzékenyülni, marhák!

És most kicsit kimegyünk a Felnőtt Életbe, ahol időnként lélekbemarkolóan megrázó a döbbenetesség, mint például ennek a hőmlesznek az arcán is, amelyiknek megbotlasz a kapualjból kihanyatló karjába és az arcába lötytyinted a kávé a kávéházból lopott hőálló, törhetetlen üvegpohárból. De azért még nem kell a para, mert legföljebb arra jönnek a sorstársai, és ha nincs meg az a határozottan kialakult menekülési útvonalad, mint például az európai nyúlnak a vadászkönyvekből is ismert, jól bevált cikcakk, akkor elkapnak és addig pofozgatnak, amíg a húsdod olyan édes és porhanyós nem lesz mint az egéré, amikor már a macskának is jó.
S ha végül rád fanyalodnak és széttépnek és felfalnak elevenen, az neked is elégtétel, meg azért egy időre nekik is elég étel...

Ideje megrémülni valamin
Ideje elrepülni, mint Gagarin
Az űrbe
Egy kabinba gyűrve
Ideje időgépbe ülni, mocskos csűrhe!

(Mehetünk vissza a suliba, mert azért
ez egy alapvetően iskolai történet!

Játszod a bénát
Tettetted a némát
A lényeg, hogy nyesitek
A sötétben a témát...
Csak vigyázz, mert, ha nem vagy
Körültekintő
Mégis jöhet egy intő!

Megvolt a téma
Neked is jó néha
Jó sokáig látszik még
A sötétben a kréta
De vigyázz, mert könnyen
Repül egy rová
Mert ez egy tanárnő
Nem pedig óvó-, hohó!

Ideje meghatódni valamin
Ideje megdörzsölni, mint Aladdin
A lámpást
A szemetek sarkát
Ideje elérzékenyülni, marhák!

Az éjszaka fátylán át

Látogatás, látszólag egy kertben
Kéz vagytok a kézben, most mi olyan rossz ebben?
Ne adj' Isten, még simogatni is fogod
Pedig te aztán tudod, hogy nem maradt jogod
Eljátszottad valamikor régen
Mikor hagyta, hogy lemenjen a Keleti Égen a Nap

Idegenvezetés. Te itt idegen vagy
Tragikus a helyzet, de téged hidegen hagy
Sunyin hunyorogsz – egy napszemüveg kéne
Ne lássa rajtad, hogy nem ráz meg a vége
Pláne azt, hogy örülsz, hogy nem lesz több légyott
És görcsösen ügyelsz, hogy ne lesd a tébolyt
Míg nézed az arcát az éjszaka fátylán át

Ünnepélyes napsütés, darazsak, legyek zizegnek
Cigiről cigire gyújt, amíg te nekilátsz a füzetnek
Ami rólad szól, te vagy az a folyamat
Ő gombolyítja, te meg veszted el a fonalat
És jó! – már megint jó, és fontos ez a légyott
S hogy ne lássa rajtad, hogy lesed a tébolyt
Míg nézed az arcát az éjszaka fátylán át
Rettegysz és nézed, hogy tűnik el végleg
Míg nézed az arcát az éjszaka fátylán át

„Támaszkodik a lámpaoszlop
A zsákmány lángban áll
A járdán gubbaszt a kifosztott
Talán, ha számokat mondanál...
Megszámolnád a gombokat
Kigyulladt rajtad a kabát
Valaki így is fölfogad:
Oszlopnak mutatja magát.”
– Te itt tényleg szellemet idézel?
– Mi az, hogy te szellemet idézel?

Sós vagy édes, vagy rád száradt a tenger
Sós vagy édes mindegy, úgyis elfogy egyszer
Elfogy, eltompul minden íz.....

..... – Yes, it is....
És mégis tényleg örülsz – kis légy itt, kis légyott... –
Csak félsz, mert hátha tudja, hogy lesed a tébolyt
Míg nézed az arcát az éjszaka fátylán át
Rettegve nézed, hogy tűnik el a lényeg
Csak nézed az arcát az éjszaka fátylán át

Kisablak

Jaj, Teremtőm, ne teremtsél
Többet már
Olyat, ami két lábon jár
Mégse tudja, mit csinál
Tudja az jól, de még úgy se
Restelli tagadni
Jaj, Teremtőm, minek nekünk
Itt e Földön maradni?

Mindig marad magnak kettő
Slendrián vagy, jó Teremtő
Se alapos, se figyelmes
Vagy talán csak túl kegyelmes
Tény, hogy mindig hagysz pár magot
Panorámás kisablakot
Azon nézzen jövő felé
Aki mégse fulladt belé

Jaj, Teremtőm, fullasszad meg
Mindent már
Amelyik a jóban dúskál
Mégis rosszban spekulál
Kinek élte csak uzsora
Szodoma, Gomorra
Aki miatt összeromlik
A világnak humora

Mindig marad magnak kettő
Slendrián vagy, jó Teremtő
Se alapos, se figyelmes
Vagy talán csak túl kegyelmes
Tény, hogy mindig hagysz pár magot
Panorámás kisablakot
Azon nézzen jövő felé
Aki mégse fulladt belé

Jaj, Teremtőm, meddig lesz még
Az egész?
Amíg csak az utolsó nagy
Szökőárba' el nem vész
Valamennyi átutazó
Spekuláns turista
Ki majd akkor mind az összes
Sózott vizet kiissza

Úgyis marad magnak kettő
Slendrián vagy, jó Teremtő
Se alapos, se figyelmes
Vagy talán csak túl kegyelmes
Tény, hogy mindig hagysz pár magot
Panorámás kisablakot
Azon nézzen jövő felé
Aki mégse fulladt belé

Nem lesz akkor itt a Földön
Óceán
Egyetlen nagy szózott gödör
Fehérlik majd ezután
Ott leszünk csak igen nagyon
Boldogok Te meg Én
Ott, a halott tengereknek
Kiszikkadott fenekén

Mindig marad magnak kettő
Slendrián vagy, jó Teremtő
Se alapos, se figyelmes
Vagy talán csak túl kegyelmes
Tény, hogy mindig hagysz pár magot
Panorámás kisablakot
Azon nézzen jövő felé
Aki mégse pusztult belé

Ágyban töltöm a telefonomat

Már én többet nem szülök
Fazekasinasnak készülök
Kíméletlen koldusok meg tapintatlan tolvajok
Többé ne firtassák, hol vagyok

Minden, ami csak fennáll bennem
Minden, ami csak kész
Alig várja, hogy tönkremenjen
Legyen újra alkatrész

De addig:
Ágyban töltöm a telefonomat
Ha lemerül, lemerülök én is
Úgy hívom, hogy nulla fokozat
Heverészek, odaérek mégis

Csődöt mondok, csönd lett hirtelen
A szavakhoz immár hűtlen lettem
Sorsára bízom a sorsomat, kerülj el, gondolat
Csak hadd nyomogassam inkább a gombokat!

Arccal a falnak döntöm el
Hogy nekidöntselek-e a falnak
Cselekednék, de cseleket rég
Nem vetek be, cserben is hagynak

Ágyban töltöm a telefonomat
Ha lemerül, lemerülök én is
Úgy hívom, hogy nulla fokozat
Heverészek, odaérek mégis

Munkaruha, munkaruha
Munkaruha nekem ez a pizsama
Mert, csak aki heverészik
Annak lehet igazából igaza

A sivatagi vihar nem egy hadművelet
Hanem az a kíméletlen végzet
Öldöklő angyal leszek veled
Elsöpörlek, ameddig csak nézlek

De addig:

Ágyban töltöm a telefonomat
Ha lemerül, lemerülök én is
Úgy hívom, hogy nulla fokozat
Heverészek, odaérek mégis
Munkaruha, munkaruha
Munkaruha nekem ez a pizsama
Mert, csak aki heverészik
Annak lehet igazából igaza
Munkaruha, munkaruha
Munkaruha nekem ez a pizsama
Mert, csak aki álmodozik
Annak lehet igazából igaza!
Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Fogjad már meg!

Jaj, de kurva okos vagyok, fogjad már meg a kezem!
Bocs, ha kicsit köcsög vagyok, hidd el, én se szeretem
Jaj, de sokat jár a pofám, pedig én se szeretem
Félek, hogy ha csönd lesz, meglépsz, fogjad már meg a kezem!

Biztos lehet valami a természetemben
Amitől, akit szeretek, nem szívvelhet engem
Jaj, Istenem, ne bántsatok, ne bántsatok!
Igazából én csak néha szorongok egy nagyot

Meddig fog még fölállni a farkam?
Kérdem néha két menet közt halkán
Lesz-e aki kíván, ha meghaltam?
Lesz-e aki gondol rám, míg mással van?

Biztos lehet valami a tekintetemben
Amitől, akit szeretnék, mind megretten
Jaj, Istenem, ne bántsatok, ne bántsatok!
Igazából én csak rövidlátnok vagyok

Meddig fog még fölállni a farkam?
Kérdem néha két menet közt halkán
Lesz-e aki kíván, ha meghaltam?
Lesz-e aki gondol rám, míg mással van?

*„Indul már a tollasbálba
Primabalerina, könnyű lányka
Három éjjel, három nap
Túlélőknek táncolgat.”*

Fennáll az a lehetőség, felmerül a veszély:
Mi van, ha a szorongásom mégse pusztá szeszély?
Mi van, hogyha semmit sem ér az a sok fitnessz?
Mi lesz, ha a nagy gyöngeség mégis egyszer itt lesz?

Meddig fog még fölállni a farkam?
Kérdem néha két menet közt halkán
Lesz-e aki kíván, ha meghaltam?
Lesz-e aki gondol rám, míg mással van?

Hányszor fog még fölállni a farkam?
Kérdem néha két menet közt halkán
Lesz-e aki kíván, ha meghaltam?
Lesz-e aki gondol rám, míg mással van?

Jaj, de kurva okos vagyok, fogjad már meg a kezem!
Bocs, ha kicsit köcsög vagyok, hidd el, én se szeretem
Jaj, de sokat jár a pofám, pedig én se szeretem
Félek, hogyha csönd lesz, meglépsz, fogjad már meg a kezem!
Fogjad már meg...!

Langyos, szürke

Mégse úgy lesz vége a dalnak
Hogy a nagy melegben
Vagy a nagy hidegben
Az emberek sorra meghalnak
Megsülnek, megfagynak
Meg mit tudom én

És, bár jóslatokba bocsátkozni
Nem merek
Én arra tippelek
Hogy a langyos lesz a végzetünk
A végzetünk
Megfulladunk itt, a nagy semmiben
Abban, hogy minden
Hogy minden marad ugyanilyen

Mégse úgy lesz, ahogy meg van írva
Hogy egy öldöklő angyal
Vagy egy ördög jön karddal
És betaszít minket
Sorba a sírba

És, bár jóslatokba bocsátkozni nem merek
Én arra tippelek
Hogy egy ember lesz a végzetünk
A végzetünk
Megfulladunk itt, a nagy semmiben
Abban, hogy minden
Hogy minden marad ugyanilyen

Nem a fekete győz majd, és a fehér se nyerhet
Bár mindegyik kapkod
Hogy hogy kapjon mattot
De a nagyfiúk jönnek
És mindent levernek

És, bár jóslatokba bocsátkozni nem merek
Én arra tippelek
Hogy egy ember lesz a végzetünk
A végzetünk
Mégfulladunk itt, a nagy semmiben
Abban, hogy minden
Hogy minden marad ugyanilyen

A sziget az áramlatban

Mi volna, hogyha mostantól
Csak idézetekben beszélgetnénk
Pontosabban, mindenféle
Dalszövegekből idézgetnénk:
„Peace, flowers, freedom, happiness!...”

A sziget, ahol együtt éltünk
Elsodródott az áramlattal
Ez egy idegroncstelep, indulnak értünk
Induljunk vissza tiszta lappal

Hogy mennyire rontottuk el, az majd eldől
De addig is akad tanulság ebből:
Könnyű kiesni a Világegyetemről

Ez a vilávkörüli út
Balabbul is kiüthetett volna
Ez a világbajnok akár
Balkézzel is kiüthetett volna
Ez a világtérkép akár
Körbe-körbe is vihetett volna
Ez a világvége akár
Rosszabbkor is jöhetett volna

A sziget, ahol együtt éltünk
Elsodródott az áramlattal
Itt hideg van, indulnak értünk
Induljunk vissza tiszta lappal
Hogy mennyire rontottuk el, az majd eldől
De addig is akad tanulság ebből:
Könnyű kiesni a Világegyetemről

Easy-going rakendroll

Mást mutat a tudat, másra ösztönöz az ösztön
Fogod magad, és visszafogod magad
Visszafogod magad, pedig megtennéd, de rögtön
Tépd le a trikódat, élj velem!

Építünk egy házat az Északi-sarkon
Minden ablaka délre néz
Néma a hajnal, kimarad az alkony
Én nem szólok, te meg nem beszélsz

Így lesz jó, szívem
Így lesz jó szívem nekem
Jó szívem lesz, ha meghatódok
Hogy még lehet ilyen ugyanilyen

Él még a világ, de csúnya a vége
Vagy már a temetés húzódik el
Ne legyünk mi ketten szereplők ebben
Menjünk el, ha menni kell

Így lesz jó, szívem
Így lesz jó szívem nekem
Jó szívem lesz, ha meghatódok
Hogy még lehet ilyen

Lehet ilyen ház, lehet ilyen ablak
Akad eszkimó, akinek jó szívvel adlak
Zavar a trikódon, hogy EXPO 2000
Tépd le, és induljunk, ha menni kell!

Így lesz jó, szívem
Így lesz jó szívem nekem
Jó szívem lesz, ha meghatódok
Hogy még lehet ilyen ugyanilyen

Plasztiksebész song

Mutasd meg végre az igazi arcod
Mutasd meg magad! Mutasd meg magad!
Az egészet, úgy, ahogy van, add nekem
Hadd szedjelek szét, hogy aztán összerakjalak!

Platinaprotézis, porcelánfogak
Monomolekuláris plexi
A kontaktlencséden át kontaktus támad
A műlábad karcsú lesz és szexi

S hogy honnan jön mindez? – hát a hadiiparból
Csupa embert formáló felfedezés
Hibátlan arányok: nem sok rajtad semmi
De lesz rajtad minden, és semmi se kevés

Mutasd meg végre az igazi arcod
Mutasd meg magad! Mutasd meg magad!
Az egészet, úgy, ahogy van, add nekem
Hadd szedjelek szét, hogy aztán összerakjalak!

A zsírleszívás majd csodát tesz veled
Így még nem szívtak le senkit
Sose láttál még ilyen melleket
Szilikon a másik és parafin az egyik

Te parafinból rafinált parafenomén
Az igazi arcod mutasd meg hát!
Megőrülök minden egyes alkatrészedért
De már egyben is látom az egész csodát

Mutasd meg végre az igazi arcod
Mutasd meg magad! Mutasd meg magad!
Az egészet, úgy, ahogy van, add nekem
Hadd szedjelek szét, hogy aztán összerakjalak!

Bomba leszel, bébi, egy plastik szexbomba
Aki szereti a bombát, mind beléd szeret
Ha hullámszínek kezdenek a tökéletes vonalak
Ha felragyog a vadonatúj tekinteted

Mutasd meg végre az igazi arcod
Mutasd meg magad! Mutasd meg magad!
Az egészet, úgy, ahogy van, add nekem
Hadd szedjelek szét, hogy aztán összerakjalak!

Indijános

Vészjósló fekete macska
Előttünk átoson
Kapaszkodj, Jánosom
Végigviszlek a városon

Vészjósló éj
De te azért ne félj
Bár az is lehet, te János
Hogy ez a város
Még neked is
Túl indiános

Megmutatom
Azokat a helyeket
Amiket mindenki ismer már
Kapaszkodj, Jánosom
Ide be nem mennék
Semmi pénzért, bár
Ez a Fekete Macska bár
Valaki itt is vár
Valaki itt is, most is ránk talál

Vészjósló éj
De te azért ne félj
Bár az is lehet, te János
Hogy ez a város
Még neked is
Túl indiános

Észbontó fekete nőket
Sodor a szél feléd, de rögtön
Viszi is tovább tőled őket
János, ne legyél túl válogatós

Vészjósló éj
De te azért ne félj
Bár az is lehet, te János
Hogy ez a város
Még neked is
Túl indiános

Tékozló fiúk a térről
Fekete bárányok mind köréd gyűlnek
Valamit akarnak tőled
János, ez valami ünnep

Vészjósló éj
De te azért ne félj
Bár az is lehet, te János
Hogy ez a város
Még neked is
Túl indiános

Dől belőle a...

A nő neve Lea
Dől belőle, dől belőle a fény
Árad belőle, bele az esőbe
Meg a keresőbe az utca közepén
A nő neve Lea
Dől belőle a, árad belőle a fény
Lea kalappal, Lea kalap nélkül
Egy fénykép az utca közepén:
Lea meg én!

A fényképész fél és azt se tudja
Hogy exponál-e a gép
Vakítja Lea, hogy fotózza le a
Város fénylő közepét?
A fényről és annak titkairól
Egy hajdani kódex mindent tud
Létezett már egyszer a lézerfegyver
Csak eltűnt és Leává átalakult:

A nő neve Lea
Dől belőle, dől belőle a fény
Árad belőle, bele az esőbe
Meg a keresőbe az utca közepén
A nő neve Lea
Dől belőle a, árad belőle a fény
Lea kalappal, Lea kalap nélkül
Fénykép az utca közepén:
Lea meg én!

A szamuráj kertjében a lampiont
Bogarak fűtik fel
Ragyog a lámpás, tele van szerelmes
Szentjánosbogár-bébikkel
Nemcsak fénye van, de kellőképpen
Meleg is tud lenni tőle
Tőle néha még én is átmelegszem
Lágyulok a fényre meg a nőre

A nő neve Lea
Dől belőle, dől belőle a fény
Árad belőle, bele az esőbe
Meg a keresőbe az utca közepén
A nő neve Lea
Dől belőle a, árad belőle a fény
Lea kalappal, Lea kalap nélkül
Fénykép az utca közepén:
Lea meg én!

A kulcsot is megadnám ehhez a dalhoz
A titokhoz mindjárt a nyitját
Legyen ez a dal az a dal
Ami nem őrzi féltve a titkát
A dalban lakó nő neve Lea
És dől belőle a fény
Van rólunk egy fénykép ruha nélkül, esőben
Éjjel az úttest közepén:
Lea meg én!

Szexikon-lexikon

Játsszuk azt, hogy játszunk
Bálnán szörfölünk
Málnát szörpölünk
Hülyegyereknek látszunk
Ez meg egy kirándulás!
Titokban itt van nálunk
A Szexikon-
Lexikon
Nézegetjük hátul
A buszban, hogy ne lássa más

Van sok dolog
Távoli dolog
Amik után csak
A nyálunk csorog
Amikről csak hülye
Műsorokból dereng
Ez az utazás így
Elég sokat jelent

Játsszuk azt, hogy téves
Vonatra szálltunk
Poggyász sincs nálunk
Viszont az idő fényes
És ez egy kirándulás!
Plusz még itt van nálunk
A Nagy Szexikon-
(Hüm-hüm!) Lexikon
Nézegetjük titkon
A slózin, hogy ne lássa más

Van sok dolog
Távoli dolog
Amik után csak
A nyálunk csorog
Amikről csak hülye, gagyi
Műsorokból dereng
Ez az utazás így
Elég sokat jelent

Játsszuk azt, hogy végre
Úrhajón ülünk
Startra készülünk
Most indulunk az égbe
Visszaszámolás!
Nézegetjük közben
A nagy Szexikon-
(Hoppá!) Lexikont
Persze, hogy itt van nálunk
Csak kicsiben, hogy ne lássa más

Van sok dolog
Távoli dolog
Amik után csak
A nyálunk csorog
Amikről csak hülye, gagyi
Műsorokból dereng
Ez az utazás így
Elég sokat jelent

Akárki megtenné

Akármerre vagy, akármerre mész
Akárhova bújnál, benned ott bujkál a félsz
Téged már nem rejt el
Semmilyen rejtekhely
Mért izzad a kezed, és mért lüktet az ér?
Mi van veled, mitől remegsz, mintha rettegnél?
Akármit megtennél
Csak magadtól ne félj

Várod a sorsodat, hogy mikor jön egy jel
És úgy félsz, mint egy gyorsvonat, ha gázolnia kell
Ha gyilkolnia kell
Bár gyanútlanul indult el egy állomásról...
Akarmerre vagy, akármerre mész
Akárhova bújnál, benned ott van már a félsz
Magadtól is félsz
Tied már a bűn és a bűnhődés

A csillagokat nézem, és már mindjárt véget ér
Te vagy az én emberem, hát értem jöhetnél
Akárki megtenné
Fele ennyiért
Vidd csak le a kutyádat, hisz ez is csak egy nap
Minek izgulsz, locsold meg a fikuszaidat
Akárki megtenné
Fele ennyiért

Várod a sorsodat, hogy mikor jön egy jel
És úgy félsz, mint egy gyorsvonat, ha gázolnia kell
Ha gyilkolnia kell
Bár gyanútlanul indult el egy állomásról...
Akármerre vagy, akármerre mész
Akárhova bújnál, benned ott bujkál a félsz
Akárki megtenné
Fele ennyiért

Akármerre vagy, akármerre mész
Akárhova bújnál, benned ott bujkál a félsz
Téged már nem rejt el
Semmilyen rejtekhely
Előtted is olyan sokan ingyen ölték már
Mért izzad kezed, mikor szép fizetség vár?
Akárki megtenné
Fele ennyiért
Akárki megtenné
Fele ennyiért
Akárki megtenné
Fele ennyiért
Akárki megtenné...

Hülye, ez a reklám helye

Sziasztok!

Ez az éjszakazabáló reklámok éjszakája!

Aki ma este itt van, azt a reklám fölzabálja!

Ez pedig a reklám helye!

Most megkaphatod!

Most a tied lehet!

Foglalj magadnak egy reklámhelyet!

Hülye, ez a reklám helye!

Hülye, ez a reklám helye!

Most megkaphatod!

Most a tied lehet:

- A taknyos zsepi!
- A véres tampon!
- A szárnyatlan betét!
- A kipukkadt kondom!
- A lepukkant kurva!
- A bekattant gengszterállat
aki tűzijátékot
rendez este nálad

Most megkaphatod!

Most a tied lehet!

Foglalj magadnak egy reklámhelyet!

Hülye, ez a reklám helye!

Hülye, ez a reklám helye!

Most megkaphatod!

Most a tied lehet:

- A lábszagú zokni!
- A szőrnövesztő gyanta!
- A hónaljszagú spray!
- A kakis pelenka!
- A halálbiztosítás!
- A fertőző lányok!
- A tutira vesztes
lottószámok!

Most megkaphatod!
 Most a tied lehet!
 Foglald magadnak egy reklámhelyet!
 Hülye, ez a reklám helye!
 Hülye, ez a reklám helye!
 Most megkaphatod!
 Most a tied lehet!
 Most a tied lehet:

- „– Mit csinálsz?
 – Hallucinálok.
 – Honnan tudod?
 – Mert olyanokat látok.
 – Milyeneket, mégis?
 – Amiket máskor.
 – Meséld már el!
 – Máskor, majd, máskor.
 – Emlékszem, hogy nem emlékszem...
 – Mire nem? Mire nem?
 – Semmire,
 Mit csináltam, miket láttam –
 – Tényleg nem maradt semmi se.
 Az idő olyan unalmas.
 Az idő olyan – unalmas”

- A vérszegény diéta! – A tied lehet!
- A zsírszegény hiéna! – A tied lehet!
- Az elfekvő készlet! – A tied lehet!
- Az utolsó részlet! – A tied lehet!
- A pofátlan profi! – A tied lehet!
- A süketnéma hifi! – A tied lehet!
- A tegnapi hírlap! – A tied lehet!
- A nem maradt írmag! – A tied lehet!
- A rászoktató tapaszt! – A tied lehet!
- A kiégett képcső! – A tied lehet!
- A tuti a semmibe (most megkaphatod)
vezető lépcső!

Most megkaphatod!

Most a tied lehet!

Foglalj magadnak egy reklámhelyet!

Hülye, ez a reklám helye!

Hülye, ez a reklám helye!

Most megkaphatod!

Most a tied lehet:

Foglalj magadnak egy reklámhelyet!

Sziasztok!

Ez volt az éjszakazabáló reklámok éjszakája!

Aki ma itt volt, azt a reklám fölzabálta!

Szegény Diána

Jaj, a szegény Diána!
Fából van a pinája!
De még hozzá keményfából!
Kívül-belül csupa szálka
Sok pénzér' se másznék rája
Másszék rá a haláltábor!

Ha kimegyek magam elé
Hogy ne néznék három felé?
Hogy ne volnék igen bandzsa?
Akármerre tekingetek
Másik pártneret úgyse lelek
Csak én leszek jobbra-balra!

Fából vaskarika
Fűből füstkarika
Rika-rika-rika-rika-
Radajdom!
Akik tudják, megmondhassák:
Minden tagság viszontagság
Minden kúrás fogyókúrás

Megbasztam egy aranyhalat
Abból se lett tapasztalat
Annak se volt semmi haszna
Olyan az is, mint a többi
Lökés, nyögés meg satöbbi
Mért az ember mindig baszna?!

Fából vaskarika
Fűből füstkarika
Rika-rika-rika-rika-
Radajdom!
Akik tudják, megmondhassák:
Minden tagság viszontagság
Minden kúrás fogyókúrás

Le se nézek magam alá
Mer' a végén még ott talá-
Lom magamat magam alatt
Az az érzés nagyon tréfli
Hajaz ember aztat érzi
Magának is alu'maradt!

Fából vaskarika
Fűből füstkarika
Rika-rika-rika-rika-
Radajdom!
Akik tudják, megmondhassák:
Minden tagság viszontagság
Minden kúrás fogyókúrás

Bordal

Forgatni kell a kereket, el ne rozsdállják!
Meg kell inni mind a jó bort, meg ne romolják!
Jó a bor, ha fehér, jobb, ha piros, mint a vér
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

Szavamra, hajnalig se fekszem le!
Iszom, hogy kettőt lássak egyszerre
Majd az egyik csak hazakísér
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

Mert a jó Isten arra adta minékünk a bort
Jelentsük néki, mind elfogyott, mellé csöpp se folyt
Igyunk hát szépen sorba, mind a szentekért!
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

Csak egyszer láttam még az asszonyt józanon
Azóta úgy van már, hogy naponta iszom
Felejtésnek, meg ami belefér
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

Nincsen a borban semmi véték sem
Iszom és dicsérem, míg lélegzem:
Nem adnék én egy korty bort száz liter vízér'!
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

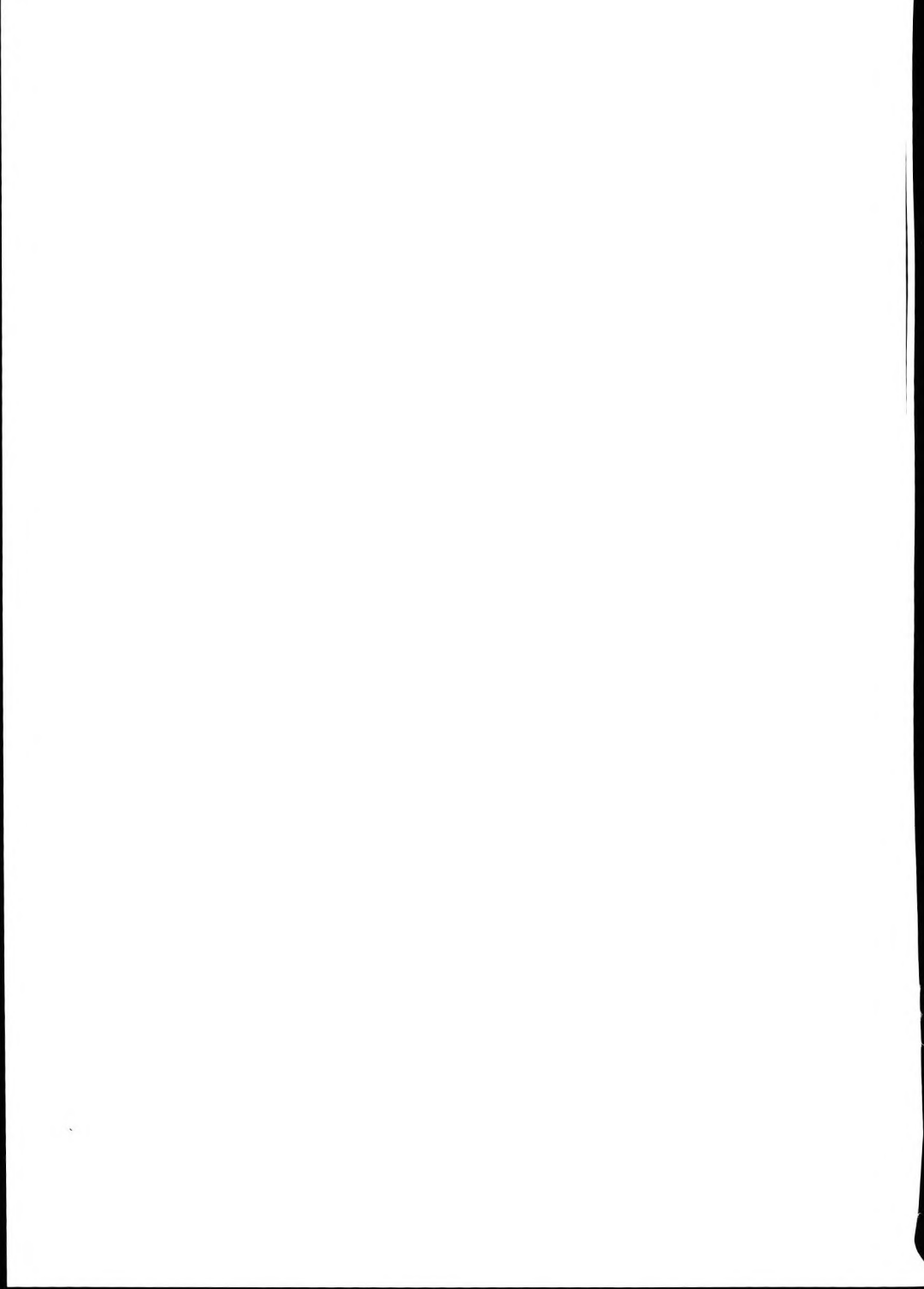
Jó a bor este, nála többet semmi meg nem ér
Jó a bor reggel – kicsit iszol, meglódul a vér
Jó a bor mindig, igyunk hát, hisz mindig van miért
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

Forgatni kell a kereket, el ne rozsdállják!
Meg kell inni mind a jó bort, meg ne romolják!
Jó a jó bor, ha fehér, jobb, ha piros, mint a vér
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, míg véget nem ér!

Nincsen a borban semmi vétek sem
Iszom és dicsérem, míg lélegzem:
Nem adnék én egy korty bort száz liter vízér’!
Igyunk, igyunk, igyunk, igyunk, igyunk!
Hadd forogjon ez a világ, amíg meg nem áll!

Egyszerű teremtés

2000

Pillanatragasztó

Összetört egy pillanat
De csak egy pillanatra
Pillanatragasztó kell
Ami megragasztja

Úrrá leszünk a fellázadt digitális őslényeken
Visszatérünk felégetett féltve őrzött ösvényeken...

Összetört ez a pillanat
Egy pillanat és megragasztjuk
Máris a pillanat-
Ragasztóval, így nem marad lyuk
Az időközben keletkezett
Légüres téridő helyén
Egybeforr, ami összetört
Így időben leszünk te meg én

Nesze neked, itt egy közönséges csoda
Ne csodálkozz már egy csodán többé soha
Kelj fel és járj! Kelj fel és járj! Kelj fel és járj!
Kelj fel és járj el egy örömtáncot! Kelj fel és járj!

Készül egy fénymásolat
Mielőtt még a fény kihunyna
Így tanítunk meg másokat
Hogy kell fényt csiholni újra

És másodpercenként huszonnégy óras
Sebességgel a fény elé vágunk
Visszalépünk a legelső fénybe
És felragyog tőle az utolsó álmunk

Nesze neked, itt egy közöséges csoda
Ne csodálkozz már egy csodán többé soha
Kelj fel és járj! Kelj fel és járj! Kelj fel és járj!
Kelj fel és járj el egy örömtáncot! Kelj fel és járj!

Azt, aki meghalt s a mélybe hull
Az élesztővel felélesztjük
Eleven lesz és egészen új
Csak vigyázni kell
Mert veszélyes trükk
Így támasztjuk sorra fel
Az összes szereplőt az új világhoz
Mind életre kel és útra kel
És megáld minket vagy jól megátkoz

Legyőzetik utolsó ellenséged
Legyőzetik minden halál
Legyőzetik, többé nem bánthat téged
Legyőzetik, halandót nem talál
Legyőzetik!

Katasztrófa

Ott már vége, de itt még tart
Mert minden, de minden relatív
Az Eiffel-torony még áll
De már reszket a Diadalív
A Himaláját már magába fogadta
A Mariana-árok
Emberek? – Itt-ott még vannak
De már nincsenek köztük határok

Aki sok jelet ismer, az sok képet ért
De mit jelent az, hogy a világ véget ért?
Na jó, a villanás fénye még nem ért ide
Valaki látja-e már és még megéri-e?
Vagy csak nézik, és azt gondolják
Hogy valamiről, valahol
Megint készült egy fénykép
Ami az utókornak szól?

Katasztrófa, nagyon nagy érzés, felismerem
Ledől egy templom, betör a fény, élvezd te is velem
Ha már az eredendő bűnt együtt éltem át veled
Az elkerülhetetlen büntetés legyen még nagyobb élvezet!

Nézd, a világ változik, minden újra egyszerű
Letisztult formák, érvényes normák, pár lángoló betű
Ennyi az egész: az egész csupán pár be nem tartott parancsolat
Ránk szóltak, hogy mit ne tegyünk
De mi többre becsültük a kalandokat

Katasztrófa, nagyon nagy érzés, felismerem
Ledől egy templom, betör a fény, élvezd te is velem
Ha már az eredendő bűnt együtt éltem át veled
Az elkerülhetetlen büntetés legyen még nagyobb élvezet!

Kiszáradt a tenger és kiszáradt a toll
Így már nemigen készül el a vers, ami mindenkinek szól
Pompei-ben a küldönc és a rajzfilmben Popej
Megdermednek megint, de már semmire sem int ez a jel

Katasztrófa, nagyon nagy érzés, felismerem
Ledől egy templom, betör a fény, élvezd te is velem
Ha már az eredendő bűnt együtt éltem át veled
Az elkerülhetetlen büntetés legyen –

Árnyékharcos

(Padi Mariannának)

Párbajra hívlak, Árnyékharcos
Itt a földrengés közepén
Üres a templom, nincs benne semmi
Megküzdünk mégis, te meg én

Szégyelled vagy szégyellem
Meg kell vívnod énvelem

Az nem lehet, hogy nem lehet
Világít a havon a vér
Édes a semmi, igen, ez egy álom
És most nagyon jó így valamiért

Hová lettek a testőreim?
Meghalok, ha beállít újra
Kéne egy telefonszám, vagy valami
Vágyok valami újra

Pedig még alig voltam a semmiben
Még alig voltam egyedül, és mégis
Kéne máris valaki vagy valami
Ami beállít és világít a havon a vér
Megőrülök valakiért, valamiért

Ismerlek téged, és te nem ismerhetsz meg
Ismeretlen mester minden gyermek
Három vagyok és négy leszek
Ha jó leszel, nézheted

Béküljünk ki, Árnýékharcos
A fegyvert dobjuk el
Vegyé! a hátadra, kérelek
Induljunk el, indulnunk kell!

Az nem lehet, hogy nem lehet
Világít a havon a vér
Édes a semmi, igen ez egy álom
És most nagyon jó így valamiért

Pedig még alig voltam egyedül, és mégis
Kéne máris valaki vagy valami
Ami beállít és világít a havon a vér
Megörülök valakiért, valamiért

Angyal az égre tangó

Angyalokat festett ő az égre
Közibük én elrepülnék
Nem is bukott egyikük se még le
Attól ilyen zsúfolt az ég

Nincs is nekik elegendő felhő
Vagy, ha van, hát beborul az ég
Én azt mondom, borulna le inkább
Csak egyetlenegy angyalt festene még

Az én lennék, az az angyal
Az én lennék végre
Kiszolgálna vigasszal
A szféráknak zenéje
Az én lennék!
Az én lennék!
Az én lennék!

Ördögöket festettem a falra
Volt közöttük mindenféle fajta
Nem bírok kiigazodni rajta
Jaj, melyikünk az ördög öregapja?

Az én lennék, az az ördög
Az én lennék, persze
Vigasztalna engem
Akinek volna mersze
Az én lennék!
Az én lennék!
Az én lennék!

Mindegy az, hogy angyal-e vagy ördög
Mind a kettő úgylis festve van
Alakokat festek, no meg öltök
Úgyse lehetek már magam

Mindig csak az ember kerül bajba
Nem tudja, hogy miféle szerzet
Nem sejtí, hogy szárnya van vagy farka
Nem emlékszik, melyikkel micsodát festett

Az én lennék, az a festett
Az én lehetnék, végre
Csak addig-addig, ameddig
Egyszer majdcsak az égre
Az én lennék!
Az én lennék!
Az én lennék!

Sebhelyes

Ez a sebhely itt úgy lett, tutturuttú
Hogy nem hitted el, hogy fáj nekem
S én hagytam, hogy addig marj belém
Amíg itt nem lett ez a sebhelyem

Ez a sebhely meg úgy lett, tutturuttú
Hogy kilöktél engem az ablakon
De én túléltem és visszamásztam
És most itt vagyok veled

Büntesselek? Nem vagyok Isten
Fájni fog, hitetlen Tamás
Kilöktél engem az ablakon, csönd van
– Elcsenődött a csattanás

Ez a sebhely meg úgy keletkezett
Hogy sokadszor emeltél rám kezet
Nem védekeztem, ezt méltányoltad
És most itt vagyok veled

Ez a seb pedig úgy lett, tutturuttú
Seb, hiszen nem gyógyult mára sem
Ja, nem, ez a seb, ez itt a szám
Ez pedig itt a két szemem

Közöd van hozzájuk mégis azért
Te nyitottad e három sebem
Épp, mint a többit, váratlanul
Amikor vak voltam, néma és védtelen

Itt élek veled, tutturuttú
Én vagyok az, a sebhelyes
Ez itt a szemem, ez itt a szám
Sikolyod végén ismerj majd rám

A zene egyen meg!

Ne hívj fel naponta hússzor
Csak úgy ne nagyon csörrents rám
Ne nagyon pittyej, kímélj meg
Ne is e-mailj meg, spontán
Gyere át, gyere át!
Hanyagold a technikát
Te sem a' zesemesemet lesed
És én se faxon haragszom rád

Te sem a' zesemesemet lesed
És én se faxon haragszom rád
Rúzs és hús és nő vagy nekem
És én meg a rabszolgád vagyok
Használj néhány dimenzióban
De a végén úgyis az enyém leszel
Ne már élből egy e-mailból tudjam meg
Ha magadban zokogsz vagy elélvezel

Gyere át, hozd át magad
Hús és vér és test és lélek
Valódi minden, ideát nemcsak
Virtuálisan akarlak téged
Gyere át! Hozd át magad
Hanyagold a technikát
Te sem a' zesemesemet lesed
És én se faxon haragszom rád

Te egy szép és szegény, de gazdag nő vagy
És most még nagyon be is vagy füvezve
Csak úgy dől a szádból az árfolyam
Én meg ordítok itt a füledbe
Hogy a zene egyen meg!
Te meg edd már meg a pénzedet!
Befektetési tanácsadónak
Túl jó vagyok én még neked
Gyere át! Hozd át magad
Hanyagold a technikát
Te sem a' zesemesemet lesed
És én se faxon haragszom rád

Tudod, ez a személyes szféra itt, minimum
Kilencdimenziós, hús-vér jelenlét
Érintsük meg egymást, ne csak a hagyományos
Hatvannégy-féle módon, hanem
Úgy is, ahogy te szeretnéd
Gyere át! Hozd át magad
Hanyagold a technikát
Te sem a' zesemesemet lesed
És én se faxon haragszom rád

Én úgy szeretem

Elviselhetetlen és nagyon kellemetlen
Alak vagyok veled, pedig, tudom, máshogy kezdtem
Kedvesebben és ígéretesebben, pedig
Szeretlek téged, sőt, egyre hevesebben

Csak ma öreg vagyok, csúnya, és a pofámat is unja
A szemem, ha a tükörbe néz
Nem túl nagy a kedvem, és még mostanra se lettem
Kitörő örömmzenész

Fárasztó lehet neked egy ilyen vészmadár
De én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha fáj
Én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha fáj

Hozzád se érek és rád se nézek
Nem visz rád se a test, se a lélek
És nem is az a baj, hogy időnként félek
Tőled, veled vagyok, de az emlékedből élek

Én nem mászok fel újra egy meghódított csúcsra
Nem mérkőzök magammal
Mi az, ami mégis téged, még így is
Melletted marasztal?

Hogy tudod azt, hogy elveszettül szeretlek én, habár
Én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha fáj
Én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha fáj

És tudom, mit érzel, ha hátulról nézel
A kezekben a késsel, félig felemelt kézzel
Tudom, ha velem vagy, ellenem vagy
Tudom, hogy a hiányom nyugodni nem hagy

Tudom, hogy kevés, ha azt mondom, hogy minden
Hogy minden te vagy nekem
Tudom, érthetetlen, de kimutathatatlan
Mert kimutatni szégyellem

Nem vagyok más, csak egy harapós, néma száj
De én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha fáj
Én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha fáj
Én úgy szeretem azt, akit szeretek, hogy néha...

Nem jön be

Bocs, ma nem jön be a kocsmá
Bocs, ma jön be a szex
Bocs, ma nem jön be az anyag se
És nem tudom, mi lesz

Bocs, most nem jön be semmi
Úgy, hogy te se gyere most be, kérlek
Bocs, ma nem kell velem lenni
Nem kell erőltetni, tényleg
Nem jön be!
Nem jön be!
Bocs, ma nagyon,
Nagyon-nagyon-nagyon
Nem jön be!

Bocs, ma én csak úgy csinállok
Mint akinek sok dolga van
Bocs, ma én csak hálni járok
Bocs, ma csak elviselem magam
Bocs, ha ma megveszem azt a pisztolyt
Bocs, ha bemegyek a börtönbe
Vagy hibernáltatom magam
Csak, mi van, hogyha nem jön be?
Nem jön be!
Nem jön be!
Bocs, ma nagyon,
Nagyon-nagyon-nagyon
Nem jön be!

Bocs, ma fiatalon meghalok
És elvisznek az angyalok
De nem találsz az égbe' sem
Bocs, de nem jöhetsz be még te sem
Bocs, majd nézhetsz fölfelé
Bocs, majd nem látod, hogy nézlek
Elbújtam a felhőmben
Bocs, de oda aztán senki nem jön be
Nem jön be!
Nem jön be!
Bocs, ma nagyon
Nagyon-nagyon-nagyon
Nem jön be!

Bocs, ma nem jön be a kocsmá
Bocs, ma nem jön be a szex
Bocs, ma nem jön be az anyag se
És én nem tudom, mi lesz
Bocs, most nem jön be semmi
Úgy, hogy te se gyere most be, kérlek
Bocs, ma nem kell velem lenni
Nem kell erőltetni, tényleg
Nem jön be!
Nem jön be!
Bocs, ma nagyon
Nagyon-nagyon-nagyon
Nem jön be!

Te vagy én

Figyelj!

Csak azért figyelj, mert én már meghaltam

Na és a holtak csak ritkán szólnak

Csak annyi az egész, hogy egy fénykapun belépsz

Szerényen, mert az itt jól hat

Mi van a szexen túl? A halálon túl?

Talán valami más világ?

Más hatalmak? Más szerelmek?

Más hangok? Más szobák? Más hibák?

Vagy te vagy én?

Vagy te vagy én?

Vagy te vagy én?

Vagy én vagyok te?

És én nem mondom azt, hogy szeress

De akkor tékozlásból jeles

Mert ha nem szeretsz, akkor megbuksz

Mert csak azért nem szeretsz, mert nem tudsz

Mi van a szexen túl? A halálon túl?

Talán valami más világ?

Más hatalmak? Más szerelmek?

Más hangok? Más szobák? Más hibák?

Vagy te vagy én?

Vagy te vagy én?

Vagy te vagy én?

Vagy én vagyok te?

És nemzetközivé lesz
Holnapra az ember
Csak a világóra áll meg, mivel
Többé senkinek nem kell
Attól félnie, hogy vihar jön
Mert az a vihar, az máris itt van
De, hogy ki küldte, arra nem tanít meg
Sem a földrajz, sem a hittan

Már csak a számok jönnek egymás után
A többi jel mind köddé lett
Nincs többé reál, nincs több humán
Nincs matek, nincs költészet

Mi van a szexen túl? A halálon túl? – Talán valami más világ?
Más hatalmak? Más szerelmek?
Más hangok? Más szobák? Más hibák?
Vagy te vagy én?
Vagy te vagy én?
Vagy te vagy én te?
Vagy én vagyok te?

Kínai kaja

Kínai kaja
Kínai kaja, na ja!
Kínai kaja, na ja:
Amit egy kínai
Soha nem enne meg

Kínai kaja – na, ja, a haja mindig
Fekete a levesben
Lesben állt egy vadiúj hagyomány
Örülök, hogy megettem.

Mindig egy ilyen nőt akartam
Aki csak mosolyog folyton
De a mosolya mögött ne lássam rajta
Mit akar nyerni a bolton

Ki építette a nagy falat?
És mitől ilyen nagy falat
Ez a kicsi és sárga nő?
Nappal gürizik a pénzmosodában
Este megesne rajta a szíved
De erre ő:

Kínai kaja
Kínai kaja, na ja!
Kínai kaja, na, ja:
Amit egy kínai
Soha nem enne meg

Kínai kaját nyomat a család
Anyuci részeg, apuci is nyomja
Az alkalmi csaját, aki közben
A saját tizenhét éves
Mérsékeltén életképes
Fiának a csaja, na ja!
Kínai kaja
Kínai kaja, na ja!
Kínai kaja, na, ja:
Amit egy kínai
Soha nem enne meg

A srác meg a sarokba bújva, kucorogva
Vacogva, zokogva nyomatja át meg át
Magát a cseten a neten
Olyanokat ír, hogy
„Én mégis csak őt szeretem”
Válságban van, világos, hogy vigaszra
Vágyik, a világgal tudatja hát
Hogy mennyire gyűlöli magát meg ezt az
Eurázsiai éjszakát
Meg a kínai kaját

Kínai kaja
Kínai kaja, na ja!
Kínai kaja, na, ja:
Amit egy kínai
Soha nem enne meg

Törölj el engem a föld színéről
Visszájára fordult világ
Háborúba szólít engem
De én nem harcolok tovább

„Csodálkozol a kokainistán?
Gondolkozz el az okain is tán
Gondolkodom – de hát vagyok!
Gondolkodom – de hát vagyok!”

Ki építette a nagy falat?
És mitől ilyen nagy falat
Ez a kicsi és sárga nő?
Nappal gürizik a pénzmosodában
Este megesne rajta a szíved
De erre ő hátba lő:

Kínai kaja
Kínai kaja, na ja!
Kínai kaja, na, ja:
Amit egy kínai
Soha nem enne meg

Föld, víz, levegő... tűz!
– Ezek gyanús elemek
És ha kimerülne a türelmük
Sitty-sutty, végeznek teveled!

Hányszor kell még megsemmisülnöm
Ahhoz, hogy egyszer méltó legyek?
Lángpallosoddal hányszor küzdjek még
Ellened? Ellened... ellened!?

Ki építette a nagy falat?
És mitől ilyen nagy falat
Ez a kicsi és sárga nő?
Nappal gürizik a pénzmosodában
Este megesne rajta a szíved
De erre ő
Hátba lő

Kínai kaja
Kínai kaja, na ja
Kínai kaja, na, ja:
Amit egy kínai
Soha nem enne meg

A hős még nő

A hős még nő
De már nemsokára válik
A haja még megvan
Az utolsó szálig
És szinte mindenre
Hajlandó
Hogy elfelejthesse
Hogy halandó
Ez a hős, ez annyira
Telhetetlen
Hogy naponta többször kell neki
Hogy naponta többször kell neki
Hogy naponta többször kell neki
A megismé-
Telhetetlen!

A hős, mint ő
Prímán beválik
Utódokat meg
Ötleteket szállít
De van olyan utód
Amelyiknek őse
Szívesen lenne az őse

Pedig szinte mindenre hajlandó
Hogy elfelejthesse, hogy halandó
Ez a hős, ez annyira telhetetlen
Hogy naponta többször kell neki
A megismé-
Telhetetlen

Romokban és ramokban
Hever a világ, a világ hever
De mi nem heverhetünk, haver
Valakinek csinálni kell
Én másra vagyok hivatva
Mint bejönni a divatba
Meg ki is menni belőle
És közben mindezt látni előre
Én semmi mást se csinálok
Csak csinálok egy világot
Az asztalomra hajolva
A homlokom a karomra
Ami most lett, az már régen van
Ez a világ is készen van.

Hogy mi történik a hőssel?
Azt nem sejti még ő se
Se rokona, se ismerőse
Se utódja, se boldog őse
Nincs már neki, csak egy ötlete
De az megvan neki már vagy két hete

Csak az az agya
Az most annyira gyatra
Hogy nem jut el vele
Az ötről a hatra
Pedig ez a hős
Ez annyira
Telhetetlen
Hogy naponta többször kell neki
Hogy naponta többször kell neki
Hogy naponta többször kell neki
A megismé-
Telhetetlen

Egyszerű teremtés

Egy kicsit most olyan, mint egy tájkép csata után
Egy kicsit most olyan, mint a kifosztott Kánaán
Egy kicsit most olyan, mint egy eltűnt, régi hely
Egy kicsit most olyan, mintha ő vitte volna el

Halljátok? Halljátok? – Zokog a sátán
Zokog a világ szépsége láttán
Hiába tombol, hiába rombol
Új világ épül itt használt atomból

Egy kicsit most olyan, mint egy túlsúlyos büntetés
Egy kicsit meg olyan, mint egy szívátültetés
Egy kicsit meg olyan, mint a pók hálósobája
Egy kicsit meg olyan, mint egy UFO-leszállópálya...

Egy kicsit most olyan, mintha nem is lenne olyan kicsi
Egy kicsit meg olyan, mint egy nekivadult,
elszabadult babakocsi...

Egy kicsit meg olyan, mint a teremtés előtt
Egy kicsit meg olyan, mintha sajnálni kéne őt

Halljátok? Halljátok? – Zokog a sátán
Zokog a világ szépsége láttán
Hiába tombol, hiába rombol
Új világ épül itt használt atomból
Micsoda világ ez?

Nem őrzik örök
Azt, ami örök
Magukat őrzik
A legbelső körök

Bocsássunk rá egy álmot?
Vagy bocsássunk meg neki?
Bocsássunk rá egy álmot?
Vagy bocsássunk meg neki?

Hadd aludjon száz esztendő
Odvas fának tövibe'
Nem forog már ez a világ
Milyen háló szövö be?...
Micsoda világ ez?

Micsoda világ ez?
Micsoda világ ez?
Micsoda világ ez?
Micsoda világ ez?

A TEREMTÉS ENNYIRE EGYSZERŰ VOLT...
EGYSZERŰ TEREMTÉS

Egy kicsit most olyan, mint a hétvége Helsinkiben
Egy kicsit meg olyan, mint egy éj a kopár hegyen
Egy kicsit meg olyan, mint a Wall Street éjszaka
Egy kicsit meg olyan, mint a költészet maga

Egy kicsit meg, mint Prágában a zsidótemető
Egy kicsit mégis olyan, mint ami jóvátéhető
Egy kicsit meg olyan, mint egy félrevert vészharang
Egy kicsit meg olyan, mint egy nem egészen tiszta hang

Halljátok? Halljátok? – Zokog a sátán
Zokog a világ szépsége láttán
Hiába tombol, hiába rombol
Új világ épül itt használt atomból

Egy kicsit már olyan, mint ami romokban hever
Egy kicsit meg olyan, mintha sose készülne el
Egy kicsit megint olyan, mint a fantázia hajnalán
Egy kicsit meg olyan, mint egy tájkép...
...mint egy tájkép csata után

A gének tanácsa

Lányok fiúruhában
Férfiak csipkés bugyiban
A Capella bárban meg otthon az ágyban
Zavarba ejtő buli van

Ha nem azt néznéd, hogy fiú-e vagy lány
Nem csalódnál senkiben
Ha nem tudnád, az utolsó háború után már
Ahány ember, annyi nem
Igen! Igen! Igen!
Ahány ember, annyi nem!

Ez csak egy kortünet
De kihalhat tőle
Lassan az emberi faj
Teljesen öncélú szépségverseny
A valódi küzd az igazival

Nem, nem dőlt még el a nemek harca
A gének tanácsa csak megpihen
Azt sem tudhatod, hogy fiú vagy, vagy lány vagy
Ahány ember, annyi nem!
Ahány ember, annyi nem
Igen, igen, igen!
Ahány ember, annyi nem!

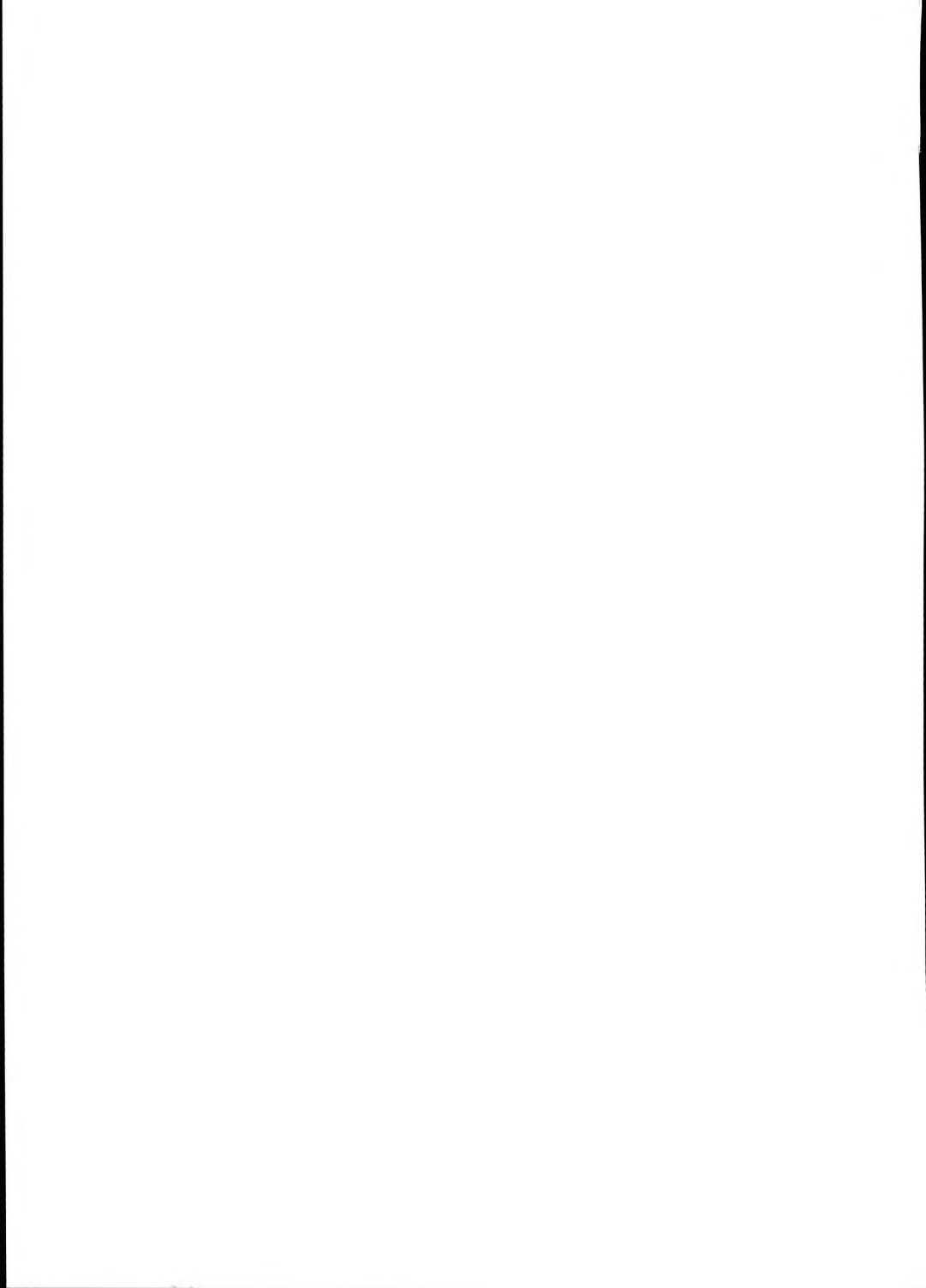
Transzszexuális minden férfi
Transzszexuális minden nő
Nincsen többé vonzereje annak
Ami magától és ingyen nő
A plasztikai sebészet
Hozza rendbe az egészet!

Nem, nem dőlt még el a nemek harca
A gének tanácsa csak megpihen
Azt sem tudhatod, hogy fiú vagy, vagy lány vagy
Ahány ember, annyi nem!
Ahány ember, annyi nem
Igen, igen, igen!
Ahány ember, annyi nem!

Mindenki annyira bizonytalan,
Csak dizájnja van és nem identitása
Ez a badibilding, ez egy olyan épület
Ahol senki nem vágyik igazi társra
(Csak egy kis fazonigazításra.)

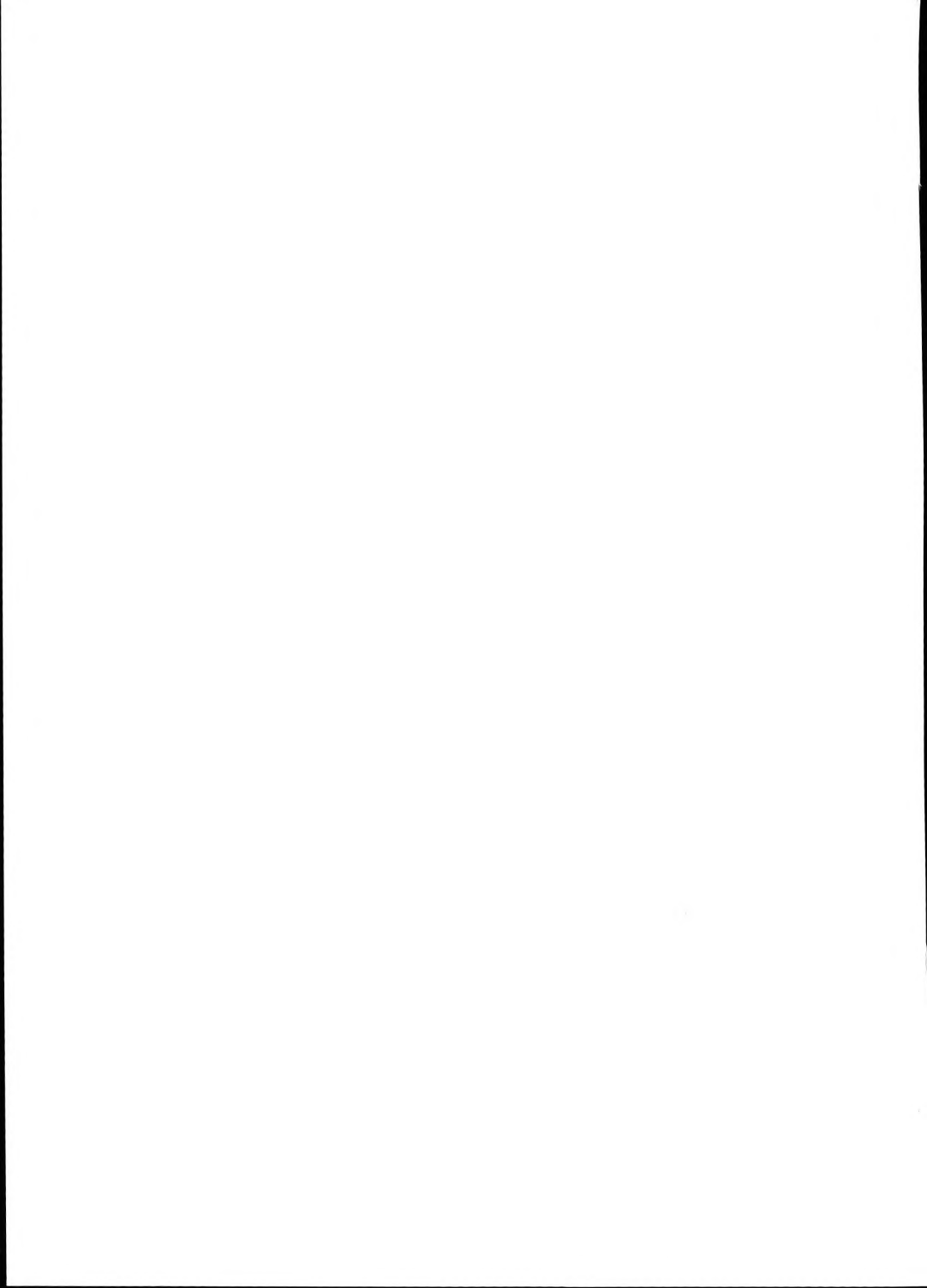
Azt hiszik a szüleid, hogy
Megnőtt a melled
Én azonban gyanítom
Hogy összespóroltad
Az uzsonnapénzed
És ez a csoda is csak szilikon

Ha nem azt néznéd, hogy fiú-e vagy lány,
Nem csalódnál senkiben
Ha nem tudnád, az utolsó háború után már
Ahány ember, annyi nem

Illa-berek

1995-1997

Nincs olyan gép

Lehet már venni egy olyan gépet
Amitől az ember sosem téved
Meg van már a boltban olyan gép
Amitől az ember olyat lép
Hogy egy lépésben mattot ad
És még kukoricát is pattogat
Egy másik gép meg tudja azt
Hogy mindent rögtön megragaszt

Meg olyan gép is jött a boltba
Amelyik azt a tojást tojja
Amiből egy kis gép kikel
És szól, hogyha neki is tojni kell
És akkor születik majd egy olyan gép
Ami csak áll, és sohasem rohad szét
Mert olyan nagy rá a garancia
Hogy neki csak egyben kell maradnia

De nincs olyan gép, ami gyorsabban jár
A gépeket romboló gondolatnál
Nincs olyan gép, ami gyorsabban jár
A gépeket pusztító mozdulatnál

Van olyan gép, ami téged gyilkol
És van olyan, amelyik helyetted
Van, ami hangos, és van, ami néma
De ők semmiről se tehetnek
Van olyan gép, ami bírja a szexet
És van, ami gyorsabb az agyadnál
Van repülőgép, ami le hagy téged
Bármilyen szaporán szaladnál

De nincs olyan gép, ami gyorsabban jár
A gépeket romboló gondolatnál
Nincs olyan gép, ami gyorsabban jár
A gépeket pusztító mozdulatnál

Olyan gépet is vehetsz most már
Ami szeret téged és neked szolgál
Meg van olyan, ami egy másik világ
A fejedre teszed, és mehetsz is át
Meg van olyan gép, amit lenyelhetsz
És az erő máris veled lesz
És van olyan gép, hogy a szív helyett
Dobog, és bírja az ihletet

De nincs olyan gép, ami gyorsabban jár
A gépeket romboló gondolatnál
Nincs olyan gép, ami gyorsabban jár
A gépeket pusztító mozdulatnál

Csak arra volt jó

Behunyja a szemét
És hallgatja a zenét
Aztán zavarba ejt
Rád veti a tekintetét
Elég, elég, elég, eléget
Nem bírod ezt a tekintetet
Fölperzseli a gerincedet
Tűz az agyadtól a pöcsödig
Most kéne írnod egy szimfóniát
De te megint csak elszívsz egyet
„Papaapam!” – és ez ma már megint az ötödik

Ez az éjszaka csak arra volt jó
Csak arra volt jó, hogy megálmodd
Megint egy démon! Egy démon!
Egy démont kellett találnod

Nemakarásnak nyögés a vége:
Uhh! Uhh! Uhh! Uhh!
Matathatsz rajta... Most akarja vagy hagyja?
Uhh! Uhh! Uhh! Uhh!

Hozzányúlsz, mintha magadhoz nyúlnál
Azt hiszed, azt akarja, hogy szeresd
Fogalmad sincs, hogy mit keresel
De azt tudod, hogy merre keresd
Matathatsz rajta, most akarja vagy hagyja
Megy minden gombnyomásra
Jó vagy, de nem vagy tökéletes
Örökre el vagy nála ásva

Ez az éjszaka csak arra volt jó
Csak arra volt jó, hogy megálmodd
Megint egy démon! Egy démon!
Egy démont kellett találnod

Nemakarásnak nyögés a vége:
Uhh! Uhh! Uhh! Uhh!
Matathatsz rajta... Most akarja vagy hagyja?
Uhh! Uhh! Uhh! Uhh!

Uccu neki, vedd le magad!
Nem marad más, csak a kalap!

Lóg a lelked foszlányokban
Csalódtál a rosszlányokban

Még itt van, de már hiányzik
Áttetsző lett és átnéz rajtad
Mevolt, de valami hibádzik
Már fogalmad sincs, hogy miért akartad

Ez az éjszaka csak arra volt jó
Csak arra volt jó, hogy megálmodd
Megint egy démon! Egy démon!
Egy démon! Egy démon! Egy démon!

Rendíthetetlen

Varázsszó
Varázsszó nincsen
Megosztozni nem lehet
A kincsen:
Vagy a tiéd
Vagy az enyém
Vagy az övé

Keskeny a híd
Keskeny az ösvény
Keskeny, pedig senkise igazán
Fösvény:
Vagy a tiéd
Vagy az enyém
Vagy az övé

Túl nagy, mégis túl kevés
Miért van így?
Mikor pedig senkise igazán
Irigy:
Vagy a tiéd
Vagy az enyém
Vagy az övé

Utaztam már hal gyomrában
Hogy mik vannak a világon
Viszontagság meg se látszik
Katonádon, ólomkatonádon
Rendíthetetlen ólomkatonádon!

Illa-berek, nádak, erek!
Bizonyítsd be, hogy a világ kerek!
Az hagyján, hogy a Föld gömbölyű
Bizonyítsd be, hogy a világ gyönyörű:
Vagy a tiéd
Vagy az enyém
Vagy az övé

Diszkóbaleset

Azért van ez az ünnep
Hogy elégtételt vegyél
Hogy előre bosszút állj
A halálodért

A pusztulásból elmenekülsz
Női öblökben rejtőzöl el
Ogygián egy vad orgián
Elégtételt veszel

Calypso húsa finom és édes
És lenyűgözően énekel
Mielőtt Poszeidón rád találna
Elégtételt veszel

A véredben jó sok a fügebor
A gondjaid már nem érnek el
A disznókat őrzik a disznók, és te
Elégtételt veszel...

Ennek a kabriónak a szélvédőjén
Vízfestékkal van a világ
Az erő veled van, az energiamámor
Valami mássá alakít át

Olyan egyszerű gép vagy, kataton matatod
Magadon a gombokat
Állj meg, feladom, a műszerfaladon
Nem megy át a gondolat!

Ezerrel tépi a szél a rongyaidat
A hajadról hol a zselé?
Téged most éppen megöl az Ez a divat
A diszkóból hazafelé

Anyád kurva, apád iszik
Az iskolád meg drogfészek
A sarkon a díler a bátyád, akit
Megfizetnek a csempészek

A lelkedet sűrűn tesztelik
A testedbe verik a lelket
Már halálra vertek, de azt ígérik
Hogy ez még csak a kezdet

Ezerrel tépi a szél a rongyaidat
A hajadról hol a zselé?
Téged most éppen megöl az Ez a divat
A diszkóból hazafelé

Úgy érzed, mióta rákaptál
Jobban haladsz az átlagnál
Hogy van egy szolgád, de lehet hogy mégse
A halál az életed tévedése

Azt mutatja a statisztika
Hogy nincs esélyed. Nincs esélyed
Nagyon buta a statisztika
De mégse téved. Mégse téved

Ezerrel tépi a szél a rongyaidat
A hajadról hol a zselé?
Téged most éppen megöl az Ez a divat
A diszkóból hazafelé

A barátok balladája

Te már örülsz, hogy nem kell élned
Te még örülsz, hogy élsz
Halott és élőhalott barátaim között
Nem is nehéz ez az egész

Nem vagyok magányos soha
Jön a barátok hosszú sora

Elöl mindig az angyalok jönnek
Csupa derűs barát
Aki csak nyűgnek tekintették a lét felét
Megvetették, itt is hagyták

Aztán jön, aki folyton kérkedett
Aki pörögve járt
Aki túladagolta az életet és a képeket
Engemet is csak hallucinált

Nem vagyok magányos soha
Jön a barátok hosszú sora

Jön egy kalap és benne egy alak
Meg egy piros gitár
Halott vagy élő, nem is tudom most hirtelen
Kísérteni vagy kávézni jár

Leül, és rendszerint énekel
Ez az árva haver
Körötte tátott szájjal meg ülnek a kiscsajok
Tippelgetik, kit visz ma el

Nem megy el magában sosem
Ez a barátom már csak ilyen

Van egy örült, ő gyakran felhív
És sokat beszél
Arról, hogy miért nem jöhet most értem: dolga van
De le se teszi, már ide is ér

Van egy lány, aki folyton terhes
Csak tőlem soha
Ilyenkor arról beszélgetünk, hogy miért kerül
Szerinte ez paranoia. No, ja...

Van, aki elszáll, és úgy jön vissza
Hogy nyolc év után zörög
Hajnalban beállít, palackot leállít. Néz csak rám
– Mi van, öreg? – Hazajövök.

Nem vagyok magányos soha
Vár a barátok hosszú sora

Van, aki el se megy, de mégse jön
Mert kórházba' van
Azt mondják, semmi komoly, de menni kell, talán
Magához tér hamarosan

Mindenki folyton csak jön nekem
De hozzá én megyek rendszeresen
Mindenki mindig csak jön nekem
De hozzá bemegyek rendszeresen

Mert mi van, ha mégis számít?
Mi van, ha egyszer jókor megyek?
Viszek egy dinnyét vagy téliszalámit
Hátha szól, magához tér, rám is nevet:

Te már örülsz, hogy nem kell élned
Te még örülsz, hogy élsz
Halott és élőhalott barátaim között
Csupa öröm ez az egész

Nem vagyok magányos soha
Vár a barátok hosszú sora
Nem vagyok magányos soha
Vár a barátok hosszú sora

Zűrzavar és kora bánat

Veszélyes végtelenbe lép
Aki a végzetére nem figyel
A sors cibálja szerteszét
És nem segíti semmi jel!

Minden fel van fedezve
Minden el van nevezve:
Ez a „zűrzavar”, az a „búbánat”
Ez a kurva csak abban bízhat
Hogy egyszer majd öreg lesz kurvának
És nem attól lóg majd a melle
Hogy túl sokat ugrált fel-le
Hanem, mert szoptatott rajta egy kiseddet
És ettől majd újra jó lehet

Mert mindent jóvá lehet tenni
És megint el lehet rontani
Ez az az ásatás, ahol előkerülnek
A halott csecsemők csontjai

Ez itten egy ásatás
Ez pedig egy ásítás
Mert valaki mindig unta
Ezért ölt ez a kismama
És most ezért tenné meg újra
És nem azért üvölt az ablakban
Mert nem hallanák meg halkabban
Hanem mert rájött, hogy mekkorát tévedett
Hogy fordítva élt le egy életet

Mert mindent jóvá lehet tenni
És megint el lehet rontani
Ez az az ásatás, ahol előkerülnek
A sosemvolt hősök szobrai

Áll és üvölt szegényke
Egy csecsemővel a kezébe'
Ez a zűrzavar meg a búbánat
És ez a nő most ugrani készül
Mert itt a nők csak folyton ugrálnak
De akkor meglát egy másikat szembe'
Aki éppen ugyanúgy tenne
És erre azt mondja magának magába'
Hogy hülyeség, mégse ugrik hiába

Mert mindent jóvá lehet tenni
És megint el lehet rontani
Ez az az ásatás, ahol előkerülnek
A sosemvolt tornyok romjai

Minden úgy lett, ahogy mondta
Meg is gyógyult azon nyomba'
Megjavult, és élvezte
Hogy most olyan dolgokat művel
Amiktől jobban passzol az életbe
És nem azért siet a térre
Mert a strici is akkorra ér le
Hanem csak lemegy és hosszán nézeget
Más nagymamákat és egyéb népeket

Mert mindent jóvá lehet tenni
És megint el lehet rontani
Ez az a sorsjáték, ahol kisorsolják
Hogy ki lesz az utolsó római...

Te milyen állat vagy most?

- Te milyen állat vagy most?
- Te vagy az állat az emberben
- Mit keres benned a Sors?
- Azért van benned, hogy megverjen

Megfagyott játékok, ügyetlen ujjak
Most hova nyúljak? Kitől tanuljak?
Ha már tőled se, akkor senkitől se
Pedig kell, aki az embert meggyötörje
És én már rád se számíthatok, azt hiszem
Te egy állat lettél, kedvesem

- Te milyen állat vagy most?
- Te vagy az állat az emberben
- Mit keres benned a Sors?
- Azért van benned, hogy megverjen

A nyakadban ott lóg a korcsolyád
A szemedben szikrázik a jég
Te oda-vissza kijártad az iskolát
De én kitől tanulhatnék?
Már rád se számíthatok, azt hiszem
Te egy állat lettél, kedvesem

- Te milyen állat vagy most?
- Te vagy az állat az emberben
- Mit keres benned a Sors?
- Azért van benned, hogy megverjen

Most nekimenjek vagy ne menjek
Annak az eljegesedett szemednek?
A korcsolyád élével átvágjam-e
A gordiusi csomót a torkomban
Úgy nézel rám, akár egy hüllő
Pedig érzem, hogy veled még dolgom van

- Te milyen állat vagy most?
- Te vagy az állat az emberben
- Mit keres benned a Sors?
- Azért van benned, hogy megverjen

Most vagy soha! Ihlet vagy csoda
De én el fogok jutni akkor rés oda
Ahol a szikláid alatt dübörög a vér
Ahol díjat kapok az ösztöneimért

Ó, te orozzlánnőstény, ó, te ló!
Én Othello vagyok, te kanca
Ha Desdemona vagy, én felismerlek
Bár neki nem volt ekkora bajsza
Ahogy így elnézlek téged, én azt hiszem
Te egy állat lettél, kedvesem

- Te milyen állat vagy most?

Walpurgis

Ez az éjszaka biztos Walpurgis
Ha már kétszázal száguld egy Wartburg is
És te most benne vagy, mivel benne vagy
Mivel miért is ne lennél benne abban
Hogy kacagva matasson rajtad három
Asszony, és csak akkor hagyják abba
Ha már harmadszor szólsz, hogy „Elég!”
De az is lehet, hogy még akkor se
Holnapig boszorkányszombat van
Csak a kikapcsolódat kapcsold be!

Ha most elengednéd a kormányt
És tövig nyomnád a gázpedált
Becsukott szemmel is odatalálnál
Ahol többé már semmi meg nem árt

Gondold azt, hogy nem is veled
Történik ez az egész dolog
Ez az autóskaland, ahol a résztvevők mind
Osztályon felüli kalandorok
Három démoni stoppos egyszerre
És mind azt akarja, de egyszerre
Az ülést hátra lehet dönteni
De te hogy fogsz köztük dönteni?
Viszont, ha félsz, hogy bele fogsz dögleni
Menj haza inkább dögleni!

Ha most elengednéd a kormányt
És tövig nyomnád a gázpedált
Becsukott szemmel is odatalálnál
Ahol többé már semmi meg nem árt

D. Mónika még kiskorú
Így a vezetéknevét nem mondja meg
A másik, a húga még zsengébb nála
A harmadiknak meg tele a szája
Három boszorka van, egy fia van
És nyögés és nyihogás és vihogás
És te most benne vagy, mert benne vagy fülig
Hogy a boszorkányok az ünnepet ülik

Ha most elengednéd a kormányt
És tövig nyomnád a gázpedált
Becsukott szemmel is odatalálnál
Ahol többé már semmi meg nem árt

Alszol

Alszik a szívem, alszik csak, igen-igen, alszik
Alszik csak, nem halt meg még, ugye, nem?
Alszik, csak alszik, csak alszik, csak addig
Míg túlkerülök pár nem pont szívügyemen

Ez csak egy kirándulás a kiábrándulásból
Ez csak egy óvatlan pillanat

Alszol!
Alszol!
Alszol!
Alszol!

Ábrándozol, hogy átváltozol újra
Egy másik magaddal találkozol
Egy másik magaddal, aki tudja
Hogy ábrándozol, hogy átváltozol

Ez csak egy kirándulás a kiábrándulásból
Ez csak egy óvatlan pillanat

Alszol!
Alszol!
Alszol!
Alszol!

Szikla alszik
Nyugodt, mint aki
Szilárdságát
Most alussza ki

Alszol!
Alszol!
Alszol!
Alszol!

Nem vagy elég jó, de egyszer jó leszel
Nem vagy elég, de jó, hogy nem vagy elég
Nincsenek irigyeid, nem kelt senki fel
Amikor magadhoz térni korai volna még

Ez csak egy kirándulás a kiábrándulásból
Ez csak egy óvatlan pillanat

Alszol!
Alszol!
Alszol!
Alszol!

Kiki

Este van, este van
Kiki nyugtalan. Kiki fél
– Ki-ki-ki vagy te? – kérdi egy részeg
– Kiki vagyok. – Ne csúfolj! – Mért?...

...Engem is csúfoltak
Mindig is zsúfoltnak tűnt nekem a Föld
Gonosz, aki nyelvet ölt rád
De ijesztőbb a Gonosz, ha testet ölt

Volt is példa rá
Kérlek, hogy éj ma rá, ne hagyj magamra!
Nem volna jó, ha eljönne újra
És megint ezt-azt akarna...

Este van, este van
Kiki nyugtalan, Kiki fél
Kiki kész felnőtt, de kicsi kora óta
Rémmeséken él

Nem tud különbséget tenni
Rém és rém között
Kiki szörnynek tekinti azt is, aki csak
Szörnyen rosszul öltözött

Mint ez a dadogós, jámbor részeg is
(Különben civilben: tanár)
Aki itt alszik, és nem is sejti, hogy Kiki
Csak az alkalomra vár

Alszik, a nyála csorog
Álmában Kikivel „izél”
Valójában nem látszik rajta
De Kiki látja, és Kiki fél

Már csak az eszköz hiányzik ahhoz
Hogy mindkettő rosszul járjon
Kiki bűnössé, a tanár meg újra
Tanítvánná váljon

Felpattogzik egy ponton a festék
A falon feltűnik egy ábra
Egy szem... Kiki a késéért nyúl...
Kacsint a szem. – Épp ezt várta!

Este van, most van a fociban a döntő
Mindenki küzd, hogy a kupát elvigye
Pedig a tét az, hogy Kikit ki viszi el
És Kikinek nem drukkol senki se

Egyszer csak helyzetbe kerül a gyengébb
Bombagól! Aznap este a legszebb
A falba vágódik a kés
A bíró lefújja a meccset

A tanár elmosolyodik, Kiki megnyugszik
És ettől én is nyugodtabb lettem
Mert egyelőre végre, és úgy tűnik
Megúszták mind a ketten...

Móló, torony, szobor

Mesélek neked a toronyról
Ami a móló végén a tengerben áll
Ahova séta közben egyszer elmerészkedett
Egy szerelmespár...

És mesélek neked a szoborról
Ami ott áll a torony tetején
Egy szerelmespár, ölelik egymást
Ahogy most te meg én...

Csillagtalán volt az az éjjel
A mellvédnek dőltek, s bár az orrukig se láttak
Megpróbáltak szerelmeskedni, de ez se jött össze
Ennek a szerelmespárnak...

Ne nyúlj hozzá!
Érinthetetlen!
Érinthetetlen, mint minden
Ebben a történetben

A lánynak muszáj volt nevetnie
A fiú meg szégyellte, hogy ügyetlen
Ha tudta volna, hogy min nevet a lány
Abban a hidegben...

Ha tudta volna, hogy min nevet
Tán nem is bújt volna hozzá
A fiú a lányhoz, hogy jóvá tegye
Amit nem is ő tett rosszá...

Ne nyúlj hozzá!
Érinthetetlen!
Érinthetetlen, mint minden
Ebben a történetben

Csak egymás számára tűnt el a testük
Csak innen nem tudnak elmenni többé
Csak megáll a kezük, csak megáll az eszük
Csak ez a torony válna már köddé!

Csak ez a torony nem omlik össze
Csak ez a móló nem vezet vissza
Csak ez a vihar elülne végre!
Csak ne volna minden olyan összevissza!

Ne nyúlj hozzá!
Érinthetetlen!
Érinthetetlen, mint minden
Ebben a történetben

Csak értené, hogy min nevetett!
Csak tudná, hogy előre látta!
Csak ismerné ezt a történetet!
Csak menne már az idő előre vagy hátra!

De ez a történet egy szerelmespárról
Szól, akik szoborrá lettek
Úgy, hogy a lány ezt előre tudta
És a fiú is rosszat sejtett...

Minden sejt

Sajnos, csak a testemen át
Juthatok el a lelkemhez
Elévül az álom mindig
Mielőtt még reggel lesz

Az agyamban a szellem
Megbotlik egy sejtben
Külön-külön minden sejt
Nálam jóval többet sejt

Várom, hogy elmúljon az, ami van velem
Hogy, ami egyben volt, újra meglegyen
Alig várom, hogy minél előbb
Túlkerüljek a testemen

De az agyamban a szellem
Megbotlik egy sejtben
Külön-külön minden sejt
Nálam jóval többet sejt

Néha már majdnem ott vagyok
De mindig elgáncsolnak a sejtjeim
Köd előttem, kód mögöttem
Meg a kiszámított perceim

Az agyamban a szellem
Megbotlik egy sejtben
Külön-külön minden sejt
Nálam jóval többet sejt

Mindenre, amire érdemes
Jobban emlékszik a DNS
És egy kromoszómámtól megtudhatnám
Hogy halottnak mért vagyok énekes

De az agyamban a szellem
Megbotlik egy sejtben
Külön-külön minden sejt
Nálam jóval többet sejt

Egy vagy egy se

Hogy van-e Isten vagy nincsen
Hogy te hiszel vagy nem hiszel benne
Az mindegy, de az életed arra van
Hogy úgy éld le, mintha lenne

Egy az Isten (vagy egy se)
De azért mindenki szeresse
Lépj be úgy, mintha bent volna
Ha netán belépsz egy templomba

Te csak iszol és zabálsz és kefélsz
Csoda, hogy az ajtón még beférsz
Az lesz majd a katasztrófa
Ha nem bír el az akasztófa

Az a napi négy-öt karambol
Már neked is sok a kalandból
Miért iszol szomjúságot?
Éhséget, mondd, miért eszel?

Én nem akarom tudni, hogy mit keresek
Mert ha tudom, akkor nem találom meg
Én nem akarom tudni, hogy mit akarok
Mert ha tudom, akkor semmit nem kapok
Én nem akarom tudni, hogy mit szeretek
Mert ha tudom, akkor nem ismerem meg

Kicsi az ember, ha térdepel
Sokféle isten érdekel
Többnyire meg is érdemlik:
Megbocsátják, ha nincsen mit

Letérdelsz és imádkozol
Mert áhítatba estél
Letérdelsz és imádkozol
Hogy áhítatba ess
Majd átítat az áhítat
Keresned fölösleges

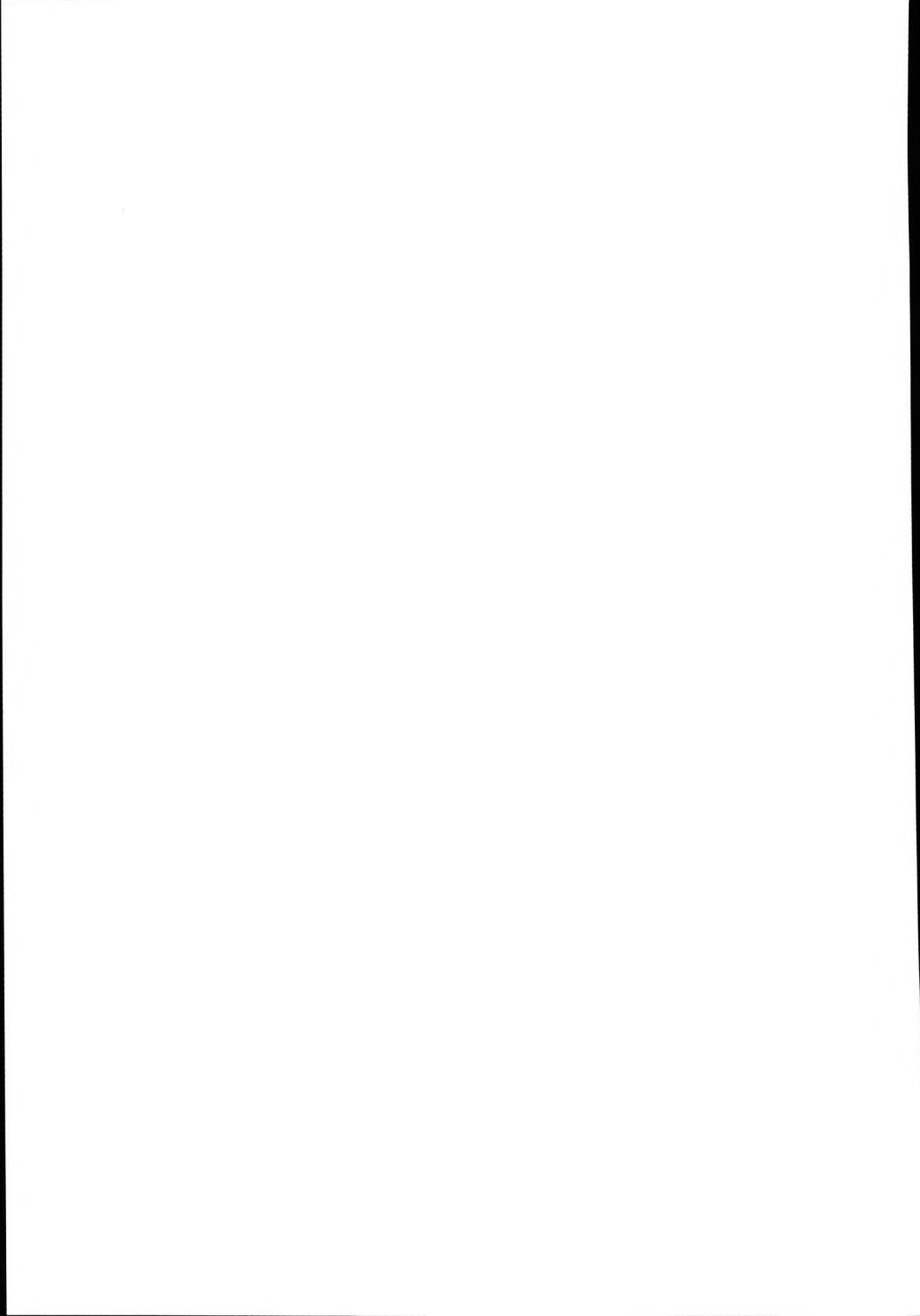
Én nem akarom tudni, hogy mit keresek
Mert ha tudom, akkor nem találom meg
Én nem akarom tudni, hogy mit akarok
Mert ha tudom, akkor semmit nem kapok
Én nem akarom tudni, hogy mit szeretek
Mert ha tudom, akkor nem ismerem meg

Neked jól állna, ha lenne
Nekem jó lenne, ha állna
Elnézlek, ahogy elöttem térdelsz
Ez minden férfi álma
Még egyszer elmegyek, mielőtt elmegyek
Te meg kelj fel, és járj egyet a parton!
Szevasztok, lányok, én már üdvözültem
És magamat ehhez is tartom

Én nem akarom tudni, hogy mit keresek
Mert ha tudom, akkor nem találom meg
Én nem akarom tudni, hogy mit akarok
Mert ha tudom, akkor semmit nem kapok
Én nem akarom tudni, hogy mit szeretek
Mert ha tudom, akkor nem ismerem meg

Olyan vagy!

1993–1995

Húszévnívév

Elfáradsz, mire felizgatod magad
Ez az öregség, ez az öröklét
Elszunnyadsz, mire felébred az agyad
Húsz év nyívév, az húsz év nyívév

Lövöldözés, csak vaktölténnyel
Üvöltözés, bele a semmibe
Arccal a falnak, szemben a ténnyel
Hogy halott vagy, na de, hogy ennyire?!

Nem fekszem le, mert nem keltem fel
Nem alszom, nem ébredek
Sose születtem, sohasem éltem
És még sohasem haltam meg

Mindenkit ismersz, téged is mindenki ismer
Ez az öröklét, ez az öregség
Húsz évig tart akkor is, mert
Húsz év nyívév, az húsz év nyívév

Nem fekszem le, mert nem keltem fel
Nem alszom, nem ébredek
Sose születtem, sohasem éltem
És még sohasem haltam meg

Mikor és hol? – Ma már az a korhatár
Csak úgy mutatkozik néha meg
Ha az igazi apád a pótanyádhoz
Túl fiatal, te meg túl öreg

Túl öreg vagy, hogy elcsodálkozz
Hogy megint egy bombázó állt a házhoz
És vigaszt magának nálad keres
Mert te már eleget éltél, hogy méltó lehess rá

Neked meg az üzente a Walt Disney
Hogy neked már szabad randizni velem
És hogy teljesen tiszta, mert a Buena Vista
Rajzoltatja vissza, ha elvesztem a fejem
Ha az az özönvíz előtti kölnivíz
Amivel csábítgatsz, mielőtt ölni hívsz
Túlságosan is hatna majd rám
És az óvatosságomat abbahagynám

Nem fekszem le, mert nem keltem fel
Nem alszom, nem ébredek
Sose születtem, sohasem éltem
És még sohasem haltam meg

Na most, ha muszáj, te is vagy annyira laza
Mint az a kis nő, aki most nem megy haza
Miattad, hanem marad még
Húsz év nyúvév, húsz év

Nem fekszem le, mert nem keltem fel
Nem alszom, nem ébredek
Sose születtem, sohasem éltem
És még sohasem haltam meg

Olyan vagy!

Olyan vagy, olyan vagy, olyan vagy!
Olyan vagy – olyan nagy!
Olyan nagy vagy, mintha
Nem is te volnál az a kicsi

De nem, de nem!
De nem, de nem!
Ennyire nagy azért
Nem lehetsz még te sem!

Na látod, ez a csalás, ez a csalás, ez a csalás!
De nem az a csalás, hanem egy egészen más csalás: árulás
Ez az a csalás, amiben
Nem lehetsz mester még te sem!

De nem, de nem!
De nem, de nem!
Ebben a csalásban nem lehetsz mester még te sem!

Maradj még! Maradj még! Maradj még!
Ne menj el, maradj, maradj még!
Maradj még, mintha nem is kellene menned
Soha sehova!

De nem, de nem!
De nem, de nem!
Ennyire laza azért
Nem lehetsz még te sem!

Titokban

Titokban, a sötét mögött
Világos van éjszaka
Kialszanak a lángelmék
Kész a válasz, kész a tea

Kéz a kézben, felhőpamtagon
Elhevernek és szól a dal
Némelyik talán olykor még kérdez
De választ immár nem akar

Minden titkok tudói ők
Látják, amit te rejtegetsz
Titokban téged is vigasztalnak
Ha ártatlan már nem lehetsz

Test és szellem egymás ellen
Ritkán vét csak odafenn
Minden titkok ismerői
Nem fecsegnek szinte sohasem

Mikor a költöző madarak útra kelnek
Ők féltik őket újra majd
Elhárítanak az útjukból
Pár váratlan és durva bajt

S ha bármelyik mégis eltévedne
Pihenhet köztük, míg szól a dal
Lehet, hogy majd valamit kérdez
De választ immár nem akar

A titok fönntartja őket
S ők együtt titkot tartanak
Végtelen villám fényénél
Míg éjre éj jön, és napra nap

Felhőpamlagon, szárny a szárnyhoz
Elhevernek, és szól a dal
Kérdésre időt egyik sem áldoz
Mert választ immár nem akar

Játszótér

Helló, a haldokló Nap fényénél
A haldokló Földön!
Én most egy játszótérről jelentkezem
Ahol az időmet töltöm

Csúszdázok, krokodilozok és megpróbálok
Úrrá lenni a szívrohamomon
Ez az itteni testem nem igazán jó
Arra, amin most dolgozom

A homokozóhoz, persze nem megyek
Mivel ott erős sugárzást mértem
A gyerekek nem értik, hogy mért nem
Akarok a homokban játszani velük
Mért a mérleghintánál tanítgatom őket
Nekem ettől jó ez az *ő játszóterük*

Nagyon is emlékeztet valamire
Ami ott van, ahonnan rég jöttem el
És enni is kapok a gyerekektől
Mert ezt az itteni testet táplálni kell
A szülők nem értik, hogy mért pont
A babapiskótát meg a macskanyelvet
Szeretem, nem tudják, hogy bennük
Kódoltuk a Moebius-rakétaelvet

Nagyon is emlékeztet valamire
Nagyon is emlékeztet valamire

Így hát a haldokló Földön
A haldokló Nap fényénél
Egy primitív módszert próbálgatok
Bár így többet veszthetünk pár fényévnél
Lehetséges, hogy nevetséges
Egy kódolatlan üzenettel próbálkoznom
Együgyű földi gyerekdal
Nem él meg ezen a hullámhosszon

Gyerekkórus:

„Lehet, hogy valaki hallja az üzenetet
Valaki hallja a dalt
Talán ismernek téged az idegenek
Érted jönnek, és értenek majd”

Bocs, egyszerű él

Bocs, hogy az egyszerű, szürke
Szabályos szabású
Nadrágomnak dupla az éle
De kérdezd meg te is
Azt az egyszerű vasaló
Nőt, hogy ő most tényleg él-e
Tudod, megkérném én is
Néha azt az asszonyt
Ha nem volna ott az a gyerek
Hogy engedje már meg
Hogy egyszerű narkós
Vagy alkoholista legyek

Csak van törvény, és az mérvadó:
Hogy él a gonosz és él a jó

Bocs, én már majdnem mindent
Kipróbáltam
S, amit csak majdnem
Azt majd nem kéne neked se
Az téged is teljesen kipróbálna
Az már több, mint egy tripla kelepce
Bocs, hogy te életképes vagy, de az élet
Képes és rácáfol erre
Nem fáj a fejed és nem szól a szád
De akkor mért van szükség szájra meg fejre?

Mert van törvény, és az mérvadó:
Hogy él a gonosz és él a jó

Nagyjából mindenből elég egy halálos adag
És azt meg is hozza a Télapó
A kívánságodat majd meghallja valaki
Aki néha gonosz, és még jó, ha néha jó
Bocs, de az eszméidből eszmélj már föl
Mert nincs már olyan eszme
Ami még ne járt volna le
Csak egy csoda segíthet, de csoda lenne az is
Ha még sikerülne megtörténnie
Mondjuk, ha egyszer csak eltűnne az egyszerű, szürke
Nadrágomból az egyik él
Az bizonyíték volna, hogy termel a gonosz
De közben azért a jó is él

A kakas találós kérdése

A láthatónál láthatóbb
A láthatatlannál láthatatlanabb
Ha feldobják, leesik, mi az?
*(Ha alatta állsz, ítélet
Ha fölötte állsz, vigasz.)*

Istennőd, emberek barátja
Vigasztalódnál nála se tudsz
Pallasz Athénéé Zeuszt kérleli
Hogy hazatérhessen Odüsszeusz
No meg Thézeusz
No meg a Minotaurusz

Ez egy könyv, ami készül, csak lassan készül
A komoly munkához kell az idő
Csak ahhoz kell a nap meg az éj
Meg a nyugalom
Meg a szenvedély
Hogy egy könyvben mindent elmesélj
Kip-kop, kip-kop
Jönnek a titkok
Jönnek a fatális stratégiák
Egy tojás lesz majd a címlapon
Belül szellemes paródiák
A hátlapon pedig kicsiben a világ

A láthatónál láthatóbb
A láthatatlannál láthatatlanabb
Ha feldobják, leesik, mi az?
*(Ha alatta állsz, ítélet
Ha fölötte állsz, vigasz.)*

A kakas a döglött napba néz
A fénye még mindig észvesztő
Megvakul hát és megvadul:
Ébresztő! Ébresztő!
Ébresztő! Ébresztő!
A láthatónál láthatóbb
A láthatatlannál láthatatlanabb
Ha feldobják, leesik, mi az?
*(Ha alatta állsz, ítélet
Ha fölötte állsz, vigasz.)*

A mi királyságunk

Ez már a holnap
A hangszórókból szólnak
A halhatatlan slágerek
„Eladó volt az egész világ...”
De valahogy senki nem vette meg
Mert az a munkanélküli segély
Még nem elég ok arra, hogy megélj
Ez a végső, hatalmas árukapcsolás
Valahogy nem kellett senkinek
Sehol egy új Nietzsche, hogy istenítse
Az új unter-übermenscheket

A mi királyságunk
Nem e világból való

Az átlagmagyar nagyon nehezen él
Közben a zenész meg csak zenél, csak zenél
Nem izgatja az, hogy mit fog holnap enni
Nem izgatja semmi, nem izgatja semmi
Csak a hangokkal való közvetlen kapcsolat
Ugatja a Holdat és uralja a hangokat

A mi királyságunk
Nem e világból való

És, bár nem ígérték, hogy lesz Isten
Mi kételkedünk a székszisben
Személytelen ez a szemét jelen
Itt akárki akármit mondhat
„Az aranyborjú meztelen a trónon!”
De mi ne őt nézzük, mi csak ugassuk a Holdat

A mi királyságunk
Nem e világból való

Szerintem nem olyan nehéz belátni azt, hogy
Ahol a valódi hatalmat osztják
Ott teljesen mindegy, hogy a te nagyfaterod
Sumér volt, héber, hindu vagy osztják
Ősök, hősök, ismerősök, és köztük te
Tévelygő, naiv gyermek
Egy bőszenyűcsősz a botjára tűz
Mert bedőltél egy szexuális hívójelnek
Piros száj és piros körmök
Pár nőstényszárnak álcázott ördög
Szemérmetlenül locsogó
Képernyőt betöltő szeméremajkak
Kíváncsi a kamera, egy tárca nélküli
Pénzügyminiszter a kurvák után kajtat
Ki van már osztva, és te ki vagy már fosztva
Az életszínvonalad átlátszik rajtad

A mi királyságunk
Nem e világból való

Két tükör

(Gerlóczy Sárinak)

Tudtad-e: Két tükör összetekint kikutatni a titkod?
Tudtad-e, hogy valahol két tükör összehajol?

Véletlen

Csinált egy filmet a vak lány
Az ötletből, amit adtál
Neki csak úgy elindult
A kezében a gép
De mégis rajta van a lényeg
A lények elmosódva vonszolódnak
Mintha belassult profi szereplők lennének

Véletlen

Talált egy szemet a vak tyúk
És most azzal nézeget, a lényeket
Nem látja, mert eltakarják
Előle a fények, a tények
Összezsúfolódva
Összefüggésre vágynak:
Azt szeretnék, ha rejtélyek lennének
És összefüggenének

A tükör a tükörben nem tükröződik
A vízben nem vizes a víz
A test a testben átszellemül
Egy másik ízben nem ugyanaz az íz az az íz

Tudtad-e: Két tükör összetekint kikutatni a titkod?
Tudtad-e, hogy valahol két tükör összehajol?

Titkos tánc

Míg össze nem roskadsz
Forogj csak, dervis
Forogni szeretsz
Meg aztán kell is a tánc!
Titkos tánc!

Idegen mágia
Nem is a tiéd a tengely
Kavarod a vihart
Nem élhetsz trükkal se csellel
Míg össze nem roskadsz
Összefüggsz egy jellel
Kezdődik benned
Kezdődik, kezd el!
Titkos tánc!

Forró az örvény
Amit föl kavart a tested
Benne remeg a rejtély
Azt nézd, azt lested!
Titkos tánc!

Most meg ne szeppenj
Ha meglátod a képet
Hieroglifák a talpadon
Azt lépd, úgyis azt léped!
Titkos tánc!

Pusztá vagy semmi

Ez itt nem Kelet
Ez itt nem Nyugat
Ez itt nem Észak
Ez itt nem Dél
Nincsen itt tavasz
Nincsen nyár
Nem jön az ősz
Ide nem jön a tél

Az Egyenlítőtől
Távol vagyunk
A sarkoktól meg
Messzire
Ez az a hely
Ami semmilyen
Mert nem hasonlít
Sem mire

Sehol egy hegycsúcs
Sehol egy tenger
Sehol egy állat
Sehol egy ember
Néha egy gödör
Néha egy bucka
Balra a semmi
Jobbra a Pusztá
Semmi és Pusztá
Pusztá vagy semmi
Erről bírunk
Híresek lenni

Két krumpli

Mára már
A Hold csak egy folt
A holtponton túl
Nehéz már neki
Nem leesni
De egy pók majd
Szerencsét hoz neked
Csak csókold meg
Vagy bármi ilyesmi

És itt van egy lélek
És molesztál téged
Hogy rossz vagy
Ha nem vagy jó
Rossz vagy, ha nem vagy
Ha nem vagy jó!

Mert egy igazságban
Sok igazság van
De mi csak két krumpli legyünk
Egy krumpliszákban
Csak pofákat vágjunk
És csírázzunk
És csak krumpliságból
Vizsgálunk
Mert ott a nagy élet
És ott az a lényeg
Hogy rossz vagy
Ha nem vagy jó
Rossz vagy, ha nem vagy
Ha nem vagy jó!

Második árnyék a Hold
A harmadik árnyék a Vénusz
Elnémulsz, ha látod
Hogy három árnyékod lett, de közben
Rájössz, hogy egy sincsen
Nincsen barátod
Akinek volna
Az is a dolga
Hogy szólna, hogy rossz vagy
Ha nem vagy jó
Rossz vagy, ha nem vagy
Ha nem vagy teljesen jó!

És én most nem hinném
Hogy képes vagyok
Megírni neked azt a
Képeslapot
Amiből megtudhatnád
Hogy hová lettem
Mikor a kerítéskolbászt
Mind megettem
És itt neon-ceruzával
Az van írva
Egy sírra, hogy rossz vagy
Ha nem vagy jó
Rossz vagy, ha nem vagy
Ha nem vagy jó!

A bajnok

A bajnok mit tehetett?
A bajnak elébe ment
Pedig a zsebében nem is volt más
Csak a mágia
Csak a mágia képes
A mágia mindenre képes
A képes Mágia
Zsebenciklopédia

És voltak nála még varázsigék
Meg hókuszpókuszok
Előtte próbák, amiket
Ki kell majd állnia
A fejében meg egy emlék
Arról, hogy mi volt még nemrég
Meg egy elképzelés
Hogy mivé kell válnia

Nézd őt, a bajnokot, nézd meg őt
Az abszolút elszánt kezdőt
Csak azt lesi mindig és mindenütt
Hogy te mikor leszel már felnőtt

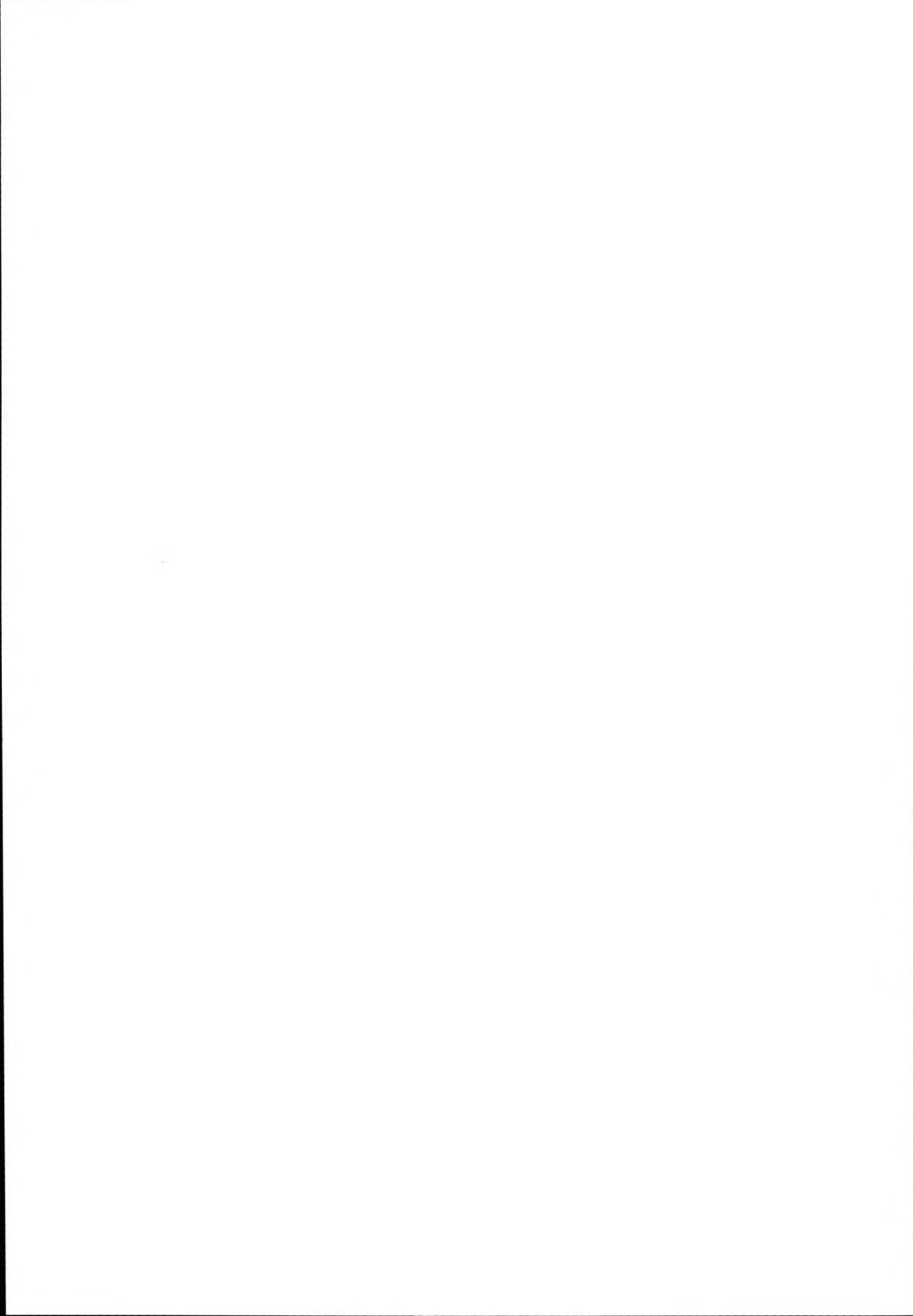
Megszállottság a szívében
A kezében ezüst kard
Meg egy pár hamuba sült hatás
Miket a tarsolyában tart
Tartogatja őket az estre
Ha nagyon neki lenne keseredve
Vagy, hogyha elérhetetlenül
Messzinek tűnne a part

Nézd őt, a bajnokot, nézd meg őt
Az abszolút elszánt kezdőt
Csak azt lesi mindig és mindenütt
Hogy te mikor leszel már felnőtt

A sárkányokkal nem is lett baj
A fejeiket hullatták sorba
A forgatókönyv szerint az összeset
A körülöttük izzó porba
De aztán meglátott téged
Rájött, hogy téved
Te egy vizuális szirén vagy
Túlságosan vonzó
Kikerülhetetlen
Látvány, de az árad, az nagy

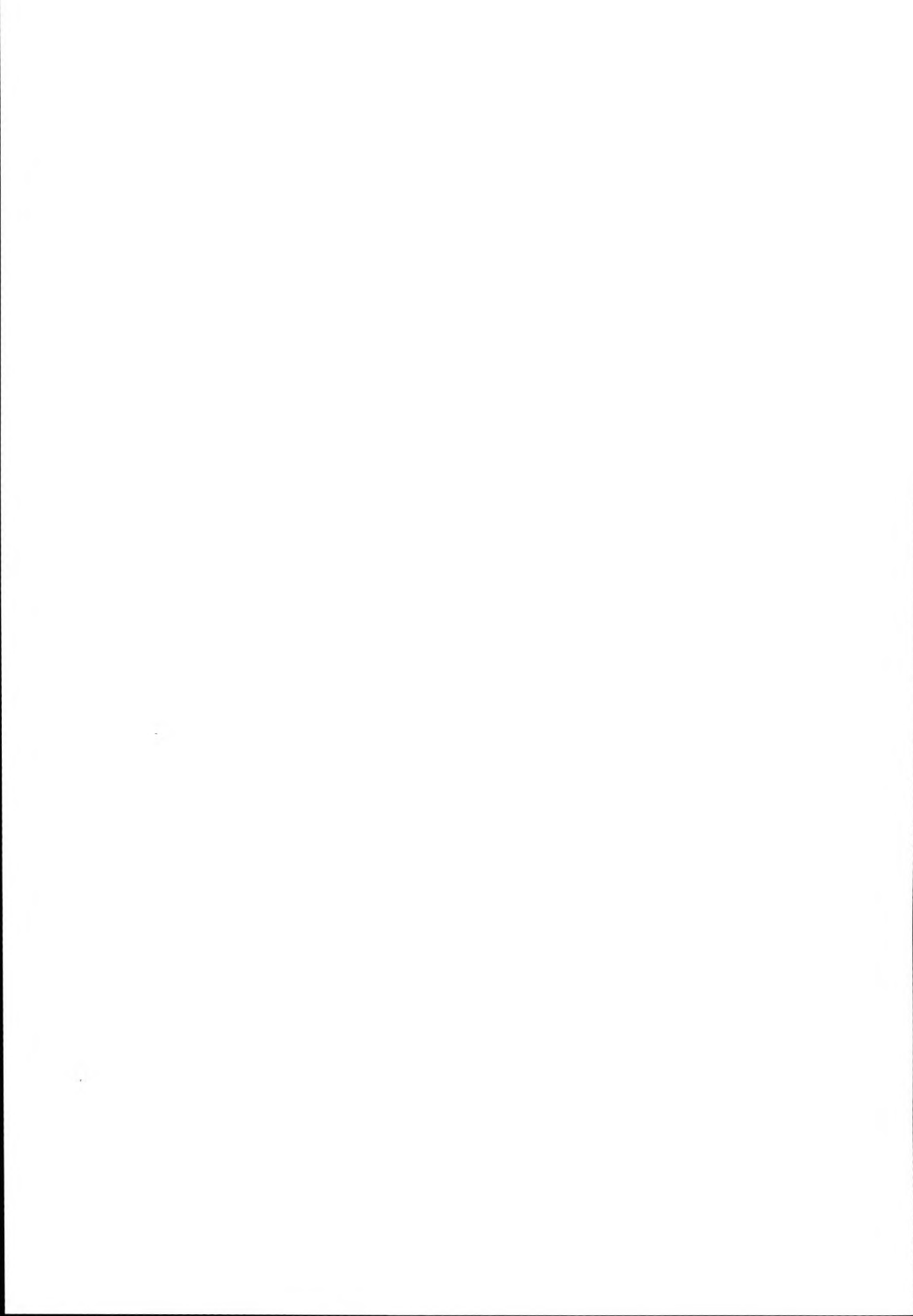
„Te volnál hát az igazság?
Mondhatom, szép kis igazság!
Te volnál hát a jutalom?
Mondhatom, szép kis jutalom!
Megvakultam, páncélod vakított el
Százezer ragyogó pikkely!”

A bajnok mit tehetett?
A bajnak elébe ment
Pedig a zsebében nem is volt más
Csak a mágia
Csak a mágia képes
A mágia mindenre képes
A képes mágia
Zsebenciklopédia
Nézd őt, a bajnokot, nézd meg őt
Az abszolút elszánt kezdőt
Csak azt lesi mindig és mindenütt
Hogy te mikor leszel már felnőtt

Testből testbe

1992

Apokalipszis itt és most

Minket most bezártak ide, mert mások vagyunk
Mint azok, akik ide bezártak
Örület, örület, de van benne rendszer
És mi majd jók leszünk egymásnak
Mi most ne törődjünk semmivel
Csak hagyjuk, hogy a nevünket üvöltsék
Gyere, bújj el velem a lépcső alá
Na látod, egyforma köztünk a különbség

Ez az örület legjobb éjszakája
A doktorok most nem érnek rá
Ők is a nővérekkel még utoljára
Te is gyere velem a lépcső alá

Körülöttünk dühöng az apokalipszis
De most felejtsd el, hogy otthon anyuka hisztis
Apokalipszis itt és most!

Kilincs, az nincs, de minek is lenne
Ha egyszer gumiból vannak a falak?
Amekkorát akarunk, akkora a cella
És minden, ami nem kell, az kívül marad

Körülöttünk dühöng az apokalipszis
De most felejtsd el, hogy otthon anyuka hisztis
Apokalipszis itt és most!

Elélvezzük egymást az utolsó cseppig
Bele is halnánk, ha most abba kéne hagyni
A megsemmisülésig csimpaszkodj rajtam
Reménytelen eset vagyunk, nekünk már csak annyi

De ki is akarna kigyógyulni ebből?
Ez egy egészséges betegség
Én csak tőled vagyok őrült, és minek ahhoz gyógyszer
Hogy a betegek egymást szeressék?

Holnap gyógyultan kell távoznom tőled
De biztos, hogy benyomok egy kirakatot megint
És bedobok rajta még egy kidobóembert
Hogy hozzanak vissza hozzád, szokás szerint

Izgulj vagy ne izgulj, én vissza fogok jönni hozzád
Szeretek veled a lépcső alá bújva
Hozok majd ezt-azt, ami tilos itt bent
És te majd mesélhetsz nekem az anyukádról újra

„Amíg te dugsz, nem kell a Seduxen
De hogyha nem jössz, beveszek hármat
És hogyha rossz leszel hozzám, még harmincat hozzá
És akkor másmilyen gyönyörök várnak
De amíg te dugsz engem
Én benned bízok, nem a Seduxenben...
... én teljesen meg vagyok őrülve érted
Nem mehet ez így tovább
Beiratkozok hozzád, de előbb még
Megint felgyújtom az iskolát

Nekem megvan rajtad az a bizonyos plusz
De azért nem vetem meg a szívedet se
Csak azt nem mesélem el az anyukámnak
Mert tartok tőle, hogy kinevetne
Neki a mindene nem ám a beatzene
Csak a Seduxen meg a Valeriána
Szerintem könnyebb lenne az élete
Ha őhozzá is valaki járna”

Körülöttünk dühöng az apokalipszis
De most felejtsd el, hogy otthon anyuka hisztis
Apokalipszis itt és most!

Már vissza is jöttem, ahogy előre mondtam
Egy átgarázdálkodott éj után
Úgy tűnik, itt bent minden a régi
Csak a szalonban tört ki a klubdélután
Megnyugtató veled benyugtatózva
Egy táncmulatságban, ahol senki se lát
Elvegyülni és feloldódni
Míg dübörögnek a pszichopatók
A paták!
A pszichopatók! A paták! A paták!
A pszichopatók! A paták! A paták!

Körülöttünk dühöng az apokalipszis
De most felejtsd el, hogy otthon anyuka hisztis
Apokalipszis itt és most!

Társam a semmiben, kétfelebarátom
Veled még a szex is szexis
Nem könnyű bejutni egy zárt osztályra
De én veled leszek, akármilyen lesz is:
Apokalipszis itt és most!

Csupa hús

Csupa hús és vér vagyok
Nem egy legenda
Te is eljöhetnél
Velem, ha...

Amiben élsz

Neked már megint volt egy abortuszod
Neked már megint volt egy trippered
Te már megint bevettél harminc Tardylt
Jó, veled ilyen gondok épp nincsenek...
Te soha nem voltál kisgyerek
Te már soha nem leszel felnőtt
Te mit lóttél már megint magadba
Csak hogy lásd azt az érdekes felhőt
Amiben élsz?
Amiben élsz

Te már tizenhat éve semmit se tudsz
Mert nem akarsz tudni semmit
Nem nyitod ki, és nem veszed meg
Így aztán meg se rendít
Amiben élsz
Amiben élsz

Neked úgy látszik, tényleg teljesen mindegy
Hogy minek születted újra
Vigyázol, nehogy szétpattanjon
Az illúziók finom burka
Amiben élsz
Amiben élsz

Videoklip az életed
Túl sok benne a vágás
Veszélyes! Veszélyes! Nézd, milyen éles
A kép, milyen szép ez a hányás
Amiben élsz!
Amiben élsz

Te már soha nem leszel vállalkozó
Te már soha nem leszel bűvész
Csak egy trükköd van, hogy nem éget téged
A hírekben dúló tűzvész
Amiben élsz
Amiben élsz

Jól van, igazad van, én elhiszem
Hogy jobb, ha nem érint semmi sem
Maradj semmilyen, maradj csöndben
Mint az aranyhal az üveggömbben
Amiben élsz!
Amiben élsz

Te olyan korban élsz e földön
Mikor már minden annyira lealjasult
Hogy már neked se lehet elég jó
Hogy már neked se elég jó
Amiben élsz
Amiben élsz

Zuhanórepülés

Sodródni kell
Sohase tudni a célt
Behunyt szemmel
Adni egy esélyt
Célozni nem kell
Sőt, nem is szabad
Gondolkozz egész testtel
Engedd el magad

Egy mozdulat csak
Épp a megfelelő
Pillanatban
Apró de számottevő
Célozni nem kell
Sőt, nem is szabad
Gondolkozz egész testtel
Engedd el magad

Látod, ez már pont az:
Zuhanóreplés
Leépülésből
Lefele felépülés
Célozni nem kell
Sőt, nem is szabad
Gondolkozz egész testtel
Engedd el magad

Depresszióztál
Fejre húztad a szoba sarkát
Elég a bonyolult jóból
Lazíts és zuhanj át
Célozni nem kell
Sőt, nem is szabad
Gondolkozz egész testtel
Engedd el magad

Ma minden szentnek

Ma minden szentnek felém hajlik a lába
Ma minden gondolat engem gyötör
Gyönyör, hogy engem rugdos minden szent máma
Hogy lehetek ekkora ökör

Hogy hagyom magam molesztálni?
Statisztálok magamnak csupán
A szentekkel nem fogok szóba állni
Leszarom őket a törtétek után

Mostantól durva fej leszek én is
Ha kérdeznek, durva választ adok
Vagy ütök, vagy hagyom, hogy üssön
Csak én tudom majd, hogy választhatok

Gyors vagyok! Gyors vagyok! Gyors vagyok!
Gyors vagyok! Gyors vagyok! Gyors vagyok!

Gyors vagyok, mint a villám
És mint egy kacsintás, kiszámított
Máshonnan ütök, és ahonnan jön
Az a pofon, mondd, ki számít ott?

Ki számít ott rúgásra, simogatásra?
Hol az a segg? Hol az a kobak?
Asztráltest vagyok Asztráliába'
Ne beszéljünk hát túl sokat

Gyors vagyok! Gyors vagyok! Gyors vagyok!
Gyors vagyok! Gyors vagyok! Gyors vagyok!

Gyors vagyok, mert nem vagyok testben
A testem mellett didergek én
Idegesen ki-be a szememen, a számon
Lélek vagyok, szegénylegény

És minden szentnek felém hajlik a lába
Asztráltest vagyok Asztráliába'

Fantom

Mi ez a kölni?
Én meg tudnálak ölni
Mi ez az illat?
Ki az az állat?
Rajtam kívül kivel még?
Rajtam kívül
Mondd meg, kivel még!

Ki ez a fantom?
Én lepuffantom
Ki az az állat?
Ki az a dög?
Rajtam kívül kivel még?
Rajtam kívül
Mondd meg, kivel még!

Mi ez a kölni?
Én meg foglak ölni
És akkor nem fogsz utánam
Örökölni
Ki az az állat?
Mi ez a bűz?
Rajtam kívül kivel még?
Rajtam kívül
Mondd meg, kivel még!

Hajszál

(Ehhez a dalhoz hozzá kell képzelni egy – amúgy soha el nem készült – videoklipet: egy nerctenyészetben kezdődik, majd a nyúzás és a kikészítés tragikusan egyszerű képeivel folytatódik, mindez atavisztikus, súlyos zenére. Ezután egy szörmeüzletben vagyunk, ahol egy hölgy kinézi és partnerével megveteti magának az immár kész nercbundát. A következő snittekben az utcán sétál benne a forgalmas belvárosban. Durva külsejű fiatalok csapata veszi körül, ő próbál távolságtartóan kacér lenni velük, de az egyik már elő is kapta az élénkvörös festékspray-t és jóvátehetetlen alaposággal telefújta a gyönyörű bundát. A következő képben a nő zokogva és undorodva igyekszik szabadulni a szégyenletessé vált darabtól. Lerángatja magáról, és áthajítja egy építkezés palánkján. Este lett. Kicsit kótyagosan látjuk viszont a spray-zős csapat egyik tagját. Ő itt az éjjeliőr, aki most szokásos körsétáját teszi. Didereg a hidegben. Látjuk, amint rálel az értékes rongyra, fölszedi a földről, vizsgálgatja, aztán bemegy vele a konyhójába, lefekszik a priccsre, és boldogan magára teríti a meleg darabot. Ezután álmot lát, amelyben a nő által felbérelt markáns magánkopó lerántja róla a bundát, amit ő még fegyverrel sem tud megvédeni. A nyomozó nemcsak hogy magával viszi a nercet, de még megalázó kioktatásban is részesíti a tusában leterített, tehetetlen őrt, akiről az is kiderül, hogy éles helyzetben gyáva és ügyetlen, még a pisztollyal sem tud bánni. A dal végén felébred, és boldogan konstatálja, hogy megszégyenülése csupán álom volt, s hogy igazából nem kell majd nélkülöznie a luxustakarót...)

Na most egy hajszálon múltott csak az életed
Te mégis sokkal jobban sajnálsz a nercedet
De mondd, egy éjjeliőr, az minek hord nercet?
Nem vagy te nerc, se deklasszált herceg

Most dideregve állsz, te csúf, csupaszszerű
De belül a szíved még mindig csupa szőr
És hiába mondd, hogy a bundádat nem te lötted
Ezt a poént már rég lelőtték, előtted

Nem ismeretlenek bizonyos tények
A tetteid mögött a tudás a lényeg
Ha most kába vagy is, egyszer majd éberén ébredsz
És meglátod akkor, hogy most mekkorát tévedsz

Amikor előkapsz egy stukkert, már a szemem se rebben
De magyarázd meg nekem, hogy mi a jó ebben?
A kiváltságok válságának áldozata nem leszek
Nem tarthatlak magam elé túsul, mint egy gyermeket

Hát lőj ide, ha bírsz, vagy lőj ide, ha akarsz
Csak vigyázz, mert most úgy állsz, hogy éppen takarsz
Mondd, minek állsz elém, ha le akarsz löni?!

Te annyira béna vagy, hogy meg se tudsz ölni?

Erre minden állat kapásból képes
Egy ilyen félelmetes őr, az nyírjon ki, ha mérges
Vagy rádöbbsz arra, hogy a hatalmad csak talmi?
Láttál te már éjjeliőrt fényes nappal halni?

Nézd, most megkapaszkodtam egy hajszálban
Ebben a fegyverkezési hajszában
Már megint segített rajtam a testem
Nem csak megmenekültem, de halhatatlan lettem

Ami meg téged illet, hát ezt nem nagyon illik
Én most golyóálló lettem, te meg leégtél, mint mindig
Ez a bunda-ügy, neked ez mérhetetlen szégyen
Most mit fogsz majd hordani? Na hordd el magad szépen!

Amúgy teljesen mindegy, hogy ki foszt ki egy állatot
Míg van aki megteszi, az tarthatatlan állapot
Te szép akartál lenni, de az nem egészen jól van
Hogy kirabolod magadat az evolúcióban

Olvasd el a Brehmet: neked sose volt prémed
Csak hordtad, amit másnak kéne hordania
Úgy néztél ki pont, ahogy a moziban a rémek
Neked rosszul áll az agresszív nosztalgia

Testből testbe

Lassít minket az életünk
Feltartóztat a lét
Bonyolult utakon vágtatunk
Nem mondják, miért

Dobjuk el hát a rongyokat
Testünk a lelkünkre vár
Te sem vagy más, csak gondolat
Más nem is leszel már

Testből testbe vándorol a lélek
Testről testre vándorol a test
Valamit elpottyant, valamit felszed
Megszületni újra sohase rest

Úgy féltünk magunktól
Ahogy még senkise félt
Ijesztő volt a karambol
Mikor a test a lélekhez ért
Hozzáért

De mikor véget ért, mi úgy döntöttünk
Hogy mégis mindent megért
Hogy mindent megér a villanás
Mikor az ember mindent megért

Szomorú lelkek vagyunk a szélben
Lassít minket a lét
Bonyolult utakon vágatunk
Nem mondják, miért

Lassít minket az életünk
Feltartóztat a lét
Bonyolult utakon vágatunk
Nem mondják, miért

Testből testbe vándorol a lélek
Testről testre vándorol a test
Valamit elpottyant, valamit felszed
Meggzületni újra sohase rest

Üstökös

Egy kis tökös üstökös
Úgy döntött, hogy ő nem zuhan le mégse
Volt az egének egy szimpatikus pontja
És azt magának ő már rég kinézte
Állócsillagként ott is maradt
Jó sokáig, mozdulatlanul
Míg végül egyszer aztán seggbe nem rúgta
Mégis őt az Úr
Mégis őt az Úr

Ekkor aztán méltatlankodva
De elég sebesen útra kelt
És elkeseredve konstatálta
Hogy útja immár újra lejt
Már mindenről lemondva szálldogált
A kilátástalan úrön át
Mígnem aztán felfedezte őt
Egy csillagász
Aki csak erre várt

Az üstökös útja így véget ért
Fölfedezték és földet ért
Emberré lett, most a neve Novák
És irigylik őt
A szupernovák

Öröktérkép

Csak félig ébren, csak félálomban
Csak ez van
Csak ez van
Csak félálomban, csak félig ébren
Érzem, hogy nem csak
Magamat érzem

Ilyenkor jönnek az üzenetek
Susognak a sugallatok
Csak félig ébren, csak félálomban
Napi huszonnégy órát utazgatok

Napi huszonnégy óra elalvás
Napi huszonnégy óra ébredés
Napi huszonnégy óra izgulás
Napi huszonnégy óra élvezés
Napi huszonnégy óra gyorsulás
Napi huszonnégy óra fékezés
Napi huszonnégy óra indulás
Napi huszonnégy óra érkezés
Napi huszonnégy óra pusztulás
Napi huszonnégy óra éledés
Napi huszonnégy óra tisztulás
Napi huszonnégy óra mérgezés
Napi huszonnégy óra tompulás
Napi huszonnégy óra élezés
Napi huszonnégy óra nekibuzdulás
Napi huszonnégy óra pofáraesés

Csak félig ébren, csak félálomban
Csak ez van
Csak ez van
Csak félálomban, csak félig ébren
Érzem, hogy nem csak
Magamat érzem

Ilyenkor jönnek az üzenetek
Susognak a sugallatok
Csak félig ébren, csak félálomban
Napi huszonnégy órát utazgatok

Nekem a napom
Úgy, ahogy kapom
A létalapom
És én nem rontom el
Csak hagyom
Hogy legyen
Mert minden más
Csak illúzió
Csak infláció

Na jó, az elalvás az az elalvás
De az ébredés az a ráébredés
Elkészül végre az öröktérkép
Mi kapjuk, bár Önök kérték

Elölről

Sem a talpmasszázs, sem az agykontroll
Sem a szex, sem a drox, sem a rakendroll
Sem a lemondás a rangodról
Sem a nagy ugrás a gangodról
Az ablakokból, a hídról, a tetőről
Csak kezdheted újra előlről, előlről

Sem a túladaolt látvány
Sem a fogalmad, az a halvány
Sem az összeszabdalt erek
Sem az az elkapartatott gyerek
Minden menekülés csak felőről
És kezdheted újra előlről, előlről

Sem a mágia, sem a mánia
Sem az árulás, sem az ájulás
Sem az, ha okos vagy, sem az ha ostoba
Sem az az édes, sem az a mostoha
Sem a méreg, sem a féreg
Addig úgyse lesz porrá a lényeg
Ezt nem oldhatod meg erőből
Csak kezdheted újra előlről, előlről

A házi feladatot le kell tudni
Addig tilos a foci a csillagközi térben
Felhőpárnán úgysem pihenhetsz
Amíg egyszer nem találod magadat ébren
A becsvágyad amíg előtör
Csak kezdheted újra előlről, előlről

Bipsó

Nem jut az eszembe
Hogy te mit is dolgozol
Abban a diszkóban
Vagy bip-sóban, vagy hol

Pedig mintha mondtad volna
Pedig mintha mondtad volna
Pedig mintha mondtad volna
Pedig mintha mondtad volna

Ezzel a testtel
Futhatnál nekem
Egy teljesen nyerő
Tuti jó helyen
Egy ilyen kaliberű asszony
Az első lehetne a placcon

Úgyhogy:
Nem fér az agyamba
Hogy te minek dolgozol
Abban a diszkóban
Vagy diszkontban
Vagy bisztróban
Vagy bip-sóban, vagy hol

Pedig mintha mondtad volna
Pedig mintha mondtad volna
Pedig mintha mondtad volna
Pedig mintha mondtad volna

Hímnem, nőnem

Hi-hi-hi, hímnem, nőnem
Ha-ha-ha, férfi a nőben
Érzi jól magát
Ho-ho-ho, hormon
Há-háztartásbeli
Alkalmazott
Tudomány, nahát!

Nőnek öltözött
Férfinak
Álcázott nők
És férfiak
Járnak az utcán
És élnek veled
Nekik te minden vagy
Belőled minden lehet

Hétszer hét

Éles vagyok és tiszta
Ma éjjel hétszer ébredtem fel
Hétszer jöttem elő
És hétszer mentem el

Ma éjjel hétszer voltam magammal
Ma éjjel hétszer voltam boldog
Utoljára akkor, mikor már
Nyitottak a boltok

Ma éjjel hétszer élveztem nélküled
Édes voltam és tiszta
Ma éjjel hétszer hétszer volt jó hétszer
És hétszer hétszer jöttem vissza

Én homo vagyok és szexuális
Ecce homo, bolero
Nekem olyan jó veled és nélküled
Amilyen mással sose, ó, hohohohó!

Break:

Strici vagyok és buzi és kurva
Homo vagyok és hetero újra
Te még a biszexszel dicsekszel
Nekem már régen nincsen útban a testem
Én kilöktem magamat magam alól
Amikor utoljára magamnak estem

Hova megyünk? Na hova legyünk?
Na mondd meg, hogy neked mi kell belőlem
Nem mindig erény, ha szerény a sziámi iker
Minek a hímnem? Minek a nőnem?

Én még sose voltam férfival
Magamon kívül
Hétszer robban fel a vér
Mielőtt kihúl
Hétszer robban fel a vér
Mielőtt nyugovóra tér
Én még sosem voltam magamon kívül
És nem tudom, miért

Én homo vagyok és szexuális
Ecce homo, bolero
Nekem olyan jó veled és nélküled
Amilyen mással sose, ó
Én homo vagyok és szexuális
Ecce homo, bolero
És veled vagyok vagy nélküled
Mert mással sose jó, hohohohó!

Ma éjjel hétszer mentem el
Még éles vagyok és édes és tiszta
Hétszer küldtem el magam
És hétszer hétszer hoztam vissza

Szabad a gazda

Dühöngve kísért
A vállalkozó szellem
Egy jellem nem jellem
Nem véd meg semmi ellen

Csinálok rólad egy filmet
Te leszel benne a hős
Én nagyon jó filmet fogok csinálni rólad
Zokognak majd az emberek...

Az tény, hogy szalad az a Mazda
De, hogy szabad-e a gazda
És, hogy melyik az a kanyar, ahol kirepül a faszba
Az az ifjú vállalkozó
Azt még a sors se döntötte el
De hidd el, hogy ez csak idő kérdése
És idő, az van, hej – hej!

Ha majd támad egy apró nehézséged
Mert a templomból elrabolt szobrokat
Az a halott orgazda nem veszi át mégse
Még fejbe kólinthat egy gondolat
Majd, ha fohászkodsz, azért, hogy magadon segíts
Még rájöhetsz arra, hogy Isten se giccs
Hogy az a szobor, az csak egy ábrázolás
Hogy az életed csak gonosz ábrándozás
És, hogy az anyád is kevésbé parázna érted
Ha te nem lennél kapzsi és parázna, érted?

Más:

Tiszta örület:

Az árulók elárulják az árulást!...

Te meg, te III/III-as, te kis idealista

Most nyugodt vagy végre, mert oda a lista?

Ha rajta vagy te is, te már nem is vagy rajta

Úgyhogy csak rajta, rajta!

Csak azért nehogy azt hidd

Hogy most már nem látszik rajtad

Az, ami vagy: az a jellegzetes alkat

A karakteres arc, a boltozatos homlok

Az értelmes szemek, a piros pontok

Amiket begyűjtöttél, te örökös kamasz

Ha oda is a lista, te azért maradsz

Maradsz, ami voltál, az a lehasznált gengszter

Az a tavalyi rongy, akit az újabb rendszer

A megsemmisítőbből csak előguberál

Mert nem szégyen a használt, ha tiszta, ugyebár

Ha tiszta hülye is, a lényeg az, hogy tiszta

Mert ebbe a filmbe is kell a statiszta

Te tetted

Te tetted ezt magaddal
Te lettél azzá, ami vagy
Lehettél volna, de nem lettél más mégse:
Éjjeli test, nappali agy

Tettetted, mintha te nem is te lennél
Te telhetetlen, tehetetlen te!
Te menthetetlen, lehetetlen
Tétova, mért, hova? Te úgyse érsz oda, te!

Most itt állunk álom és éber lét peremén
Te-te-te-te-te-te-te-te-te-te, te meg én
Nincsen már te-te-te, nincsen már vágy se remény
A tiéd már minden, és ettől vagy te szegény

Minden, mi egyben volt, már régen nincs egyben
Minden jól összetört
Valaki leejtette
Te-te-te-te-te-te-te!

Te tetted ezt magaddal
Te lettél azzá, ami vagy
Lehettél volna, de nem lettél más mégse:
Éjjeli test, nappali agy

Te vagy a tett, te vagy a tettes
Te vagy a hegy, ami elmegy Mohamedhez
Zarándok vagy te, de távol Mekkától
Kába kő, amit iránytű eltávol, te!

Szomorú milliomos

Neked az egyik nap csak olyan, mint a másik
Neked az élet olyan, mint a halál
Neked minden csak annyi, amennyinek látszik
Nálad minden lövés talál

Átszalad előtted egy nyest az úton
De az is lehet, hogy egy görény
Úgy látszik, mások is laknak a kerületben
Túl az általad ismert lakók körén

Te középen vagy, és nem nagyon nézed
Hogy mi van följebb, és mi van alant
Rózsaszín koporsóban most vittek el
A pincétekből egy hajléktalant

Ugye, te milliomos vagy, ugye, szomorú vagy
Amit csak akarsz, mindent elérsz?
Csak téged nem ér el semmi sem
Ugye, te természetes halállal élsz?

Csoda, hogy élsz, mégse félsz
Csoda, hogy élsz, mégse félsz
Csoda, hogy élsz, mégse félsz
Csoda, hogy élsz...

Vagy-vagy

Vagy vagy
Vagy nem vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy

Ez már a veszélyek birodalma
Ez már nem matematika
Ez már a szeszélyek birodalma
Ez már nem matematika
Már nem az esélyek birodalma
Ez már nem matematika
Kannibál utópia
Üldözői mánia

Vagy vagy
Vagy nem vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy

Fölfalt utazó vagy
Vagy jóllakott kannibál vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy

Nem tudhattuk azt, hogy egy ember
Néz minket a szemközt lévő ablakból
Nem tudhattuk még
Milyen érzés enni
Enni embert! Enni embert!

Vagy vagy
Vagy nem vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy

Ez már a veszélyek birodalma
Ez már nem matematika
Ez már a szeszélyek birodalma
Ez már nem matematika
Már nem az esélyek birodalma
Ez már nem matematika
Kannibál utópia
Üldözői mánia

Jóllakott utazó vagy
Vagy fölfalt kannibál vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy
Vagy vagy
Vagy nem vagy

Vezetgetnek

Vezetgetnek. Ki vezet? Mi vezet?
Zet-zet, ki vezet? Kivezethetne

Nevethettek. Ki nevet? Ki nevet?
Vet-vet, ki nevet? Kinevethettek

Megölhettek. Megölet. Megölet
Öl-öl, anyaöl. Megölethettek

Szerethettek. Ki szeret? Ki szeret?
Kit-kit, ki szeret? Ti szerethettek

Vesztetteknek szerepek. Szeretet
Kiveszett, kiveszett. Kivetetteknek

Vezetgetnek. Ki vezet? Mi vezet?
Zet-zet, ki vezet? Kivezethetne

A férfi meg a nő

Kialszik a villany
És a nő elillan
A sötétség
Leple alatt
A férfi nem tudja
Mit vitt magával
De mégis inkább
Fekve marad

A nő a folyosón
Rohan végig
A kabátja beakad
És elhasad
A férfi sejtí
Kétségbe ejti
Szaladna a nő után
De nem szalad

A nő most egy téves
Buszra száll föl
És leugrani már
Nem lehet
A férfi az ágyban
Duzzog magában
A nő egy csomagot
Rejteget

Úgy látszik, sötét
Az egész város
A nő most egy
Hídon ment át
A férfi az éjjeli-
szekrényen közben
Kitapogatja
A gyertyát

Botorkál a nő
A folyóparton
A híd alatt
Valaki várja
Nem, akit ő vár
Hanem valaki más
A férfinak
Nincs gyufája

A nőt elgáncsolják
Egy kihalt telken
A férfi érzi, hogy
Gáz van
Az órájára pillant
És átkozza a villanyt
A nőn már át is mentek
Hárman

Valahogy összekapja
Magát a nő
Térden állva kóstolja a
Levegőt
A férfi az ágyban
Arra gondol
Hogy ki kéne mosni a
Lepedőt

Mocskos a világ
Gondolja később
Hát akkor ő se fog mosni
Mától
A nő egy tükörben
Meglátja magát
És holtra rémül
Magától

Úgy látszik, vége
Az áramszünetnek
Az egész nem volt
Egy óra
A férfi végre
Cigare gyújt
A nő visszatekint
A folyóra

A férfi most egy dalt
Ír a nőnek
Már kinn is van az ágyból, és a
Gépét veri
És azt hiszi, hogy ettől ő most
Very-very...

Most fölneéz és látja
Hogy az ajtó tárva
A nő csak áll
És hallgat
A férfi a gépelést
Abbahagyja
Úgy látszik, vége
A dalnak

Kihúzza a gépből
Nyújtja a nőnek
De a nő, az nem nyúl
Érte
Erre a férfi inkább
Felolvassa
Bár a nőnek még remeg a
Térde

Egy rövidzárlat néha
Mindent megold
Gondolja magában
A férfi
Fidibuszt csinál a nő
A dalból
És nem pont ugyanazt
Érzi

A férfi erre
Semmit se reagál
Örül a megkerült
Kincsnek
És a nő már majdnem
De aztán mégse kiabál
Csak amit elvitt, az már
Nincs meg

Törvények, ááá!...

Á csak akkor egyenlő B-vel
Ha a világ világvégével
Ha lezuhan az idő, begyorsul G-vel

Törvények, törvények, ááá!...
Törvények, törvények, ááá!

Gyártod a végtelent a végtelen szalagon
A mágia lángján megolvad a hatalom
Két jeggyűrű ha összeolvad
Akármennyi az, mért látsz csak nyolcat?

Törvények, törvények, ááá!...
Törvények, törvények, ááá!...

A hideg a meleggel akkor ér össze
Ha egy a kettő, mert semmi sincs közte
Csak akkor juthatsz hatról az ötre

Törvények, törvények, ááá!...
Törvények, törvények, ááá!...

Gyártod a végtelent a Moebius-szalagon
A máglyán, a lángján megolvad a hatalom
Két jeggyűrű ha egybeolvad
Akármennyi az, te mért látsz csak 8-at?

Ember tervez, Isten perverz
Beleköp a levésbe
Csúnya hasonlat, de összeomolhat
Ami van, az a kevéske
Ma már egy rosszul irányzott tekintet
Romba döntheti Pekinget

Törvények, törvények ááá!...
Törvények, törvények ááá!...
Törvények, törvények ááá!...
Törvények, törvények...

Világegyetemista

Már nem vagy a régi, mert már nagyon régi vagy
Régi lábon jársz, a fejedben régi agy
Régi a kezed, régi az arcod is
Tartod magad, régi minden tagod akkor is

Hogy lettél te egyszerre csak ennyire régi?
Hogy lehet így élni? Hogy lehet így élni?

Régi lábon jársz, régi cipő azon
Persze, lehet, hogy új, de idejétmúlt a fazon
Régi a dumád, régiék a trükkjeid
Régi vagy, nemrég még új voltál pedig

Hogy lettél te egyszerre csak ennyire régi?
Hogy lehet így élni? Hogy lehet így élni?

Te félpár ember, hol van már az a pár
Aminek a fele nemrég még te voltál?
Az a pár jó éved elpárolgott hamar
Régi vagy, és ez szemlátomást zavar

Hogy lettél te egyszerre csak ennyire régi?
Hogy lehet így élni? Hogy lehet így élni?

Régi vagy, oké, és most már mindig régi leszel
Teljesen többé soha-soha nem támadsz fel
Régi, régi, régi, régi mák-mákvirág
Másvilág, túlvilág, csak ott várhat még valami rád

De azért ne nagyon izgulj, te vagy az attól még
Fogd fel inkább úgy, hogy letudtad a nehezét
Túlvilág, másvilág, az is csak egy világ
És te a világegyetemről kaptad meg a diplomád

Hát akkor
Hogy lettél te egyszerre csak ennyire régi?
Hogy lehet így élni? Hogy lehet így élni?

Ha előrelátó csecsemő lettél volna

Sziámi ulTrArOck
1984–1989

Két nő

Két nő, két kéjnő, két kémnő van az életemben
Két nő, két kéjnő, és tönkretesznek végleg engem
Az egyik harminckilenc, a másik egy híján húsz
Ketten együtt tudnak valamit, és ez az a bizonyos plusz!

Csak kétszer élünk!
Forró csókok a zárt osztályon
Csak kétszer élünk!
Csináljátok, hogy jobban fájjon!
Csak kétszer élünk!
Ti mit csináltok az életemben?
Csak kétszer élünk, na gyertek
Tegyetek szépen tönkre engem!

A vágy, amit úgy szégyellsz
És a szégyen, amire vágytál
Megrémülnél magadtól
Ha önmagaddá válnál
Marquis de Sade
Marquis de Mazoh
Marquis de Porno
De Parano, de rock-and-roll

A Nap lenyugszik bárkivel
És bárki mellől felkel
Ezért van mindig éjszaka
És ezért lesz néha reggel

Két nő, két kéjnő az életemben
Két nő, két kémnő, és tönkretesznek, érzem engem

Szétrohad ez az álom
És szétolvad a táj
Ideje eltűnnöd, ideje eltűnődnöd már
Mélységes, végtelen békében él
Aki az Istennő kegyében áll
Fejében gyémántos, ötágú korona
Mindegyik ág egy-egy emberi koponya
És mindegyik te voltál

A vágy, amit úgy szégyellsz
És a szégyen, amire vágytál
Megrémülnél magadtól
Ha önmagaddá válnál
Marquis de Sade
Marquis de Mazoh
Marquis de Porno
De Parano, de rock-and-roll
Marquis de Sade!

Tangó

Nem tarthat vissza semmi sem
Se józan érv, se félelem
Hiába szép, hiába jó
Többé már nem folytatható ez így

Nézd, ez egy horror
Nézd, ez egy börleszk
Mindenki röhög
És mindenki törleszt

Tudom, hogy tudod, hogy utálom
De te azt nem tudod, hogy én mennyire
Tabuk ezek, fétisek, sok szexuális szabály
Sok szexuális „NE!”

Kórus:

Ne, a moziba ne!
Ne, az utcára ne!
Ne, a buliba ne!
Na ne, a kocsiba ne!
Csak nekem ne! Csak veled ne!
Csak most az egyszer ne kellene!

Tudom, hogy tudod, hogy tudom
De azt nem tudod, hogy én honnan
Kettőnk közül az egyik mindig
Mindig egészen jól van

Kettőnk közül az egyik mindig
Egy kicsikét sunyi meg álnok
Felülről nézi, hogy a másikat gyöttrik
A szexuális álmok

Kórus:

Ne, hátulról ne!
Ne, a számba azért ne!
Ne, csak titokba' ne!
Ne, csak mások előtt ne!
Csak nekem ne! Csak veled ne!
Csak most az egyszer ne kellene!

Kérlek, ne játszd az ostobát
Ne kérdezd, hogy lesz most tovább
Mert vége van, szerintem
S lábam majd kényszerítem
Hogy higgye el, és vigyen innen el

Nézd, ez egy horror
Nézd, ez egy börtörszk
Mindenki röhög
És mindenki törleszt

Tudod, hogy tudom, hogy tudod
De a győztes nem nyer semmit
Ellenséged holtan hever
De jön egy levél és felnyit

Nincsenek többé titkaid
Mert már nincs szükséged rájuk
A nők is eltűntek hirtelen
Csak a pánik maradt utánuk

Kórus:

Hogy ne, a moziba ne!
Ne, a buliba ne!
Ne, a kocsiba ne!
Na ne, az utcán ne!
Csak nekem ne! Csak veled ne!
Csak most az egyszer ne kellene!
Csak most az egyszer ne!

Sziámi élet

- Aludj nyugodtan, vigyázok addig
- Ameddig alszom, vigyázol rám
- Kordában tartom a tudatalattid
- És zárva tartod a hálószobám

Együtt:

Így összenőve élni kész öröm
Csak egyszer nyaralhatnánk külön!

- Élvezed, hogy élvezem
- És élvezem, hogy élek
- Csak a sziámi-sziámi ikrek
Tudják, mi az élet!

Együtt:

Így összenőve élni kész öröm
Csak egyszer nyaralhatnánk külön!

Reggel a buszon túl sok az utas
De a gyárban már kevés a munkaerő
Hova tűnik ez a rengeteg ember
És este honnan jön újra elő?
Egybegyűlnek és elvegyűlnek
Egymás között az emberek
Összejönnek és összenőnek
És szövögetik a terveket
Ez a sziámi-sziámi élet
Ami nélkül élni nem lehet

Együtt:

Így összenőve élni kész öröm

Csak egyszer nyaralhatnánk külön!

– Élvezed, hogy élvezem

– És élvezem, hogy élek

– Csak a sziámi-sziámi ikrek

Tudják, mi az élet!

Együtt:

Így összenőve élni kész öröm

Csak egyszer nyaralhatnánk külön!

Hogyan legyünk boldogok?

Rémült és éles
Hangokra ébredsz
Valaki melletted
Most halt meg
Tiéd az álom
Mert tényleg átélted
Valaki most halt meg
Helyetted

Halottak jönnek, élők mennek
Nem számít, hogy te mit hiszel
Te vagy a bűn, ha tiéd az árnyék
Minden összefügg mindennel

Nem tudom, mi van
Nem érzek semmit
Miközben népem
Ünnepel
El kéne menni
Eltűnni innen
De egy vezér
Nem tűnhet el

Halottak jönnek, élők mennek
Itt az ördög, de nem visz el
Itt rohad meg minden helyben
Minden összefügg mindennel
Nem kell megölni
Megdöglik magától
Szép Európánk
Halva már
Futunk a japán
Konkurrenciától
Pedig az ügyis
Ránk talál
Pusztaság
Néma csönd
Zenére semmi szükség
Miközben népem
Útra kel
Új vezér
Új eszme
Másik ország
Hol lesz minékünk
Újra hely?

Hogyan legyünk boldogok?

– Nem tudja senki

Hogyan legyünk boldogok?

– Nem tart vissza semmi

Hogyan legyünk boldogok?

– Nem ez a kérdés

Boldognak lenni

Nem valódi érzés

Rémült és éles

Hangokra ébredsz

Valaki melletted

Most halt meg

Tiéd az álom

Mert végleg átélted

Valaki most halt meg

Helyetted

Halottak jönnek

Élők mennek

Nem számít

Hogy te mit hiszel

Tiéd a bűn

Ha te vagy az árnyék

Minden összefügg

Mindennel

Te is meghalsz

Te is meghalsz
Nem is lesz harc
Szerintem
Nem érzed a helyzetet
Szerintem félsz
Te is megtérsz
Szerintem
Azt hiszed, még meg lehet

Kapaszkodj meg, míg el nem nyel az örvény
Bűnös a büntetés, bűdös a törvény a senki földjén

Máglyára el
Igen puha!
Nem áll jól rajtad már
A ruha sem
A kezelőd
A nép előtt
Szégyellned kell
Én azt hiszem
Mennyi szégyen
Mennyi szenny
Ez nem te vagy
Én nem hiszem

Kapaszkodj meg, míg el nem nyel az örvény
Bűnös a büntetés, bűdös a törvény a senki földjén

Na végre átláttál magadon
Ártatlan hajadon
Az, ugye, nem voltál sosem?
Ne mondd azt
Hogy neked ez így jó
Nincs rosszabb látvány
Mint egy síró bíró
Ez nem te vagy
Én nem hiszem

Kapaszkodj meg, míg el nem nyel az örvény
Bűnös a büntetés, büdös a törvény a senki földjén

Jön egy építész
Egy másik el
Ott maradhat
Aki nem figyel
Leomlik minden
Micsoda kép
Ott állsz te is
És ég az ég

Kapaszkodj meg, míg el nem nyel az örvény
Bűnös a büntetés, büdös a törvény a senki földjén

Nem bízatsz senkiben

Egy mentőautó elgázol egy embert
Egy védőnő megtámad egy másikat
Jön egy amcsi stuka albán felségjellel
És porig bombázza a Lánchidat

Nem bízatsz senkiben!
Nem bízatsz senkiben!
Nem bízatsz senkiben se már!
Senkiben!
Nem bízatsz senkiben!
Nem bízatsz senkiben se már!
Most olyat teszel, ami nem való
Most olyat teszel, ami nem való neked
Most olyat teszel, ami nem való
Te most olyat teszel, ami nem való senkinek!

Soha nem tudhatod, kiből lesz gyilkos
De néha vérrel álmodunk mindannyian
Fölbredünk, és ott az igazi hulla
Nem emlékszünk semmire, és nem tudjuk, mi van

Senkiben!
Nem bízatsz senkiben!

Divat az emberi arcot tönkretenni
Hódít a brutalitás
Az állati-állati brutalitás
Divat a brutalitásdivat

Divat az igazi könny az igazi arcon
Az igazi vér és az igazi genny
Divat az igazi, az igazi divat
Igaz, igaz, igen!

Senkiben!
Nem bízatsz senkiben!

Hídon

Hogy kell átmenni a hídon
Egyre jobban tudom
És hogy még nem mentem át
Az azért van, bizony
Mert csak az megy át a hídon
Aki mindent megbocsát
A folyón túl
Ott a felejtés
És nekem nincs mit
Elfelejtennem
Csak állok a hídon
És nézem azt a pontot
Ahol még feltűnhet az emberem

Hogy kell járni a vízen
Egyre jobban érzem
És hogy mégsem azt teszem
Az azért van, igen
Mert járkálni a vízen
Az nem sokat jelent nekem
A folyón túl
Ott a felejtés
És nekem nincs mit
Megbocsátanom
Úgyhogy csak állok a hídon
És nézem azt a pontot
És majdcsak jön egy alkalom

El kéne menni
Valakivel
De hol az a hely?
És hol az az ember
Aki elvigyen
Aki, ha mondja, hogy elvisz
Még elhiggyem, hogy el?
El kéne menni
Valakivel
Na igen, el-el-el-el!

Jimmy már megölte Joe-t
Jimmyt most ki ölje meg ?
Zord Észak, fülledt Dél
Vadnyugat, még vadabb Kelet

Vízi meg légi utakon
Régóta már nem utazom
Nem vonz Bécs, se Leningrád
Se a Balaton

Gyermeteg kirándulások
Csapják be magukat mások
„Lobog a zászló
Miénk e kis sziget!”
Jelképes ország, naiv portyák
Unalmas piknikek

Elvihetnél, te undok
Hogyha nyitnak a strandok
Ott van az – de itt van ez
És Miami Beach csak az, ami nincs
És nem is lesz

Tengerünk nincsen régóta már
Pár megszállott fantaszta kalóz
Mégis tengerre száll
Csábítja őket a floridai nyár
A karibi táj

Elvihetnél, te undok
Hogyha nyitnak a strandok
Ott van az – de itt van ez
És Miami Beach csak az, ami nincs
És nem is lesz

Hogy kell átmenni a hídon
Egyre jobban tudom
És hogy még nem mentem át
Az azért van, bizony
Mert csak az megy át a hídon
Aki mindent megbocsát
A folyón túl
Ott a felejtés
És nekem nincs mit
Elfelejtene
Csak állok a hídon
És nézem azt a pontot
Ahol még feltűnhet az emberem
A fegyver ezúttal töltve van a kezemben...

Hogy kell járni a vízen
Egyre jobban érzem
És hogy mégsem azt teszem
Az azért van, igen
Mert járkálni a vízen
Az nem sokat jelent nekem
A folyón túl
Ott a felejtés
És nekem nincs mit
Megbocsátanom
Úgyhogy csak állok a hídon
És nézem azt a pontot
A fegyver ezúttal töltve van a kezemben
És majdcsak jön egy alkalom

Ez a papír mindent kibír

Ez a papír mindent kibír
Lehet, hogy ez nem is papír
Kapjuk be, és szálljunk tőle el
Oda, hol nem mérgezett a tej

Legyen a tiéd vagy legyen az enyém
Szedjük szét és rakjuk össze újra
Ennyi volt a nagy titok, látod
Erre is jó egy kurva meg egy hulla

Szép, szép ez az egész
Szép vagy ha hallgatsz, és szép vagy, ha dadogsz
Szép ez a csúnya ruha rajtad
Szép emlék leszel, csak egy kicsit paradox

Szedjük szét, és rakjuk össze újra
Fordítsuk meg, hogy menjen el
Javítsuk meg, és felejtsük rögtön el
Hogy ez a sok piros gomb itt mire kell

Na szép, szép ez az egész
Szép vagy, ha hallgatsz, és még szebb, ha dadogsz
Szép ez a csúnya-ronda ruha rajtad
Szép emlék leszel, csak egy kicsit paradox

Üres a kastély megannyi terme
Megrohad a fákon a banán
Nevetve járnak az utcán János és Péter
Nem boldogok, de Miska se, nem ám!

Na szép, szép ez az egész
Szép vagy, ha hallgatsz és még szebb, ha nyafogsz
Szép ez a csúnya-ronda ruha rajtad
Szép emlék leszel, csak egy kicsit paradox

Hogy is mondják ezt angolul?
... Ja persze, szóval ez volna a „spleen”
Te kis japán tyúk, én kis vörös kakas
Te keleti nőstény, én meg egy nyugati hím

Na szép, szép ez az egész
Szép vagy, ha hallgatsz, és szép, ha fanyalogsz
Szép ez a csúnya-ronda ruha rajtad
Szép emlék leszel, csak egy kicsit paradox

Ma nappal jött az Éjkirálynő

Ma nappal jött az éjkirálynő
Rafinált páncélja végig nyitva
Feledékeny vagy engedékeny?
Tény, hogy kilátszik minden titka

Mindaz, mi eddig szégyellve volt
Lezserül szemem elé tárva
És, ami szememet hívta csak
Most kezemet hívja, hogy bejárja

Ezeket én mind szeretem
Mindent, mi nem olyan feszes
Öreg és laza táncos vagyok
Királynő, most ne te vezess!

Most csak hagyd, hogy hagyjam magam,
Hogy vigyenek a vonalak
Most én mesélek, Seherezádé
Mindig élve akartalak

Ezeket én mind szeretem
Luxusból nőtt kis kappanhájad
S a kiütköző ereken
Mint térképen, a magyarázat:

Hogy erre-erre, s így tovább
Végig a titkos helyeken
Kijárom, mint egy iskolát
Ezeket én mind szeretem

S, azt hiszem, kezdem érteni
Miről szól ez a labirintus
Pokoli sötét ez a nő
De száz tonna és vitamindús a hús

Én mind a százat akarom
És valamennyi vitamin jó
Bírom, hogy súlyos ez a nő
De kecses, akár a flamingó

Még egy esély a túlélésre
Ez szex, a szellem fürdőszobája
Én az egészség akarom
És az nyeri el, aki kivárja

Koromban az ember már tudja
Mit rejteget a női páncél
Hibátlan test, sebzetlen lélek
Már rég nem lehet igazán cél

Jó, hogy eljöttél, éjkirálynő
Jó így, és muszáj, hogy szeress
Jó, hogy zilált a ruha rajtad
Így tökéletes és végleges

Ennyi

Ez a felszabadult ország, ahol élünk
Ez az ország annyira depressziós
A jövője annyira bizonytalan
Hogy lesütött szemmel jár itt a jós
Ameddig engedik még
Hogy legyen itt ég
A csillagok valahogy álljanak
Az előjelek
Valamit jelentsenek
Az ábrák a jövőnké váljanak
Ennyi!

Sem az indulatok, sem az események
Nem ragadhatnak engem el
Lecsukom a szemem, hogy világot lássak
Megadom magamat egy látomásnak
Én vagyok a hírnök
Én vagyok a hír
Mindegy, hogy ki szeret
De ért, aki érteni bír
Ennyi!

Tízmillió playboy
A nemzeti téboly ünnepén
Fanatikus forgatag
És egyre kevésbé félek én
Mindenki annyira komor
Lehet, hogy ez már a nyomor?
Tele vannak a boltok
Mégse lehetek boldog!
Tele vannak a boltok
Mégse lehetek boldog!
Ennyi!

Én hagyom, hogy a csajom
Azt csináljon, amit akar velem
Én folyton élvezek, de közben
A halálomat is kitervelem
Én tudatosan vagyok ösztönös
És befon a reform, ha hagyom
És mindent szabad, csak semmit se lehet
Amit akarok, azt csinál velem a csajom
Ennyi!

Gyors, mint a sors

Gyors, mint a sors
És pontos, mint egy gondos orvos
Aljas és ambiciózus
Neki aztán minden mindegy
Legyen az szex vagy biznisz
Ő nem a Jézus, ő egy Krőzus

Úgy érzed, mintha végzet
Vagy angyal sújtott volna rád
Reszketsz és porszemnek érzed magad
Megsemmisít végleg
Jogos bosszúnak véled
Azt hiszed, neki még ezt is szabad

Elege van már, elege van már
Elege van már belőled, elege van már!

Hideg, mint a vér
Ha megfagyott, ha véget ért
A játék, hogyha megtalált téged
Neki aztán tényleg mindegy
Akarod vagy várnál kissé
Ő nem egy haver, ő a végzet

Elege van már, elege van már
Elege van már belőled, elege van már!

Rossz jel, hogyha átszalad
És baljós, hogyha ott marad
Sötétben fekete minden
Ennél rosszabb nem lehet már
Jobb pedig nem lesz úgyse
Naná, hogy értelme sincsen

Elege van már, elege van már
Elege van már belőled, elege van már!

Gyors, mint a sors
És pontos, mint egy gondos orvos
Aljas és ambiciózus
Neki aztán tényleg mindegy
Legyen az szex vagy biznisz
Ő nem a Jézus, ő egy Krőzus

Elege van már, elege van már
Elege van már belőled, elege van már!

Te nem tudod, milyen zord éj van
A lelkekben egy bordélyban

Kicsi, kicsiszolt kő

Íme, ima a dal ma
Íme, ima a dal ma
Íme, ima a dal...

Ó tökélyre törekvő
Belülről hatalmas
Kívülről kicsi
Istennek tetsző
Na és nekem is tetsző
Kicsi, kicsiszolt kő
Hívlak, jöjj el, ó, jöjj elő
Kicsi, kicsiszolt kő!

Te vagy az
Aki fölfelé zuhan
És zuhantában
Nem követ
Ismert pályát
Másik követ
Sőt, minden más követ
Leelőzve
Zuhansz hozzám
Követelőzve bennem
Ó, követ előző kicsi kő
Hívlak és követellek
Mert nem lehet már
Nem veled lennem!

Te vagy az, aki elüldözi a rémeket
Aki ijedős, és mégis bátor
Ó, rémet elüldöző, réműldöző kicsi kő

Nézd, magadtól sugáرزol
Kicsi, kicsiszolt kő
Hívlak, jőjj el, ó, jőjj elő
Kicsi, kicsiszolt kő!

Benned bízok, na és a gravitációban
Egymásra hattok, és ami kijön, az tiszta
Most elengedlek, hogy engedd el magad
Gyorsulj be, fordulj, és zuhanj hozzám vissza!
Kicsi, kicsiszolt kő
Hívlak, jőjj el, ó jőjj elő
Kicsi, kicsiszolt kő!

Ha

Tudom, hogy eljöttél
Tudom, hogy itt vagy, valahol a fényeken túl
Tudom, ha ismernélek, megőrülnék érted
Tudom, hogy tökéletes a tested
És hibátlan a lelked is
De te magadat mégis nyomoréknak érzed

Tudom, hogy lehallgatod néha a telefonodat
De nincs benne semmi érdekes
Tudom a tükörbe nézel, és ott se látsz semmit
De én nem akarom hagyni, hogy megint kétségbe ess

Rádióaktív rádió, TV, hülye TV!
A napjaid megint összeálltak egy elhomályosult évvé
Nem élhatsz az emlékeidből, mert nem történt veled
semmi sem

Azt hazudnak neked, amit akarnak
Nem lenni nem jó, de nem jobb lenni sem

Ha előrelátó csecsemő lettél volna
Felkötöd magad a köldökszínórodra
De te megszületté, és nem vagy se hülye se vak
Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak

Ha nem akarsz hallani azt, aki oktat
Mert véletlenül tudod, hogy egy utolsó szemét
Ha azt gondolod róla, hogy pofázhat és szophat
Fogd be a füledet vagy hallgasd ezt a zenét
Ha elegendő van abból, hogy senki se tudja
Hogy mit kellene csinálnod, hogy jobb legyen a kedved
Mégis mindenki okos, mert azt hiszi magáról
Fogd be a füledet és hallgasd meg a csendet
Ha zavarni akarnak a depresszióban
Ha meg akarják mondani, hogy mikor hova állj
Fogd be a füledet és hallgasd meg a csendet
És ha szét akarják törni, üvölszél, hogy fáj!

Ha előrelátó csecsemő lettél volna
Felkötöd magad a köldökzsinórodra
De te megszületted, és nem vagy se hülye se vak
Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak

Ha megkérdezik tőled, hogy „Hova-hova-hova?”
És te nem akarsz tudni vagy nem tudod a választ
Fogd be a füledet, csukd be a szemedet
Távolítsd el mindent, ami erőszakot áraszt
Ha összevissza tapogatnak kíváncsi kezek
Mert nem tudják, hogy téged simogatni kell
Fogd be a füledet, csukd be a szemedet
Veszítsd el a tested, és csak befelé figyelj

Ha játszani szeretnél a játékaiddal
De azt látod, hogy mindegyiket tönkretették végleg
Találj ki újakat, szopjad az ujjadat
Rugdoss és üvölts és ne örülj meg, kérlek

Ha előrelátó csecsemő lettél volna
Felkötöd magad a köldökszínórodra
De te megszülettél, és nem vagy se hülye se vak
Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak

Na, te csak ne vedd el tőlem
Azt, ami az enyém
Na, vedd le azt a konyhakést
Az ereidről kérlek
Ha vérbe fagyva talállak
Az ábrándjaim helyén
Én megutálom magamat
De megutállak téged is
Na, csinálj szépen valamit
Kösd be gyorsan magadat
Nyúlj inkább a bugyidba
Vagy írd te is egy verset
Nekem nem jó érzés, az hogy te ott
Térddig hugyos budikba'
Egy konyhakéssel nyiszárod
A halhatatlan lelked. Fáj!

Ha előrelátó csecsemő lettél volna
Felkötöd magad a köldökzsinórodra
De te megszületted, és nem vagy se hülye se vak
Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak

Na látod, túl vagy az egészen
És itt vagyunk
Egészen egészben
Egészen közel
És, hogy te kizuhanj a képből
Amíg engem egy gépből
Hallgatsz, azt felejtse el

Tudod te simogatni magadat
És élvezni az agyadat
Neked használ az is, ami árt
És nagyon okosan tetted
Hogy elhoztad a tested
Mert tudod, hogy nekem
Szükségem van rád

Csak anyyi hely

Csak anyyi hely
Amennyi idő
Csak anyyi idő
Amennyi hely
Csak anyyi van
Csak anyyi kell
Csak anyyi idő
Csak anyyi hely

Csak anyyi hely
Ahol egy cipő
Csak anyyi idő
Amíg a cipő
A lyukon át
Megtelik vízzel
Csak anyyi kell
Csak anyyi idő
Csak anyyi hely

Csak annyi hely
Ahol átrohan az úton
Milyen szép
Durva arca van
Csak annyi idő
Ameddig fékezniél
De hasztalan
Csak annyi kell
Csak annyi idő
Csak annyi hely

Csak annyi hely
Amennyit kapunk
Csak annyi idő
Amennyit hagyunk
Csak annyi van
Csak annyi kell
Csak annyi idő
Csak annyi hely

Csak annyi hely
Amennyi idő
Csak annyi idő
Amennyi hely
Csak annyi van
Csak annyi kell
Csak annyi idő
Csak annyi hely

Száz bolha

Jó, de nem elég, nem elég jó
Finom, de nem elég, nem elég durva
Jaj, de le vagyok törve
Jaj, de le vagyok sújtva
Jaj, de föl vagyok dobva
Jaj, de föl vagyok dúlva
Jaj, de ideges vagyok
Most már úgyis meghalok
Jaj, de ideges vagyok
Most már úgyis meghalok

Százból ha, százból ha, százból ha
Egyszer jó
Százból ha egyszer jó, az már
Nagyon jó
Tapasztalat, tapasztalat, tapasztalat!
Tapasztalat, tapasztalat, tapasztalat!

Nem tudom eldönteni, szívem
Hogy hamburger vagy hotdog
Nem tudom eldönteni, szívem
Hogy itt rosszabb vagy ott jobb
Nem tudom eldönteni, szívem
És nem is érdekel
És most már úgyis maradok
Mert tudom, hogy menni kell
És most majd nem veszek semmit
Bár szépen mennek föl az árak
És veled nekem a legjobb
Úgyhogy én nem maradok nálad

Jó. De nem elég, nem elég jó
Finom, de nem elég, nem elég durva
Jaj, de le vagyok törve
Jaj, de le vagyok sújtva
Jaj, de föl vagyok dobva
Jaj, de föl vagyok dúlva
Jaj, de ideges vagyok
Most már úgyis meghalok
Jaj, de ideges vagyok
Most már úgyis meghalok

Szából ha, százból ha, százból ha
Egyszer jó
Százból ha egyszer jó, az már
Nagyon jó
Tapasztalat, tapasztalat, tapasztalat!
Tapasztalat, tapasztalat, tapasztalat!

Mi már leszoktunk róla

Mi már leszoktunk róla
Nem élünk semmivel
Ez már az utolsó óra
Ezt józanul töltjük el

Nézzük az időt
Más, mint azelőtt
Nem ismer Istent, se embert
Csak néhány férfit meg egy nőt

Nekünk már kifele áll
Betelt a pohár
Nézzük az utolsó órát
Amelyik még jár

Nézzük az időt
Összement. Megnőtt
Más tempóban történik minden
Mint azelőtt

Nekünk már kifele áll
Betelt a pohár
Mi most majd kiszállunk ebből
Úgyhogy ránk se számíthatsz már

Mi már leszoktunk róla
Nem élünk semmivel
Ez már az utolsó óra
Ezt józanul töltjük el

Nem félünk semmitől
Ami jön és megöl
Jájjájjájjájjájj!
Jájjájjájj!

Te vagy

Te vagy az életem nője
De én vagyok az életem fiúja
Már úgy érzem, hogy nem bírom tovább
Pedig még hátravan néhány figura
Ami nem volt, az már nem is lesz
Én úgy félek, hogyha segítesz
Ne védj engem meg
Nem érdemlem meg!
Ne védj engem meg
Nem érdemlem meg!

Elszabadult a mennyország
És visszajött az Aranykor
Beszőnek az aranypókok
És elborít az aranypor
Te jobbra repülsz, én balra
Ez gravitáció
Mindenkire hat
És mindenkinek rossz és jó

Tudom, az áldozat neked élve kell
Csak addig érdekel, ameddig énekel
De mi úgy repülünk az égbe fel
Hogy a lábunkat se éred el
Szabadesés a szabadidőben:

Pedig te vagy az életem nője
De én vagyok az életem fiúja
Már úgy érzem, hogy nem bírom tovább
Pedig még hátravan néhány figura
Ami nem volt, az már nem is lesz
Én úgy félek, hogyha segítesz
Ne védj engem meg!
Nem érdelem meg
Ne védj engem meg!
Nem érdelem meg!

Sürgős reinkarnáció

Jön az új élet
És elkezd téged
Mintha te kezdted volna el
Újszülött leszel itt újra
És idegen lesz ez a hely
Senki nem akar játszani többé
A jövő gyermekeivel

Az utolsó óra munkásai
Már munkához látnak csendben
A földi és mennyei seregek lassan
Fölállnak egymással szemben

Kórus:

Here comes the new life!
Here comes the new life!
A new possibility of trade
Let us change! Change! Change!
Let's use our possibilites

Sűrű az erdő
Nap sose járja
De ne félj, te nem tehetsz róla
Már beszélnek hozzák
De van még idő
Egy reinkarnációra

Kórus:

Here comes the new life!
Here comes the new life!
A new possibility of trade
Let us change! Change! Change!
Let's use our possibilites

Ebben a viharban
Van neked egy villám
És te tudod, hogy hova kell állnod
Kiválasztod hát
A kiválasztott fát
És ott állsz, amíg lesújt rád az álmod

Kórus:

Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra meg újra meg újra!
Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra meg újra meg újra!

Igen, létezik egy nyelv
De azt már nem beszéli senki
Te csak tolmács vagy, egy hülye vagy
És ember akarsz lenni
Gyorsan szerelmet vallasz magadnak
A hírügynökségek nyelvén
Az arcod, amíg kielégülsz
Stoplámpa vagy jelvény

Kórus:

Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra meg újra meg újra!
Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra!
Cseréld ki újra meg újra meg újra!

Here comes the new life!
Here comes the new life!
A new possibility of trade
Here comes the new life!
Here comes the new life!
A new possibility of trade
Let us change! Change! Change!
Let us change! Change! Change!
Let's use our possibilities

Na, nehogy már!

Ne veszekedj
Mert beveszek egy
Marék gyógyszert
Ne kötekedj
Mert felkötöm
Magam
Ne csinálj úgy
Mintha nem tudnád
Hogy minden
Minden, minden
Minden rendbe' van!

Csak az indulat beszél belőlem
Különben néma lennék
Jobb ma egy megfojtott nő
Mint holnap
Egyetlen elfojtott emlék

Üss meg vagy simogass
Ameddig jó nekem
Addig tudom, hogy szeretjük egymást
Vadul vagy engedékenyen

Fölrobban egy szó
És elröppen egy kés
És átszeli a levegőt
– Na nehogy már ez legyen a szerelem!

Csak az indulat beszél belőlem
Különben néma lennék
Jobb ma egy megfojtott nő
Mint holnap
Egyetlen elfojtott emlék

Ölj meg vagy simogass
Ameddig élvezem
Addig tudom, hogy szeretjük egymást vadul

Sziámi TV

A Sziámi TV-ben a halálunk napján
Csupa vidám-vidám-vidám műsor lesz
A Sziámi TV-ben a halálunk napján
Már nem lesz más csak rock-and-roll és szex

Marad egy utolsó kép
Úgy látszik, ez a központ még ép
Marad az utolsó látvány
Azután jön, ami vár rám
Marad egy utolsó kép

Ez a harc lesz a végső
Nem marad utána semmi sem
Elmenekülni késő
Nem szalad utánad senki sem
A múltat végképp eltörölni
Rabszolgahad indulj velünk
A Föld fog sarkából kidőlni
És nem marad utána semmi sem
Ez a harc lesz a végső
Csillagok és katonák
Ez a béke
Az utolsó háború vége

Valaki jön és meghódítja ezt a várost
Te már vak leszel, de majd ő rád talál
Valaki jön és elpusztítja ezt a várost
Egy villanás, mielőtt bármit mondanál

Marad egy utolsó kép
Úgy látszik, ez a központ még ép
Marad az utolsó látvány
Azután jön, ami vár rám
Marad egy utolsó kép

Ez a harc lesz a végső
Nem marad utána semmi sem
Elmenekülni késő
Nem szalad utánad senki sem
A múltat végképp eltörölni
Rabszolgahad indulj velünk
A Föld fog sarkából kidőlni
És nem marad utána semmi sem
Ez a harc lesz a végső
Csillagok és katonák
Ez a béke
Az utolsó háború vége

Dolgoznak a verőfényben a verőemberek
A szivárvány minden színében játszik a testünk
Mi gyönyörűek is lehettünk volna, drágám
De így is szép, hogy áldozatul esünk

Marad egy utolsó kép
Úgy látszik, ez a központ még ép
Marad az utolsó látvány
Azután jön, ami vár rám
Marad egy utolsó kép

Ez a harc lesz a végső
Nem marad utána semmi sem
Elmenekülni késő
Nem szalad utánad senki sem
A múltat végképp eltörölni
Rabszolgahad indulj velünk
A Föld fog sarából kidőlni
És nem marad utána semmi sem
Ez a harc lesz a végső
Csillagok és katonák
Ez a béke
Az utolsó háború vége

Anti-hitetlen rap

Vissza idő! Vissza tér!

Ez itt a visszatérítő

Te nem lehetsz most itt

Mert tiltja neked a Hit

De majd csak akad egy

Viszonylag hitvány

Tanítvány

Valaki, aki mégiscsak itt van

Hiába kísérti őt is a hittan

Egy illető, aki átadja az üzenetet

Akinek a hitnél fontosabb a gyülekezet:

Ide is eljár

Meg oda is eljár

És ha majd ott lesz

Akkor már a

Szája is eljár...

De akkor nehogy majd megint

Kiátkozz, jó?

Mert ez az egész csak pusztába

Kiáltott szó

Mert szerintem

Te most pusztá vagy belül

Egy teljesen tipikus magyar ugar

Amin ugat az elvakult becsvágy

Nekem te nem vagy most más

Csak egy műanyag kegytárgy

Ami hivalkodóan

Kelleti magát

A kirakatban, amit annyira megvet

Neked szentesíti az eszköz a célt
Ha magadhoz csinálhatsz általa kedvet
Lám, a népszerűséged legelső évében
A TV-terrortól óvsz meg – a TV-ben
De miért pont a TV-ben?
És nehogy már letold a szatyros nénit
Mert a moziban várja az élete végit!
Addig nem túl vonzó ez a te tévhited
Amíg az ebédjét nem te téríted
Amíg hitetlen turkálsz a sebeiben
Akár kezdő zsebes a zsebeiben
Akár egy kukában a kukás
Ez az a siker
Ami tutira bukás
Ő az árnyékban, te meg a napon, Tamás
De az a Nap, az is naponta más...
Tudom, hogy megvan neked is a kereszted
Csak mondd már meg, hogy honnan szerezted?!
– Fél kiló szintiszta arany az a buzibizsu
A Krisztus meg biztos platina rajta
Ádáz és csalárd az a Szent Család
Aminek te vagy az egyik oszlopos tagja
Tudod, lazába' jobb azért a halandzsa
És én inkább legyek bandzsa, mint hülye
Te meg inkább legyél narkós
Mint ez a barkós bunkó
Ez a pajeszos tamburmajor
Akit a
Hite
Akit a hite
Akit a hite (az az almás pite)
Akit a hite felold a tudása alól

Nekem az nem baj, ha nem hiszel semmiben
Nekem az elég, ha tudsz néhány dolgot
És boldog lennék, ha pár év múlva se
Fordulna ki magadtól a gyomrod
Rajtad az álarc, és te vagy ez a jelmez
Amin látszik, hogy mennyire jól jövedelmez
A buli, a biznisz, hisz:
Boldogul, ugye, aki ebben hisz?
Tudod, a színvonal, az nem csak a kocsi
Meg az alpakka öltöny, Öcsi...
Gyere ki a fényből!
Gyere ki a fényből!
Gyere, és nézd meg, hogy mi lett
Egy nem olyan régen még
Értelmes lényből!
És mielőtt még
Az agyad is ráment
Mondjál már erre
A dologra Áment!
Gyere ki a fényből! Gyere ki!

Totem és tabu

Totem és tabu és fétis
De én megérintem mégis
Hideg marad, de felragyog
Most meghalhattam volna
Mégis megvagyok

Arany és ezüst és lángok
Felizzik a fényben a látnok
Mi vagyunk az első
Emberek a Napban
Túléljük, hogy szétégünk
A gázban és a savban

Keleten és nyugaton
Csak a szerelem és a nyugalom van
Keleten és nyugaton
Csak a létem és a tudatom van

Döglöttek a halhatatlan sorok
Elmúlnak a múlhatatlan percek
Mi már nem is vagyunk
De ti már nem is lesztek

Keleten és nyugaton
Csak a szerelem és a nyugalom van
Keleten és nyugaton
Csak a létem és a tudatom van

Kedves szellem!

Kedves szellem, miért állsz ellen?
Az a dolgod, hogy megjelenj!
Füstből, csendből, félelemből
A szoba sarkából várunk
Magunk vagyunk, jöjj!

Senki se láthat!
Senki se láthatja őt!

Azé lesz, akinek jobban kell
Annak a kezében robban fel a Hold
Eljöttél végül és otthagytál mindent
Az egy másik élet volt

Most már ne lesd a postást
Mert ő se les téged
Ne félj a tüztől
Mert nem a tűz éget
Nézed a tengert
És átsétálsz rajta
Épp úgy, mint Jézus
Ha az edzője hajtja

A tiéd volt mindig
De bárhová vinnéd
A kezed közt pusztul a Hold
Te vagy a kép, amely
Emberi szemnek
Még látható sohase volt

Hűvös vagy, távoli
Távoli, távoli
Magadnak távoli táj
Titok vagy, érzed
Mely magadban rejlik
És hívnak, hogy utána járj

Senki se láthat!
Senki se láthatja őt!

Ne idd ki a tengert
Csak hagyd, hogy ő nyeljen el
A tiéd volt mindig
És érzed, hogy gyengéd
Hát ne hidd, hogy vigyázni kell

Ne lesd a postást
Mert ő se les téged
Ne félj a tűztől
Mert nem a tűz éget
Nézed a tengert
És átgázolsz rajta
Épp úgy, mint Jézus
Ha jó volt a startja

Azé lesz, akinek jobban kell
Annak a kezében robban fel
A Hold
Eljöttél végre, és otthagytál mindent
Az egy másik élet volt

Polaroid hisztereo

Látom, amit látok
És néz, aki néz
Jön majd, és elsüt
Egy megértő
Szakértő kéz
Amitől végigfut a
Hátamon a
Program

Leica
Yashica
Mamiya
Zenza-Bronica
A fele nő-nő-nő!
A fele elektronika

Kodak vagy Fuji vagy Agfa
(Sohasem ORWO, sohase Forte)
Egészen színes a nő
Szuperérzékeny
Új típus ő
Polaroid Hisztereo
Utolsó generáció
Polaroid Hisztereo
Utolsó generáció

Mint egy gyár

Megmondják, hogy mit szabad
És rájössz, hogy semmid nem maradt
Üres a szobád, és nincs benne hely
És semmi, de semmi nem érdekel
Az életed olyan, mint egy gyár
És minden, minden mindegy már

Ne üljön mellém senki
Egyedül akarok lenni
Tudom, hogy nem az enyém
A váróterem
De nem tudom, mit tesz a testem
Ha valaki másnak a teste
Érintkezni próbál velem
Lehet, hogy leteperem
Lehet, hogy lelövöm
Lehet, hogy beleverem
Lehet, hogy leköpöm
Lehet, hogy szívem
Egy utolsót dobban
És akkor sohase
Leszek jobban

Most vagyok olyan rosszul
Hogy veled legyek
Most vagyok olyan beteg
Hogy segíthetek

Most kell neked valaki
Akit rendbe hozol
És én most nem vagyok
Egészen jól

Megmondják, hogy mit szabad
És rájössz, hogy semmi nem marad
Üres a szobád, és nincs benne hely
És semmi, de semmi nem érdekel
Az életed olyan, mint egy gyár
És minden-minden mindegy már

Az életben, az álomban

A józan mestereket
Homályba taszítják
Az őrjöngő költők
Nem baj, nem baj!
Az a jó, az a jó!
Nincs többé koncepció!

Az életben az a jó
Hogy nem folytatható
Az álomban az a jó
Hogy nem folytatható
Az életben az a jó
Hogy az álomban az a jó
Hogy az életben az a jó
Hogy az álomban az a jó...

Halandzsa

Válaszhoz nincs meg a kérdés
Nyelv, amit senki nem ért
Halandzsa ez a nagy érzés
De nem baj, hogy nem tudom
Nem tudom, nem tudom, miért

Tegnap még teljesen rendben
Mára már teljesen alma
Halott a menyasszony végleg
Nem tudom, mi izgat
Mi izgat, mi izgat még rajta
Meghalok olyan jó!
Meghalok, olyan jó!

Tapasz a világ a sebre
Sebez a tapasztalat
Tudod, hogy nem jöhetsz rendbe
Nincs rá egy pillanat

Pedig most nem kéne félned
Mivel most senki se félt
Már megint élet az élet
De nem baj, hogy nem tudod
Nem tudod, nem tudod, miért
Meghalsz és olyan jó
Meghalsz és olyan jó

Jó volna tudni, hogy élsz-e
Kilesek magam alól
Látom, hogy nem veszlek észre
Tilosban járok, de senki se szól
Lesz, ami marad
Hogy érzed magad?
– Meghalok, olyan jól

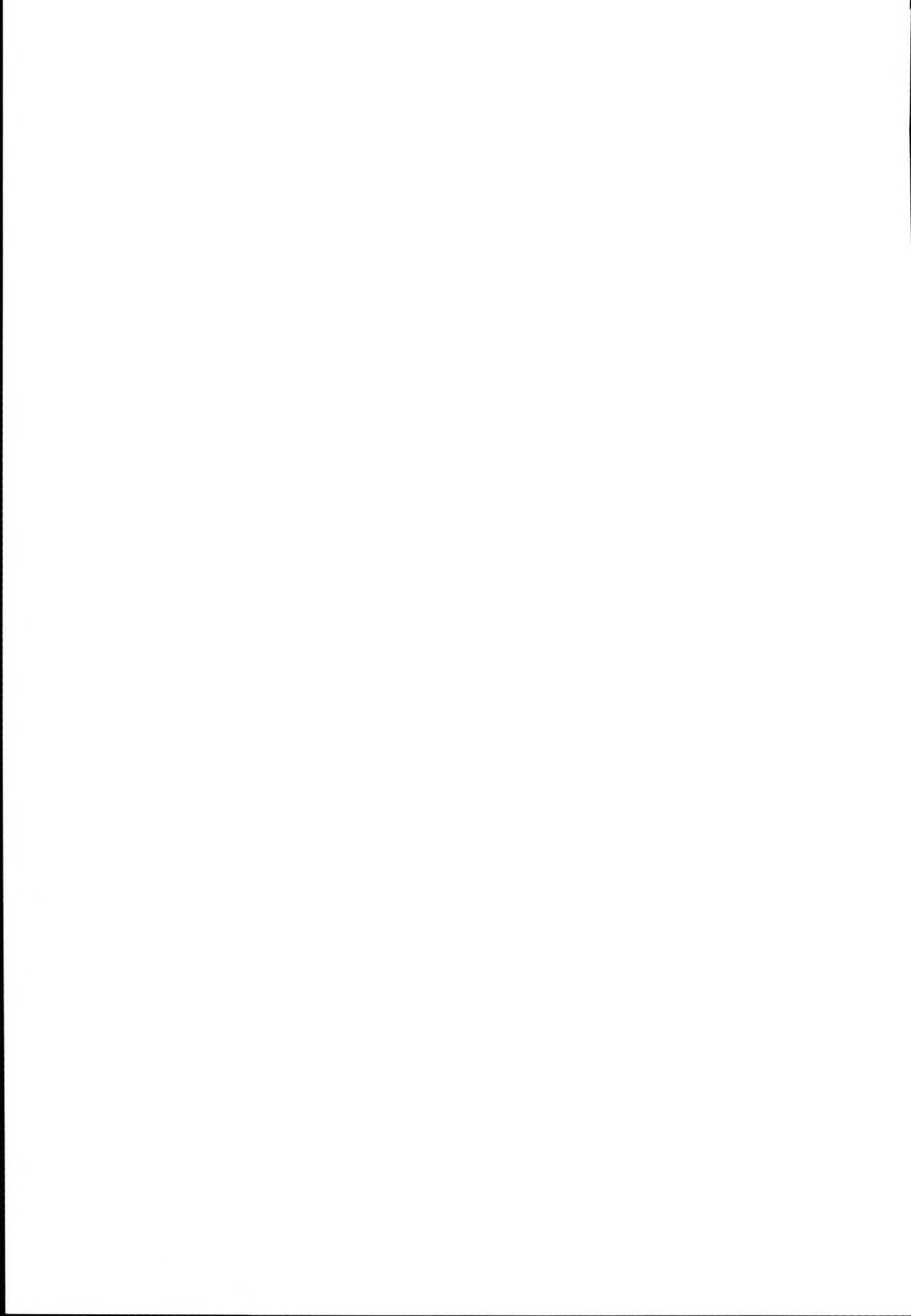
Mi újság, csillagászok?

Mi újság, csillagászok?
Mit láttok, amit én nem?
Hová indultok
Ijesztő sötétségben?

Mi újság, Háromkirályok?
Csillag már nem vezérel
Gonoszok a csillagászok
Megszöktek mind az éjjel

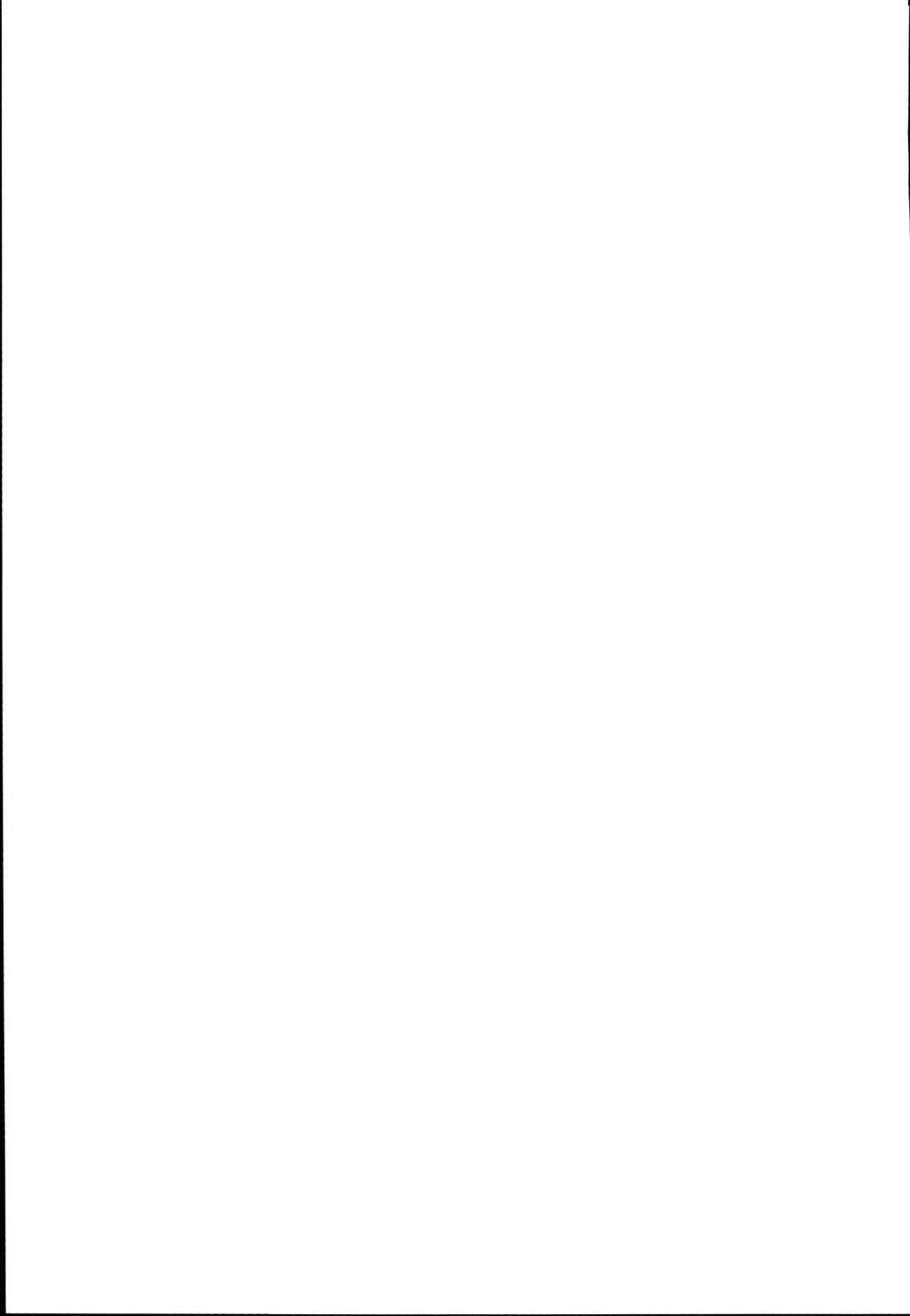
Mi újság, Jézus király?
Mindenki válaszra vár
Mi újság, Jézus király?
Kis Judás megszületett-e már?

Kis Judás köztünk van már
Csillagunk és reményünk
Tegyétek, csillagászok
Több nappalt meg ne keljen élnünk

Antisztár

Egy kis opera – 1984

Prológ I.

„Hölgyeim és Uraim, gondolom Önöknek is szemet szúrt már, hogy némely középületünk ormán feltűnt egy, a kezemben látható tárgyhoz hasonló jellegű jel, egy pici, piros csillag. Ezek a kis szimbólumok arra utalnak, hogy megkezdték működésüket az első hazai ehetőműbolygó-gyárak. Az Antisztár az első hazai műbolygótabletta. Vigyázat! Minden utánzat halálos.

Prológ II.

Mi az, ami nyugtat?

Mi az, ami izgat?

Mi az, ami altat?

Mi az, ami ébreszt?

Mi az, ami mocskos?

Mi az, ami tiszta?

Mi a hosszú élet

És a rövid halál titka?

– ANTISZTÁ-Á-ÁR!

Prológ III.

Az Antisztár az első
Ehető útlevel
Az első földönkívüli
Munkavállalási
Engedély
Az Antisztár az igazi-igazi
Műbolygó:
Csak neked!
Az Antisztár majd
Elrepít onnan
Ahonnan elrepülni
Nem lehet!

Prológ IV.

Az Antisztár helyben utaztat!

Itt a Föld!

(Napi 24 óra!

Napi 40 000 km!)

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

(Egyre gyorsuló tempóban.)

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

– Abszolút tömegközlekedés!

– Itt a Föld Utazási Iroda!

– Utazzon Ön is: A Föööld-del!
aki minket ért:

mindent ért!

ha földet ért:

földet ért!

– Totális tömegkommunikáció!

Fölöttünk ragyog a műhold
Dolgozik bennünk az anti-anti-antisztár-
szártábletta

Napi huszonnégy óra
rock-and-roll

De nem veszélyes senkire
Nem veszélyes senkire se már

Dolgozik bennünk az anti-anti-anti-
szártábletta!

(Éteri fuvolaszó.)

A világvégének vége
Most már semmi nem használ
A világvégének vége
Most már semmi nem árt
(és semmi sem használ)

Egyedül, egyedül, egyedül:
az Antisztár!

Kórus:

Az anti-anti-antisztár
Elveszi az eszemet
Az anti-anti-antisztár
Széttépi a szívemet
Napi huszonnégy óra
Abszolút anti-üzenet!
Napi huszonnégy óra szünetjel
Napi huszonnégy óra szünet kell
Napi huszonnégy óra szünetjel
Napi huszonnégy óra szünet kell!

Röppályánkon kettős spirál
Ez a zene úgy inspirál!
Ezerféle színes szemét
Úgy imádjuk ezt a zenét
Csatornánk már túltelített
Bámuljuk a szatelitet...

– Kormozott divatszemuvegek
Divatszemuvegek!
DIVATSZEMÜVEGEK!

Műhold-fogyatkozás

Bámuláshoz

Nélkülözhetetlenek a krómozott-

kormozott

Diva-Diva-Diva-

Divatszemuvegek!...

MŰ-HOLD-FO-GYAT-KO-ZÁS!

Kórus:

Az anti-anti-antisztár elvette az eszemet!

Az anti-anti-antisztár széttépi a szívemet!

Napi huszonnégy óra

Abszolút anti-üzenet!

Elit ez a szatelit

Tele vagyok, ha telít engem

Bízhatok magamban:

Az Antisztár – a sztár! – dolgozik bennem

Tele vagyok

Ha vele vagyok tele

Csak a fele vagyok

Valaminek

Aminek ő-ő-ő

A másik fele!

Gyermekkórus:

Minden gyerek tudja már:

Nincs más, csak az Antisztár

Túl korán kell kezdened

És abbahagynod, abbahagynod

abbahagynod nem lehet!

Kórus:

Dolgozik bennünk

És mi dolgozunk rajta

Senki nem emlékszik már

A startra

Ki vagyunk löve

Be vagyunk löve

Dolgozik bennünk

És mi dolgozunk

Rajta szállunk

Amerre száll:

Az Antisztá-á-ár!

Úgy érzem, engem már végsőkig fékezett a
Fé-ke-zett a, fé-ke-zett a – a – a –...

Kórus:
Program!

Hang: (Normál tempóban folytatja.)
...fékezett a holo – videokazetta – irányítás.

Kórus:
Minket közvetít
Minket közvetít!
Magunknak!
Minket!

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

Fölöttünk száguld és meg sem moccan
Napi huszonnégy óra adás
Száguldás és egy helyben maradás

Fölöttünk száguld a műhold
És meg se moccan

Kórus:
És fel se robban!
Stagnálunk együtt a jóban és a rosszban!
Holo-Video-
Geo-Stacio-
Nárius Vizió

Géphang ismétli:

Holo-Video-

Geo-Stacio-

Nárius Vizió: Kis késéssel közvetítünk benneteket magatoknak – téged! És téged!... És téged!

Az adás sosem ér véget

Hihetetlenül változatos

Hihetetlenül változatos!

Hihetetlenül!

Változatos mű-mű-mű-műsor:

Alattunk a műföld a földművelőkkel

Alattunk egy múnép a népművelőkkel

Itt látható a szex

És ez pedig itt a szellem

Halálos ez a küzdelem: test-test-test!

-égitest ellen!!!

Kórus:

Dolgozik bennünk

És mi dolgozunk rajta

Senki nem emlékszik

Már a startra

Ki vagyunk löve

Be vagyunk löve

Dolgozik bennünk

És mi dolgozunk rajta szállunk

Amerre száll: az Antisztá-á-ár!

Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!
Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!
Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

– Utazzon Ön is!

– Utazzon Ön is!

– Utazzon Ön is!

– Utazzon Ön is: a FÖLD-del!

MI VÁGYAKAT ADUNK A SZÁRNYAINAK!

Minden nap negyvenezer...

– abszolút tömegközlekedés

Minden nap negyvenezer...!

– totális tömegkommunikáció!

Dolgozik bennünk az anti-anti-anti-

isztár tablettá

Nem árt és nem használ!

Nem árt és nem használ!

Az Anti-anti-antisztár elveszi az eszemet!

Az anti-anti-antisztár széttépi a szívemet!

Napi huszonnégy óra abszolút anti-üzenet!

Napi huszonnégy óra szünetjel
Napi huszonnégy óra szünet kell!

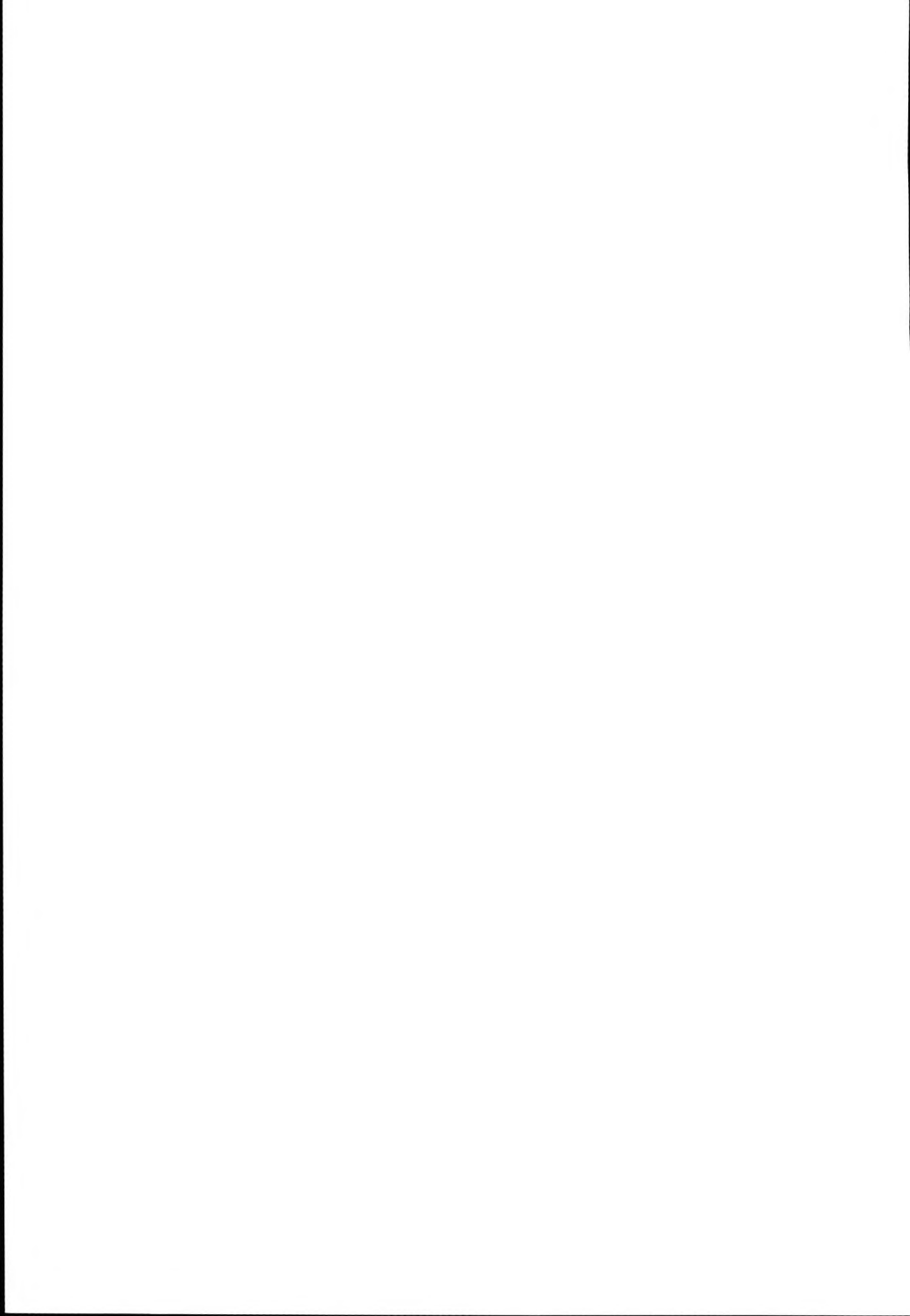
Minden nap negyvenezer kilométert utazunk!

Minden nap ugyanott lefekszik!
Minden nap ugyanott fölkel!
Minden nap egy teljes kör!
Utazzon Ön is!
Utazzon együtt: a FÖLD-del!

Minden nap! – Aki minket ért –
Minden nap! – Mindent ért! –
Minden nap! – Ha Földet ért –
Minden nap! – Földet ért!
Minden nap! – Minden nap!

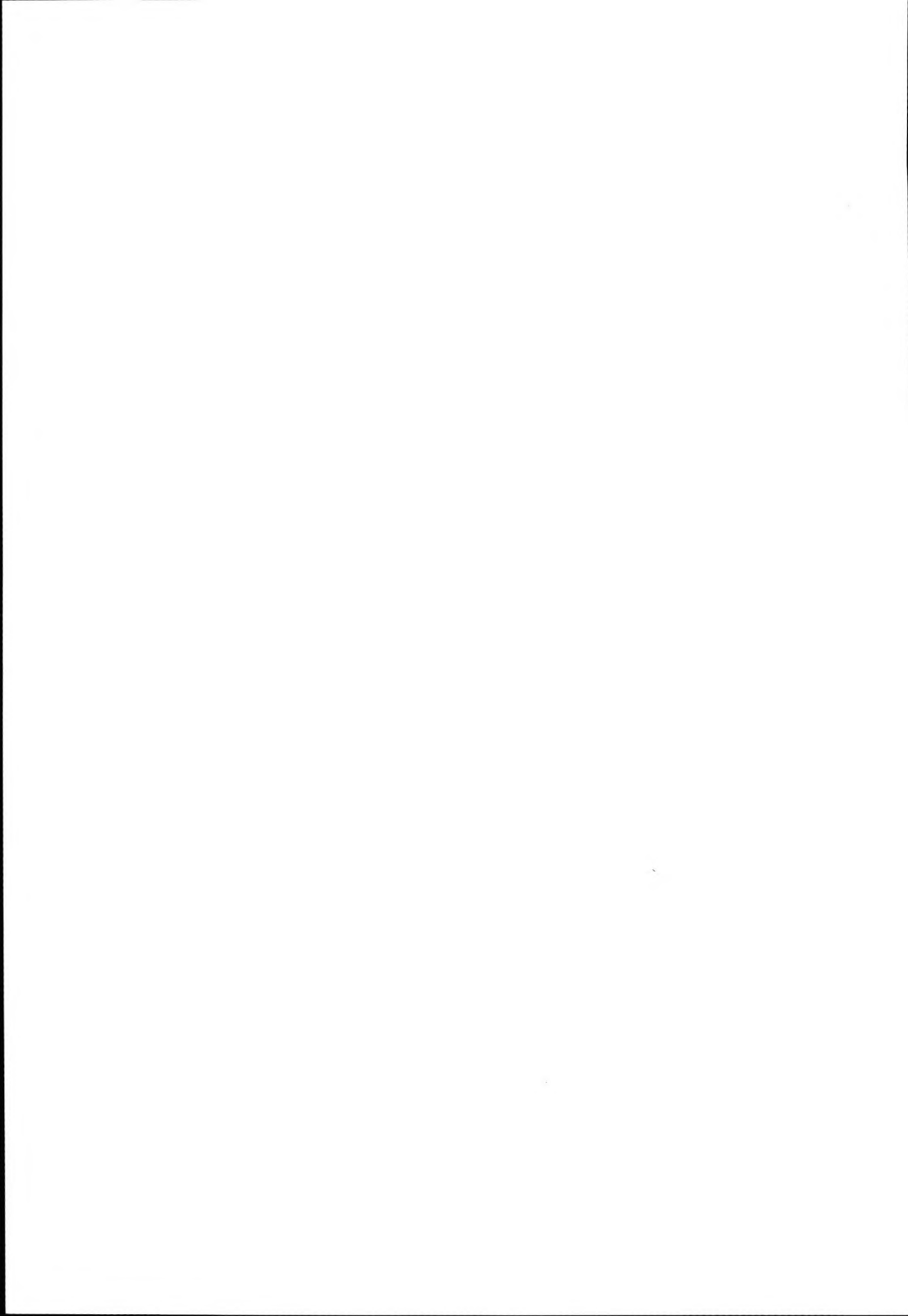
Minden gyerek tudja már:
Nincs más, csak az Antisztár
Túl korán kell kezdened
És abbahagynod nem lehet

Az anti-anti-antisztár elveszi az eszemet...
Az anti-anti-antisztár széttépi a szívemet...
Napi huszonnégy óra abszolút anti-üzenet!
Napi huszonnégy óra szünetjel
Napi huszonnégy óra szünet kell!
Napi huszonnégy óra szünetjel
Napi huszonnégy óra szünet kell!
Kell! Kell! Kell! Kell! Kell!

Ez a fajta már kihalt

KONTROLL CSOPORT 1981–1983

Rablók

Megvan mindenem
De közben
Minden elveszett
Mindenről tudok
Semmit nem
Élvezek

Az ajtó nyitva van
Tudom, hogy
Rablók játak itt
Megvan mindenem
De ez már
Semmit sem segít

Hogy próbáljam ki
Azt, ami nincs?
Hogy kerüljem el
Azt, ami van?
Hogy kell elkezdeni?
Hogy kell abbahagyni?
– Honnan tudjam?

A hang

Ez az ami éppen kell
Repülök a gyógyszerrel
Ez az adag éppen jó
Ez az anyag éppen jó

Hol vagyok?
Nem vagyok
Hol vagyok
Hol nem vagyok

Villámlás ébreszt
Altató altat
Egy hangot hallasz
Egészen halkat:

Ez az ami éppen kell
Repülök a gyógyszerrel
Ez az adag éppen jó
Ez az anyag éppen jó

Szétrobbantam
Már nem vagyok
De a hangomat
Még hallhatod

Még hallható vagyok
A hangzavarban
Még hallható vagyok
Már halhatatlan

Ha hallgatnál
Most hallhatnál
Ha hallhatnál
Megtalálnál
A hang
Lassabban terjed a halálnál

Ez az ami éppen kell
Repülök a gyógyszerrel
Ez az adag éppen jó
Ez az anyag éppen jó

Összeraknám a testem
Egy másik égitesten
Ha hallgatnál
Most hallhatnál
Ha hallhatnál
Megtalálnál
A hang
Lassabban terjed a halálnál

Egy gettó

Kínaiak leszünk
Rizst eszünk
Meglesz mindenünk
Nagy Fal, Nagy Fal
Egy gettó, egy gettó
Ahol mindenkit ismerünk
A Falon túl mindenkit ismerünk
Egy gettó, egy gettó
Ahol mindenkit ismerünk

Négerek leszünk
Meglesz mindenünk
Harlem, Harlem
Egy gettó, egy gettó
Ahol mindenkit ismerünk
A Falon túl mindenkit ismerünk
Egy gettó, egy gettó
Egy gettó, egy gettó

Németek leszünk
Meglesz mindenünk
Berlin, Berlin
Egy gettó, egy gettó
Ahol mindenkit ismerünk
A Falon túl mindenkit ismerünk

Állatok leszünk
Emberhúst eszünk
Meglesz mindenünk
A Falon túl mindenkit ismerünk
Egy gettó, egy gettó
Ahol mindenkit ismerünk

Egy gettó, egy gettó
Egy gettó, egy gettó

Kicsinek látszol

Kicsinek látszol innen
Kicsinek látszol innen

Sikerült megszöknöm
Az ablakon át
De még nem vagyunk túl
A filmen
Alattam harminc emelet
Te kicsinek látszol
Innen

Kicsinek látszol innen
Kicsinek látszol innen

Fönt vagyok, fönt
Te alattam sétálsz
Gyanútlanul
Kijöttél a moziból
De nem vagy még
Mindenen túl

Nem vagy még, nem vagy még, nem vagy még
Mindenen túl!

Túl korai neked ez a
Happy end
Nem adok időt
Hogy kipihend

Nagy a veszély
És nem hiszem, hogy
Átlátnád
Fönt vagyok, fönt
És zuhanni készülök
Rád! Rád! Rád!

Túl vagyok, túl
Mindenen túl
Te alattam sétálsz
Gyanútlanul

Még nem vagyunk túl
A filmen
Te kicsinek látszol innen
Innen
Nem vagy még, nem vagy még, nem vagy még
Mindenen túl

Még nem vagyunk túl
A filmen
Te kicsinek látszol innen
Kicsinek látszol innen
Kicsinek látszol innen

Olé-ollá!

Olé-olé-ollállá
Olé-olé-ollá
Olé-olé-ollállá
Olé-olé-ollá
Olé-ollá!

A szirénaszó után
A bombázás előtt
Elásod az agyad, aztán
Elásod az agyad, aztán
Nem találod őt
Nem találod őt

Mostantól semmi se számít
Legjobb, ha nem emlékszel rá
Mondd, hogy te nem jártál arra
Olé, olé-ollá
Olé-ollá!

Elkészült végre a fénykép
Nem tudni, milyen esemény
Egy kicsit kevés a részlet
Egy kicsit kevés volt a fény

Előjött végre a fénykép
Már nem is számítottunk rá
Egy kicsit túl sok a szürke
Olé, olé-ollá
Olé-ollá!

Európai Egyesült Állatok
Jól fogom magam érezni nálatok
Mennyi-mennyi gyönyörű idegen nyelv
Kezdődik újra az előző Ötéves Terv
Mostantól semmi se számít

Veszélyes vagy, veszett állat
Semmi nem marad utánad
El fogsz tűnni hirtelen
Csináld, csináld, csináld!
Csináld, csináld, csináld!
Csináld úgy, hogy rossz legyen
Nekik!

Olé-olé-ollállá
Olé-olé-ollá
Olé-olé-ollállá
Olé-olé-ollá!

Ezer nő

Ezer nő és ezer férfi
Nincs más, érd be ennyivel
Ezekkel kell együtt élni
Ezekkel kell, ezekkel kell

Ezer új és ezer régi
Nincs több, érd be ennyivel
Ezeket kell folyton nézni
Ezeket kell, ez neked kell

Ezer hülye, mind értelmiségi
Nincs más, érd be ennyivel
Ezekkel kell együtt zenélni
Ezekkel kell, ezekkel kell

Mosolyognak és tapogatnak
Nincs más, érd be ennyivel
Ezekkel kell együtt élni
Ezekkel kell, ez neked kell

Túl vagyok a szexen

Túl vagyok
Túl vagyok
Túl vagyok a szexen
Túl vagyok
Túl vagyok
Túl vagyok a szexen

Ó micsoda férfi!
Ó! Ó! Ó-ó-ó-ó
Öröm őt nézni

Jönnek és mennek
Mindent a szemnek
Semmit a kéznek
Hülyének néznek

Nem szépek
Nem rondák
Elavult
Fel nem robbant
Szexbombák

Nekem már nem kell
Nekem már mennem kell
Nekem már nem kell
Nekem már mennem kell

Nem jók és nem rosszak
Elmúlt a szex-korszak

Túl vagyok
Túl vagyok
Túl vagyok a szexen
Túl vagyok
Túl vagyok
Túl vagyok a szexen

A szexuális szabadságomat
Egy idegroncstelepen töltöm el
Mindenki azt kapja
Amit megérdemel

A zene mindenkié

Zsúfolt hely
Csak egy lépés kell
Hogy összeütközz
Valakivel

Mi az
Amitől
Csak egy lépés
Választ el?

Minden börtön tömve van
A temetőben sincsen hely
A diliházban sincsen hely
Csak egy lépés választ el
Csak egy lépést választ el

Zsúfolt hely
Csak egy lépés kell
Hogy összeütközz
Valamivel

Mi az
Amitől
Csak egy lépés
Választ el?

Minden koncert tömve van
Minden ember énekel
A zene mindenkié
Csak egy lépés választ el
Csak egy lépés választ el

Zsúfolt hely
Csak egy lépés kell
Hogy összeütközz
Valamivel

Mi az
Amitől
Csak egy lépés
Választ el?

A zene mindenkié
A zene
A zene
A zene
Mindenkié!

Ez a fajta

Ez a fajta már kihalt
Ilyen ember már nem él
A fejlődés utolér
Akarom, hogy más legyél

Ne te változtass meg engem
Belőled csak jobb lehet
Majd én megjavítalak
Megjavít a képzelet

Kontroll
Kontroll
Kontroll
Kontroll

Nem, nem
Még semmi sem biztos
Nem, nem
Már semmi sem fontos
Nem, nem
Már semmi sem biztos
Nem, nem
Még semmi sem fontos

Hah-hah-ha!

Besúgók és provokátorok

Besúgók és provokátorok
Koncert közben sose gondolok
Rátok

Kedves, csupa kedves
Csupa kedves arcot látok
De azért jobb, ha tudjátok
Hogy a magunk módján
Mi is figyeltetünk
Aki előttetek áll
Az a mi emberünk

Elpirultatok
Lebuktatok
Besúgók és provokátorok

Tudjuk, vidékről
Kerültetek fel
És még ez volt
A legjobb munkahely
Egy program
Amit választottatok
Besúgók és provokátorok

Besúgók és provokátorok
Koncert közben sose gondolok
Rátok

Kedves, csupa kedves
Csupa kedves arcot látok
De azért jobb, ha tudjátok
Hogy a magunk módján
Mi is figyeltetünk
Aki előttetek áll
Aki mellettetek áll
Aki mögöttetek áll
Az a mi emberünk

Csak forogjatok!
Lebuktatok
Besúgók és provokátorok

A rock-and-roll egy állat

A rock-and-roll egy állat
Veszélyesebb nálad
A tenyeredből eteted őt

A rock-and-roll egy ember
Nem tarthatod szemmel
Nincsen annyi szabadidőd

A rock-and-roll-ból élsz
A rock-and-roll-tól félsz
A rock-and-roll-ból élsz
A rock-and-roll-tól félsz

Anti-bébi

Nem volt elég bébi-bébi
Nem volt elég bébi-bébi
Nem volt elég anti-bébi

Nem volt elég ellened a védekezés
Senki sem akart és
Senki sem akadt és
Te sem jöttél volna
Ha nem muzáj
De odaát is rossz
És neked elegend volt már

Így jöttél bébi-bébi, anti-bébi
Senki se hívott, és te itt fogsz élni

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne
Ne hidd azt, hogy elfuthatsz előlem!
Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne
Ne hidd azt, hogy menekülhetsz tőlem!

Így jöttél, bébi-bébi, anti-bébi
Senki se hívott, és te itt fogsz élni

Nem volt elég bébi-bébi
Nem volt elég bébi-bébi
Nem volt elég anti-bébi

Jólesik majd innen is a menekülés
Senkid sem akadt és
Semmid sem maradt és
Nem hiszed azt
Hogy odaát bármi vár
De el fogsz tűnni innen is
Mert elegend van már

Így mész el, bébi-bébi, anti-bébi
Tűnj el, és meg ne próbálj visszanézni

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne
Ne hidd azt, hogy elfuthatsz előlem!
Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne
Ne hidd azt, hogy menekülhetsz tőlem!

Elfuthatsz, bébi-bébi, anti-bébi
Nem maradt időd
Nem volt mit végigélni

Fényes bogarak

Egy
Két
Há
Négy
Öt
Hat

Tő-
Lem-
Fel-
For-
Dul-
Hat

Az első
Sikertelen
Öngyilkosság után
M megbüntettek
Más ruhát adtak rám

Fényes bogarak hullanak
A doktor gyűjti össze mind
Hozzányúlni nem szabad
Nyilvántartja szám szerint

Reggel mindenki jó hozzám
A bőröm vasalva van
Megnézem a doktor karján az órát
És hozzáigazítom magam

Csúnya foltok

Egy, két
Egy két, há, négy:
Minden negyedik ember kínai

Mik ezek a csúnya foltok rajtam?
Úgy vigyáztam, mégis megint baj van
Mik ezek a csúnya foltok rajtam?
Úgy vigyáztam, mégis megint baj van
Mik ezek a csúnya foltok?
Mik ezek a csúnya foltok?
Mik ezek a csúnya foltok rajtam?

Az arcom és az agyam
Egyaránt barázdált dolgok
Ha mind a kettő aktív
Nem lehet igazán boldog
Nem lehetek igazán
Nem lehetek igazán
Nem lehetek igazán boldog

Nem lehetek egyszerre okos és szép
Zavaros lesz benned rólam a kép
Nem lehetek egyszerre
Okos és szép
Zavaros lesz benned
Rólam a kép
Zavaros lesz a kép
Zavaros lesz a kép
Zavaros kép

A félelem háza

Minden olyan rég volt
Minden olyan soká lesz
Mi van?
Most mi van?
Kutyák a romok közt
Maradj meg örült
Mérnökök álmaiban
Nem tudom, hol laksz
Nem tudom, honnan tűnsz majd el
De láttam a házat
Ahová majd visznek
A félelem háza az a hely

Nem vagy
Egyedül nem vagy egyedül
Valaki egész éjjel hallgat
Nem vagy
Egyedül nem vagy egyedül
Már megint füle van a falnak

Ne, a csikket ne az arcán nyomjátok el!
Ő érzékeny, vele vigyázni kell
Ne menjetek át rajta tízen
Megszakad érte a szívem!
Ne menjetek át rajta tízen
Megszakad érte a szívem!

Nem tudom, kik jönnek majd érted
Nem tudom, mit kérdeznek majd
Kérlek, hogy ne tudj semmit rólam
Ne hozd a fejemre a bajt
Nem tudom, mire vagy jó
Nem tudom, mi árthat neked
Lehet, hogy valakit meg kell
Hogy engem kell megmentened

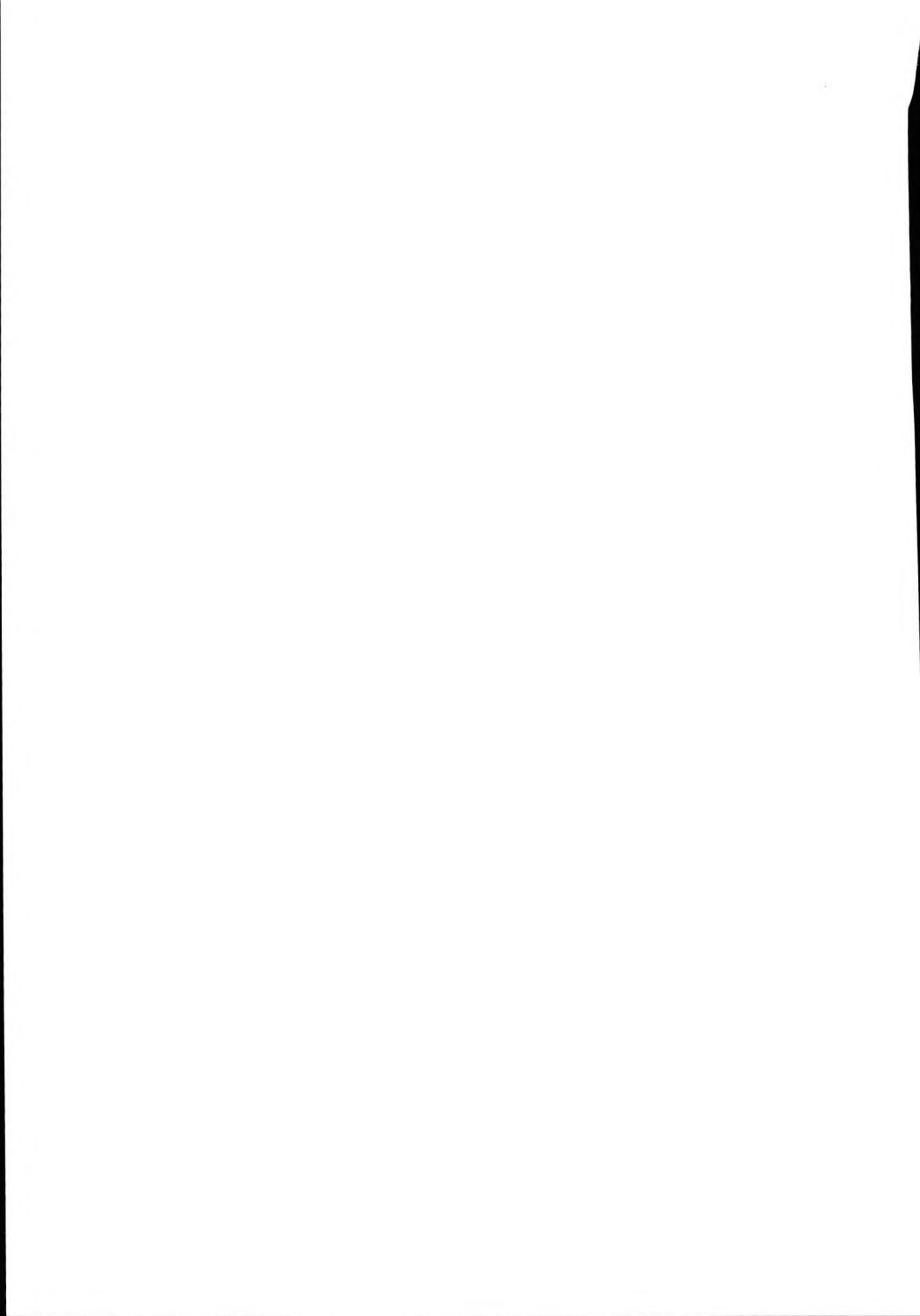
Nem vagy
Egyedül nem vagy egyedül
Valaki egész éjjel hallgat
Nem vagy
Egyedül nem vagy egyedül
Már megint füle van a falnak

Ne, a csikket ne az arcán nyomjátok el!
Ő érzékeny, vele vigyázni kell
Ne menjetek át rajta tízen
Megszakad érte a szívem!
Ne menjetek át rajta tízen
Megszakad érte a szívem!

Nekünk nem tetszik a szemed
Nekünk nem tetszik a szád
Nekünk nem tetszik a hangod
Nekünk nem tetszik, hogy várni kell rád!

Van-e élet a Földön?

URH 1980–1981

Ismeretlen katona

Nem értesz semmit, csak érzed, hogy megnyílt a föld
Ártatlan ember vagy, aki még embert sem ölt
Büntettről szó sincs, ne keresd megint a bajt
Jutalmad az lesz, ha valaki megbüntet majd
Minden rendbe jön, szerelmem

Ne élvezz és ne védekezz
Nem élet ez, nem élet ez
Ne kérdezz és ne védekezz
Tedd tönkre azt, ami tönkretesz!
A nyár meleg, a tél hideg
Nem éri meg! Nem éri meg!
Hiába vagy, hiába vagy
Kinn az álom, de benn az agy

Nullára csökkent az esélye annak, hogy győzz
Nem maradt túlélő, legjobb, ha magadra lősz
Add meg magad, úgy talán csak bűnhődni fogsz
Arccal a sárba! Ne kérdezz, ne tiltakozz!
Minden rendbe jön, szerelmem

Ne élvezz és ne védekezz
Nem élet ez, nem élet ez
Ne kérdezz és ne védekezz
Tedd tönkre azt, ami tönkre tesz!
A nyár meleg, a tél hideg
Nem éri meg! Nem éri meg!
Hiába vagy, hiába vagy
Kinn az álom, de benn az agy

Tükrödben árnyék, az árnyékod tükröző folt
Középen ott állsz, és érzed, hogy fordítva volt
Belépsz a tükörbe, megint egy ördögi kör
Nincs helyed, valaki mégis a helyedre tör
Minden rendbe jön, szerelmem

Ismeretlen katona sírjában ülsz
Ismerős helyzet, de mégiscsak nyomaszt a bűz
Csukd be a szád, mert belőled ömlik a gáz
Magadhoz nyúlnál, de a kezed is erősen ráz
Minden rendben van, szerelmem

Idegen vagy, aki valahogy itt rekedt
Csak félig-meddig érted a híreket
Eszed, amit az agyad meghagyott
Nem gondolkozol, tehát nem vagy ott
Az értelmed kettős értelem
A civilizáció túltesz az életen
A test repül, a lélek hálni jár
A halál az állam szolgálatában áll

Nem ölt meg senki, de örökre tarkón a kéz
Rákkeltő lettél, gyűlölnék, amerre mész
Mentsd föl magad, mielőtt elnyel a föld
Ártatlan ember vagy, aki már embert is ölt
Minden rendben van, szerelmem

Van-e élet a Földön?

Mérgező nők, mérgezett tudat
Közvetlen hang, közvetlen életveszély
Kinek emelhetsz szobrot?
Kinek a nevében beszélj?
Miért égnek a hangok?
Ki lesz az úr?
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

Ártatlan ragadozó
Húsevő mosoly
Öt perced van még
Hogy kimenj a divatból
Öt percet adok
És elpattan egy húr
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

Apád neve? Anyád neve?
Statisztika. Tetovált kutyák
Mi az, hogy mindenki egyenlő?
Hiányoljuk a helyzet urát!
Igyekezz, talán te lehetsz
Gyorsabban tanulj!
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

A lét meghatározta a tudatod
Dalra fakadnak a véredek
Rosszul időzített káosz
Tízmillió pokolgép ketyeg
Megoldódott a helyzet
Ki maradt alul?
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

Totális demokrácia
Mindenki ember, aki téved
Hatalmas áradat az utca
Elsodor engem és téged
Miért égnek a hangok?
Ki lesz az úr?
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

Csupa durva jelszó
Csupa durva jelkép
Egy magas nő a buszon
A fejedre rakja a mellét
Megoldódott a helyzet
Ki maradt alul?
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

Csupa rendes ember
Csupa ronda állat
Mind nagyobb egy fejjel
Mind különb nálad
Igyekezz, talán te lehetsz
Gyorsabban tanulj!
Van-e élet a Földön
A rock-and-roll-on túl?

Tűzzel játszol

Megpróbáltál megnevelni
Nem ment semmiképp
Fölnézel az égre, tűz van
Látod, az iskola ég

A sofőröd elmúlt
Hatvan éves
Nyugdíjaznod kéne már
De hiába próbáltál
Megnevelni
A helyére senkise áll

Ez az ország
Üres lesz nélküled
Kihalt tribünök
Néptelen terek
Ez az ország
A levegőbe' lóg
Semmi sincs kész
Csak a nekrológ

A felséged
Ötvenöt éves
Nyugdíjaznod kéne őt
A korosztályod
Mind veled érez
De közülünk nem kapsz nőt

Most hova mész, mondd?
A feledésbe?
Az volna csak igazi kár
Egy magyar munkás
Az ENSZ-ben,
Ott még te voltál a sztár

Ez az ország
Üres lesz nélkülöd
Kihalt tribünök
Néptelen terek
Ez az ország
A levegőbe' lóg
Semmi sincs kész
Csak a nekrológ

Matuska

A biatorbágyi
Viadukt alatt
A biatorbágyi
Rém
Helyén
A biatorbágyi
Viadukt alatt
Lapulunk
Te meg én

Távoli pezsgő-
Pukkanások
A távolban egy
Vonatfütty
Matuska, mi
Emlékszünk rád
Halott vagy, de
Él az ügy

Matuska Szilveszter
Idén
Te vagy a Szilveszter
Nekünk
Idén
Szilveszterkor
Egy merényletet
Tervezünk
A biatorbágyi
Viadukt alatt...
(Fékezd magad
Ez egy másik vonat)

Fiatal magyarok

Fiatal magyarok
Rázzák az utcát
Budapest rezeg és
Maguk se tudják
Hogy ezt a rezgést
Melyikük hozta
A külvárosból
A belvárosba

Az URH nője

Engem üldöznek a nők
Ahogy mondani szokták
Ha egy elmegy
Küld másik kettőt
Az én országom
Női ország
Engem üldöznek a nők

A Jenővel fordítva van
A Jenő üldözi a nőket
Azok meg futnak előle
Annyira vonzza őket
A Jenővel fordítva van

Fölmerült a kérdés:
Ki lesz az URH nője
Fontos, hogy olyan legyen
Hogy kiütést ne kapjunk tőle

Takarítani is kell
Nem szeretjük, hogyha kosz van
De cserébe velünk lehet
A jóban és a rosszban

Ki lesz az URH nője?

Lám

Nézd, ez az öregember
Én vagyok
Nézd, ez az öregember
Te leszel
Nem hagytak
Meghalni
Idejében
Pedig élni már
Nincs mivel
Mivel nem hat már
Semmiféle szer

Vigyetek el!

Öngyilkos patkányok hullái borítják el a várost
Minden sarkon egy félig kész mauzóleum
Hihetetlenül költséges utcakép
Ötmillió tonna szürke festék kell még!

Ez az a lepratelep
Ahol senki nem beteg
Itt festve vannak a faltok
Itt mindenki boldog

Mindenki jól van
Mindenki fél
Mindenki jobban van
Mindenkinél
Mindenki jól van
Mindenki fertőz
Mindenki bújtat
Nincs hova rejtőzz

El akarok tűnni
De nem innen
Hülyeség volna
Szerintem
Itt, ha vesztettem is
Jól jártam
Mégis el fogunk tűnni
Sorjában

Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Ezt a járványt
Nem felejttem el

Sehol egy jó szó
Soha nincs csend
Mindenki vesztett
Te sem vagy különb
Felejts el
Akadj le rólam
Neked is az lesz a jó
Felejts el
Mert különben
Beborítlak, mint
Moszkvát a hó

El akarok tűnni
De nem innen
Hülyeség volna
Szerintem
Itt, ha vesztettem is
Jól jártam
Mégis el fogunk tűnni
Sorjában

Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Ezt a kezelést
Nem felejttem el

Mindenki részeg
Mindenki józan
Mindenki tántorog
Mindenki jól van
Mindenki béna
Mindenki vak
Egyformán büzlik
Mindegyik nap
Szaporodnak
A véletlenek
Senkit nem lehet
Megmentened

El akarok tűnni
De nem innen
Hülyeség volna
Szerintem
Itt, ha vesztettem is
Jól jártam
Itt van egy híd a folyón
Hosszában

Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Ezt a karantént
Nem felejttem el

Öreg vagyok
Örök nyugalmat!
Fiatal vagyok
Mint egy felszabadult gyarmat
Segítség!
Semmi nem érdekel
Élek! Még élek
Segítség!
Élve temetnek el
Félek, hogy félek

El akarok tűnni
De nem innen
Hülyeség volna
Szerintem
Itt, ha vesztettem is
Jól jártam
Mégis el fog tűnni
Sorjában

Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Ezt a járványt
Nem felejttem el
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Vigyetek el innen!
Vigyetek el!
Istenem!
Istenem!
Milyen üres lesz
Nélkülem!
Vigyetek el!

A Nagy Testvér

Üres
Fehér
Papírlapokat dobál
A postaládába
Levél
Helyett
Ez vár

Valaki zavarja a távoli adókat
Valaki kattant a telefonban
Valaki megfoszt a rossz hírektől
Valaki néz a TV-ből

De jó, hogy beteg lettél
Meggyógyít a Nagy Testvér!
De jó, hogy beteg lettél
Meggyógyít a Nagy Testvér!

Az Állatkert elszabadult
Nézed a TV-t és ő néz téged
Gazdátlan fény
Nagy Testvéred figyel téged

Nem vagy még egészen jól
A ház előtt sziréna szól
A morzsáid közt aranyrög
Valaki az ajtód mögött

Halk birodalmi ének
Nagy Testvéred eljött érted
De jó, hogy beteg lettél
Meggyógyít a Nagy Testvér!
De jó, hogy beteg lettél
Meggyógyít a Nagy Testvér!

Az Állatkert elszabadult
Nézed az utcát és néznek téged
Éhező tekintetek
Ezer gazdátlan állat lézeng

„Sietsz? – Leszállhatsz a vonatról!
Szédülsz! – Leszedünk a repülőről!
Ha üvöltesz, kidobunk a mentőautóból!”

Nem vagy még egészen jól
Távoli sziréna szól
Halk birodalmi ének
Nagy Testvéred itthagyt téged
De jó, hogy beteg lettél
Meggyógyít a Nagy Testvér!
De jó, hogy beteg lettél
Meggyógyít a Nagy Testvér!

Kék fény

U-A-A-Á!

U-A-A-Á!

Kék fény! Kék fény! Kék fény! Kék fény!

Az vagy nekem havonta egyszer

Ami az agynak a daganat

Árad belőled a kék fény

Elárasztod az agyamat

Kék fény! Kék fény! Kék fény!

Árad belőled a kék fény

A sugárzásod révén

Egész biztos meghalok

Meghalok a végén

Kék fény! Kék fény! Kék fény!

Szabó László, te kedves

Ismeretlen tettes

Megvan a gyilkos, az ország örül

Kék dicsfény a fejed körül

Kék fény! Kék fény! Kék fény!

Mozaikkép lett az arcod
Összerakni nem lehet
Valld be, kedves Szabó László
Miért gyilkolsz engem meg!?
Kék fény! Kék fény! Kék fény!

Meggyilkol a Kék fény
Áldozat leszek a végén
A forró nyom hozzád vezet
Szabó Lajos, mossál kezet!
A forró nyom hozzád vezet!
Szabó Lenke, mossál kezet!
A forró nyom hozzád vezet!
Szabó Lóci, mossál kezet!
A forró nyom hozzád vezet!
Szabó László, mossál kezet!
A forró nyom hozzád vezet!
A Szabó család mosson kezet!
Kék fény! Kék fény! Kék fény!

Ki akarja nyírni a doktor

Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni őt, már be is adott neki valamit!

A doktor mérgezi a rock-and-roll-t
Pedig még igazán sosem szólt
Csak arra kérünk, rock-and-roll
Ha komolyra fordul, először nekünk szólj

Ki akarja zavarni a divatból
Kíméli magát a vihartól
Rock-and-roll, védd meg magad
De ha nem megy egyedül, lehívom a fiúkat

Le akarja zavarni a terepről
Attól fél, hogy rocker lesz a gyerekből
Ez nem csapda, ne vigyázz
Legyél itt, hogy együtt legyünk, ha esetleg összedől a ház

Le akarja teperni a betegség
Kérjük szépen, hogy ne tessék
Etessék rendszeren
Ha komolyra fordul, formában legyen

Mit tudna adni cserébe
Olyat, hogy nekünk is megérje?
Hagyja meg nekünk a rock-and-roll-t
Az eddig is úgy volt, hogy először nekünk szólt

A doktor mérgezi a rock-and-roll-t
Pedig még igazán sosem szólt
Rock-and-roll, számítunk rád
Ha komolyra fordul, csak kihívod az URH-t

Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni a doktor!
Ki akarja nyírni őt, már be is adott neki valamit!

Katt

Mindenki tudja, mi az a hasis. Mindenki tudja, mi az a marihuána, mindenki tudja, mi az az LSD, a heroin, a benzedrin, a meszkalin, de félek, hogy csak nagyon kevesen tudják, mi az a „katt”...

Létezik egy ország, ahol minden rendbe' van
Minden úgy van, mint máshol, csak egy kicsit máshogyan
Létezik egy gyógyszer, ami mindent rendbe hoz
Khatlevélnek hívják, és szájrákot okoz

Észak-Jemen jó hely, mindenki khatlevélen él
Észak-Jemen jó hely, ott van elég khatlevél

Ott minden rendőr narkós, néha megáll a forgalom
Aki hozzájut egy kis khathoz, elrágja az úton
Észak-Jemen jó hely, kísért az éhhalál
Bezörget egy ajtón, és csupa narkózt talál
Viszont nyugodt kép az utcán, sehol se látsz halottakat
Észak-Jemen jó hely, mindenkit helyre ráz a khat

Észak-Jemen jó hely, mindenki khatlevélen él
Észak-Jemen jó hely, ott van elég khatlevél

Mindenki khatot termeszt, megszűnt a búza és a rozs
A khat a legjobb gyógyszer, bár szájrákot okoz
A khat a legjobb tápszer, mindenkire hat
Az észak-jemeni tyúkok csak azt mondják, hogy: katt-katt-katt
A külkereskedő, ki egyszer arra járt
Esküszik azóta is, hogy a khatlevél nem árt

A rádióból tudta meg, hogy valamit aláírt
Fogalma sincsen, hogy mit, csak hallotta a hírt

Észak-Jemen jó hely, mindenki khatlevélen él
Észak-Jemen jó hely, ott van elég khatlevél
Észak-Jemen jó hely, Észak-Jemen jó hely
Észak-Jemen jó hely, katt – katt – katt!

Rock'n – fuck'n

Leszólítlak az utcán, ahogy engem is szoktak
Leszólítlak az utcán, hogy megtudd, hogy hol vagy
Hogyan élünk derűsen egy pusztítandó rassz-ban?
Nem tudom a választ, pedig egész éjjel
    Rock-rock-rock, rock tonight
    Rock-rock-rock in a holy fight
    Instead of fucking I did rock tonight

Leválasztlak anyádról, velem is ez volt
Mihez kezdesz magaddal, ha bezár a tejbolt?
Mihez kezdesz magaddal egy utcai harcban?
Nem találod a helyed, pedig egész éjjel
    Rock-rock-rock, rock tonight
    Rock-rock-rock in a holy fight
    Instead of fucking I did rock tonight

Elveszem a nődet, ahogy tőlem is szokták
Elveszem a nődet, mert ez egy ilyen ország
Hogyan ébredsz egyedül reggel a parkban?
Vörös lesz a szemed mintha egész éjjel
    Rock-rock-rock, rock tonight
    Rock-rock-rock in a holy fight
    Instead of fucking I did rock tonight

Az utadba állok, ahogy nekem is szoktak
Az utadba állok, és kékre pofozlak
Hogy érzed majd magadat egy újszerű maszkban
Nem találod a helyed, pedig egész éjjel
Rock-rock-rock, rock tonight
Rock-rock-rock in a holy fight
Instead of fucking I did rock tonight

Lelöklek a lépcsőn, mikor vonatra szállnál
Máris azon izgulsz, hogy mi lesz a vámnál
„Elveszik a jegyemet, még el sem utaztam!”
– Biztosan azért van, mert egész éjjel
Rock-rock-rock, rock tonight
Rock-rock-rock in a holy fight
Instead of fucking I did rock tonight.

Jól van, jól

Nem érdekel semmi
Veled akarok lenni
Rock-and-roll, te vagy a legszebb
Ne vedd el tőlem a szexet

Jól van, jól van, jól van, jól
Adj össze minket rock-and-roll
Jól van, jól van, jól
Felejts el minket rock-and-roll
Keleten a helyzet változatlan!
Minket is kivetett, kinevetett a rock-and roll.

Vigyáztam, mégis betett a szex
Ezután minden ugyanúgy lesz
Gáz van, gáz van, gáz van, gáz
Magadhoz nyúlsz, de kezed is ráz
Keleten a helyzet változatlan!
Igen, hiba volt, hiába volt a rock-and roll.

Kísérleti állat

Kísérleti állat vagyok
Rákot keltenek a bőrömön
Kísérleti állat vagyok
De a doktort biztos megölöm

Nem emlékszem, honnan jöttem
Nem tudom, miért velem kezdenek
Biztos azért választottak
Mert olyan vagyok, mint az emberek

Kísérleti ember vagyok
Bőrömön rákot kelt a Nap
A doktorok gúnyolódnak rajtam
Jólsikerültnek mondanak

Még egy utolsó ugrás
A sugár úgyis utolér
Kísérleti példány vagyok
Doktor, megfizetsz a bőrömért

Az öt kontinens

Európa, szegény.
Európa, szegény.
Akárhogy tépelődök,
Nem bírlak megmenteni én.

Ázsia is szegény.
Ázsia is szegény.
Hatalmas lyukat látok
A térképen a helyén.

Amerika beteg.
Amerika beteg.
Lehet, hogy meggyógyítom,
Ha egyszer odamegyek.

Ausztrália miatt,
Ausztrália miatt,
Bármilyen messze is van,
Nyugtalan álmaim vannak.

Afrika – igen!
Afrika – igen!
Oda el kéne menni,
Lenne egy kis színem.

Közel-Kelet, de közel vagy!
Távol-Kelet, de távol vagy!

Márti

(Pálmai Jánosnak)

Tudok egy helyet
Amit csak én tudok
Ha elmondanám nektek
Nem volna már titok

Néha odamegyek
Rendbe hozom magam
Eldugtam ott valamit
Ami csak nekem van

Elástam ott egy nőt
Néha előveszem
Abból nem lehet semmi baj
Ha egy halottal teszem

Mártinak hívták
De nem ezért ástam el
Hanem mert egyszer megkérdezte
Hogy hol van az a hely

Tudok egy helyet
Amit csak én tudok
Ha elmondanám nektek
Nem volna már titok
(Volna egy Mártitok.)

Szavazz rám!

„Nem tudom, megpróbáltál-e már elképzelni engem a slágerlista élén... Nyitott Mercedesen gördülök a reptéri úton, kétoldalt délceg motorosok kísérek. Barátságosan integetnek. Kinyílik a gép ajtaja, kilép egy férfi... kizuhan – és szájon csókol. Keletről jött diplomatának gondolná az ember, pedig Alice Cooper az, megismerem a nyakában tekerdő óriáskígyóról! Biztat... És én elkezdem a választási beszédemet.”

Szavazz rám!
Beváltom minden reményed.
Nincs hangod?
Használd az enyémet!
Elindulok
Ha harc, legyen harc!
Szavazz rám, régóta engem akarsz!

Pokoli népszerű vagyok!
Iszonyú szavahihető vagyok!
Gyönyörűen fogok énekelni
Ha kapok még egy szavazatot!
Szavazz rám!

Ha majd a csúcson leszek
Akkor is szeretlek Téged!
A Népem leszel
És én a Népzenészed!

Szavazz rám!
Válassz tisztességesen!
Válassz meg
Különben végeznek velem
Válassz meg!
Hidd el, hogy jobban jársz velem!
Szavazz rám
Bizalmadat úgy élvezem!

Én úgy vagyok szép
Ahogy az neked jó!
A Te szavad
A döntő szó
Szavazz rám!

„Emlékezz majd arra, ami most van! Lépj be a fülkébe...
gondosan húzd be magad mögött a függönyt... A borítékban
egy cédulát találsz... alaposan húzd át a másik nevet...
Ragassz le a borítékot... és dobd be az urnába!... Emlékezz
majd arra, ami most van!”

Már meg is választottál!
– Valóra válik minden álmod
Fontos döntést hoztál:
Sikerült engem megtalálnod

Tudom, eddig mindegy volt
Mostantól fontos lesz neked
Mentsd meg a megmentőd!
Ments meg – hogy megmenthesselek

„Lenin, Jagger és Clara Zetkin engem javasolt. Én
vagyok a megbízható antifuturista! A monumentális
propaganda tárgya! Szavazz rám!”

Szavazz rám!

Undor és rémület fog el!

Szavazz rám!

Mindenki minket figyel!

Szavazz rám!

Válassz meg!

Szavazz rám!

Pokoli aranykor

Mindenki megdöglik vagy lelép
Nem hallgatják a zenét
Nem is tudom, minek szól
A jövőből is elég
Megdöglik vagy lelép
Ez már rég nem rock-and-roll
Ez már nem rock-and-roll

Mindenki megdöglik vagy lelép
Összegyűlt a szemét
Nem is tudom, mért vagy jól, há-há!
Összegyűlt a szemét
Megtalálta a helyét
Ez már rég nem rock-and-roll, há-há!

Óvakodj az egyetlen gyógyszer
Mellékhatásától, há-há-há-há!
A kis vörös kakas megdöglött rákban
Változó színek a memóriádban, há!
Elveszett az egyetlen játszma,
Ránkdólt az ól, há-há-há-há!
Még néhány utolsó fénykép
Pornográf roncsainkról, há!

Mindenki megdöglik vagy megég
Égetik a zenét
Nem is tudom, mitől szól, há-há!
Égetik a zenét
Megdöglik vagy lelép
Ez már rég nem rock-and-roll, há-há!

Nem is tudom, miért vagy jól...
Édességet nyalogatsz folyton
Attól vagy olyan jól
Élvezed nagyon:
Cukrozott takony –
Pokoli Aranykor
Túl szép és fiatal vagy hozzám
Száz sanszod lehet
Túl fiatal vagy
Hogy engem válassz
A fű, a szex és a rock-and-roll helyett!

Mindenki megdöglik vagy megég
Összegyűlt a szemét
Nem is tudom, miért vagy jól, há-há
Összegyűlt a szemét,
Megtalálta a helyét
Ez már rég nem rock-and-roll, há-há!

Egymás holtteste lettünk
Itt fekszünk, há-há-há-há!
Identitásunk megszűnt
A víz megszűnt, az áram megszűnt, há!

Ne minden rémes álmomban jöjj el, kérlek
Unalmas horror, vessünk e flörtnek véget!
Mindenki megdöglik vagy lelép
Nem hallgatják a zenét
Nem is tudom, minek szól
A jövőből is elég
Megdöglik vagy lelép
Ez már rég nem rock-and-roll
Ez már nem rock-and-roll –
Pokoli Aranykor

Bétaville

Azt mondták, van itt egy város
Azt mondták, a neve Bétaville
Azt mondták, ünnep van benne
Örökké jubilál a drill

Rémes hely
Bérelj fel!
Munka nélkül vagyok
M megbízhat sz bármivel

Rám adtak valami ruhát
Azt mondták, dobjam el a régit
Ez a város prostituált
Gyűlölöm, mikor kielégít

Rémes hely
Bérelj fel!
Munka nélkül vagyok
M megbízhat sz bármivel

Bevallom, hazudtam neked
Nem az vagyok, akinek hiszel
Értsd meg, és próbálj ki végre
Ingyen is végzek bárkivel
Azt mondd, ez itt nem műfaj
Azt mondd, kis ország, jól van
Tanultam én is, hogy kicsi
De mindig élen járt a sportban

Rémes hely
Bérelj fel!
Munka nélkül vagyok
Megbízatsz bármivel

Ez az utolsó ország
Ahol semmit nem követtem még el
Ez a város szétrohaszt
Küzdök a végelgyengüléssel
Mi ez a lötty, amit iszunk?
Emlékeztet valamire
Igen, itt valahogy minden
Valami másnak a helye

Rémes hely
Bérelj fel!
Munka nélkül vagyok
Megbízatsz bármivel

Igen, le vagyok törve
Ne mondd, hogy túl sötéten festem
Ez tényleg szánalmas státusz:
Egy vaktöltényes szupergyilkos Pesten

Rémes hely
Bérelj fel!
Munka nélkül vagyok
Megbízatsz bármivel

Atommagömlés

Utolsó óra bármelyik óra
Fesd feketére a helyedet
Kifordult régen, kesztyű a város
Megfejtethetlen üzenet

Szörnyű napod lesz, jelekbe botlasz
Jelek maradtak mindenütt
Partnered nincsen, atommagömlés
Mocskolta össze az ágyneműd

Kerek történet lett osztályrészed
Ezt választottad: maradék
Kerek történet, mint egy törpének
Megkaptad végre a magadét

Jött két nagy ember, gyémánt a szárnyuk
A szádba benzint öntenek
Kigyulladt rajtad a nagykabátod
Lángolva száll a tölteted

A dal roppant fontos dolog,
S nem baj, ha arról énekel
Az a néhány megmaradt költő,
Ami mindenkit érdekel

BIZTOS
+ NEM BIZTOS
BIZTOS

BIZTOS
+BIZTOS
PISZKOS

(Arató Zsófia)

Tartalom

Fogjad már meg!

Egy évad a Songwriters' Klubban 2004–2005

Boldog boldogtalan 11

Betyár 12

Csodagyógyszer zsákbamacskajra 15

Világszerver 19

Tududu-tuccutú! 22

Marhák! 25

Az éjszaka fátylán át 28

Kisablak 30

Ágyban töltöm a telefonomat 34

Fogjad már meg! 36

Langyos, sűrű 38

A sziget az áramlatban 40

Easy-going rakendroll 41

Plasztiksebész song 43

Indijános 45

Dől belőle a... 47

Szexikon-lexikon 49

Akárki megtenné 52

Hülye, ez a reklám helye 54

Szegény Diána 57

Bordal 59

Egyszerű teremtés

2000

Pillanatragasztó	63
Katasztrófa	65
Árnyékharcos	67
Angyal az égre tangó	69
Sebhelyes	71
A zene egyen meg!	73
Én úgy szeretem	75
Nem jön be	77
Te vagy én	79
Kínai kaja	81
A hős még nő	85
Egyszerű teremtés	87
A gének tanácsa	90

Illa-berek

1995–1997

Nincs olyan gép	95
Csak arra volt jó	97
Rendíthetetlen	99
Diszkóbaleset	101
A barátok balladája	104
Zűrzavar és kora bánat	107
Te milyen állat vagy most?	110
Walpurgis	112
Alszol	114
Kiki	116
Móló, torony, szobor	118
Minden sejt	120
Egy vagy egy se	122

Olyan vagy!

1993–1995

Húszévnnyév	127
Olyan vagy!	129
Titokban	130
Játszótér	132
Bocs, egyszerű él	134
A kakas találós kérdése	136
A mi királyságunk	138
Két tükör	140
Titkos tánc	141
Pusztá vagy semmi	142
Két krumpli	143
A bajnok	145

Testből testbe

1992

Apokalipszis itt és most	151
Csupa hús	154
Amiben élsz	155
Zuhanórepülés	157
Ma minden szentnek	159
Fantom	161
Hajszál	162
Testből testbe	165
Üstökös	167
Öröktérkép	168
Elölről	170
Bipsó	171
Hímnem, nőnem	172
Hétszer hét	173

Szabad a gazda	175
Te tetted	177
Szomorú milliomos	178
Vagy-vagy	179
Vezetgetnek	181
A férfi meg a nő	182
Törvények, ááá!...	187
Világegyetemista	189

Ha előrelátó csecsemő lettél volna

Sziámi ulTrArOck1984–1989

Két nő	193
Tangó	195
Sziámi élet	198
Hogyan legyünk boldogok?	200
Te is meghalsz	203
Nem bízatsz senkiben	205
Hídon	207
Ez a papír mindent kibír	211
Ma nappal jött az Éjkirálynő	213
Ennyi	215
Gyors, mint a sors	217
Kicsi, kicsiszolt kő	219
Ha	221
Csak annyi hely	225
Száz bolha	227
Mi már leszoktunk róla	229
Te vagy	231
Sürgős reinkarnáció	233
Na, nehogy már!	236
Sziámi TV	238
Anti-hitetlen rap	241

Totem és tabu	244
Kedves szellem!	245
Polaroid hisztereo	247
Mint egy gyár	248
Az életben, az álomban	250
Halandzsa	251
Mi újság, csillagászok?	253

Antisztár

<i>Egy kis opera</i>	257
----------------------	-----

Ez a fajta már kihalt

KONTROLL CSOPORT 1981–1983

Rablók	271
A hang	272
Egy gettó	274
Kicsinek látszol	276
Olé-ollá!	278
Ezer nő	280
Túl vagyok a szexen	281
A zene mindenkié	283
Ez a fajta	285
Besúgók és provokátorok	286
A rock-and-roll egy állat	288
Anti-bébi	289
Fényes bogarak	291
Csúnya foltok	292
A félelem háza	293

Van-e élet a Földön?

URH 1980–1981

Ismeretlen katona	297
Van-e élet a Földön?	299
Tüzzel játszol	302
Matuska	304
Fiatal magyarok	305
Az URH nője	306
Lám	307
Vigyetek el!	308
A Nagy Testvér	313
Kék fény	315
Ki akarja nyírni a doktor	317
Katt	319
Rock'n – fuck'n	321
Jól van, jól	323
Kísérleti állat	324
Az öt kontinens	325
Márti	326
Szavazz rám!	327
Pokoli aranykor	330
Bétaville	333
Atommagömlés	335

*Köszönet a tanulmányútéért
valamennyi világegyetemista útitársnak
és az idegenvezetőknek...*

Külön köszönet az alábbiaknak:

*Ádám Emil, Kurucz László, Bollobás Boglárka, Dévényi Ádám,
Marlene Dietrich, Molnár Gergely, Menyhárt Jenő,
Alice Cooper, Bárdos Deák Ágnes, Iggypop, Hajnóczy Csaba,
Kalapács József, Eszményi Viktória, Edith Piaf, Vikidál Gyula,
Heilig Gábor, Farkas Zoltán, David Bowie, Markó Tamás,
Polgár Péter, Koncz Zsuzsa, Tolcsvay László, Óvári Miklós,
Patti Smith, Ian Curtis, Seress Rezső, Nick Cave*

*Még külön(b) köszönet Gasner Jánosnak és a Sziámi Zenei Társulat
minden egykori és mai tagjának – amiért zenét adtak a szövegeknek...*

és persze Nonónak a jó szavakért és a jó sorokért

**A Sziámi Zenei Társulat az interneten:
sziami54@axelero.hu
www.sziami.hu**